

REGLAMENT (UE) 2016/679 DEL PARLAMENT EUROPEU I DEL CONSELL, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades)

(Traducció no oficial al català del text oficial publicat en castellà (DOUE L 119 de 04.05.2016) Incorpora correcció d'errades de la versió castellana publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018)

(Text pertinent als efectes de l'EEE)

EL PARLAMENT EUROPEU I EL CONSELL DE LA UNIÓ EUROPEA,

Vist el Tractat de funcionament de la Unió Europea, i en particular el seu article 16,

Vista la proposta de la Comissió Europea,

Prèvia transmissió de la proposta de text legislatiu als parlaments nacionals,

Vist el dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu¹,

Vist el dictamen del Comitè de les Regions²,

De conformitat amb el procediment legislatiu ordinari³,

Considerant el següent:

- (1) La protecció de les persones físiques en relació amb el tractament de les dades personals és un dret fonamental. L'article 8, apartat 1, de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (d'ara endavant, la Carta) i l'article 16, apartat 1, del Tractat de funcionament de la Unió Europea (TFUE) estableixen que qualsevol persona té dret a la protecció de les dades de caràcter personal que l'afecten.
- (2) Els principis i les normes relatives a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les seves dades de caràcter personal han de respectar les llibertats i els drets fonamentals, especialment el dret a la protecció de les dades de caràcter personal, sigui quina sigui la seva nacionalitat o residència. Aquest Reglament pretén

¹ DO C 229, de 31.7.2012, p. 90.

² DO C 391, de 18.12.2012, p. 127.

³ Posició del Parlament Europeu de 12 de març de 2014 (pendent de publicació al Diari Oficial) i posició del Consell en primera lectura de 8 d'abril de 2016 (pendent de publicació al Diari Oficial). Posició del Parlament Europeu de 14 d'abril de 2016.

contribuir a la plena constitució d'un espai de llibertat, seguretat i justícia i d'una unió econòmica, així com al progrés econòmic i social, a l'enfortiment i a la convergència de les economies dins del mercat interior així com al benestar de les persones físiques.

- (3) La Directiva 95/46/CE del Parlament Europeu i del Consell⁴ procura harmonitzar la protecció dels drets i les llibertats fonamentals de les persones físiques en relació amb les activitats de tractament de dades de caràcter personal, així com garantir la lliure circulació d'aquestes dades entre els estats membres.
- (4) El tractament de dades personals ha d'estar concebut per servir la humanitat. El dret a la protecció de les dades personals no és un dret absolut, sinó que s'ha de considerar en relació amb la seva funció a la societat i mantenir l'equilibri amb altres drets fonamentals, d'acord amb el principi de proporcionalitat. Aquest Reglament respecta tots els drets fonamentals i observa les llibertats i els principis reconeguts a la Carta tal com es consagren en els tractats, especialment els següents: el respecte de la vida privada i familiar, del domicili i de les comunicacions; la protecció de les dades de caràcter personal; la llibertat de pensament, de consciència i de religió; la llibertat d'expressió i d'informació; la llibertat d'empresa; el dret a la tutela judicial efectiva i a un judici just; la diversitat cultural, religiosa i lingüística.
- (5) La integració econòmica i social que resulta del funcionament del mercat interior ha comportat un augment substancial dels fluxos transfronterers de dades personals. A tota la Unió, s'ha incrementat l'intercanvi de dades personals entre els operadors públics i privats, incloses les persones físiques, les associacions i les empreses. El dret de la Unió insta les autoritats nacionals dels estats membres a cooperar i a intercanviar dades personals a fi de poder complir les seves funcions o exercir-ne d'altres per compte d'una autoritat d'un altre estat membre.
- (6) La ràpida evolució tecnològica i la globalització han plantejat nous reptes per a la protecció de les dades personals. La magnitud de la recollida i de l'intercanvi de dades personals ha augmentat de manera significativa. La tecnologia permet que tant les empreses privades com les autoritats públiques utilitzin dades personals a una escala sense precedents, quan desenvolupen les seves activitats. Les persones físiques difonen un volum cada vegada més gran d'informació personal a escala mundial. La tecnologia ha transformat tant l'economia com la vida social i ha de facilitar, encara més, la lliure circulació de dades personals dins de la Unió i la transferència a tercers països i a organitzacions internacionals, garantint al mateix temps un nivell elevat de protecció d'aquestes dades.
- (7) Atesa la importància de generar la confiança necessària perquè l'economia digital es desenvolupi en tot el mercat interior, aquests avenços requereixen un marc més sòlid i coherent per a la protecció de dades a la Unió Europea, recolzat d'una execució estricta. Les persones físiques han de tenir el control de les seves pròpies dades

⁴ Directiva 95/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, relativa a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (DO L 281, de 23.11.1995, p. 31).

personals. Cal reforçar la seguretat jurídica i pràctica per a les persones físiques, els operadors econòmics i les autoritats públiques.

- (8) Quan aquest Reglament disposa que les seves normes siguin especificades o restringides pel del dret dels estats membres, aquests poden incorporar elements d'aquest Reglament al seu dret nacional, en la mesura necessària per garantir la coherència i per fer que les disposicions nacionals siguin comprensibles per als seus destinataris.
- (9) Els objectius i els principis de la Directiva 95/46/CE continuen sent sòlids, però això no ha impedit que la protecció de les dades s'apliqui de manera fragmentada al territori de la Unió. Tampoc no ha evitat ni la inseguretat jurídica ni una percepció generalitzada, entre l'opinió pública, que hi ha riscos importants per a la protecció de les persones físiques, especialment en relació amb les activitats en línia.

Les diferències en el nivell de protecció dels drets i les llibertats de les persones físiques, en particular pel que fa al tractament de les dades de caràcter personal en els estats membres, poden impedir la lliure circulació d'aquestes dades a la Unió. Per tant, aquestes diferències poden ser un obstacle per exercir les activitats econòmiques en l'àmbit de la Unió, poden distorsionar la competència i també impedir que les autoritats compleixin les funcions que els corresponen en virtut del dret de la Unió. Aquesta diferència en els nivells de protecció és conseqüència de divergències en l'execució i l'aplicació de la Directiva 95/46/CE.

- (10) Per garantir un nivell uniforme i elevat de protecció de les persones físiques i eliminar els obstacles a la circulació de dades personals dins de la Unió, el nivell de protecció dels drets i les llibertats de les persones físiques en el tractament d'aquestes dades ha de ser equivalent en tots els estats membres. Cal garantir que l'aplicació de les normes de protecció dels drets i les llibertats fonamentals de les persones físiques en relació amb el tractament de dades de caràcter personal sigui coherent i homogènia a tota la Unió. Pel que fa al tractament de dades personals per complir una obligació legal o una missió desenvolupada en interès públic, o per exercir els poders públics conferits al responsable del tractament, els estats membres han d'estar facultats per mantenir o adoptar disposicions nacionals que especifiquin l'aplicació de les normes d'aquest Reglament. Al costat de la normativa general i horitzontal sobre protecció de dades que aplica la Directiva 95/46/CE, els estats membres tenen diferents normes sectorials específiques en àmbits en què calen disposicions més precises. Aquest Reglament també reconeix un marge de maniobra perquè els estats membres especifiquin les seves normes, inclòs **incloent** el tractament de categories especials de dades personals. En aquest sentit, aquest Reglament no exclou que el dret dels estats membres estableixi en quines circumstàncies es preveuen les situacions específiques de tractament i, fins i tot, que estableixi de manera més precisa les condicions en què el tractament de dades personals és lícit.
- (11) La protecció efectiva de les dades personals a la Unió exigeix que es reforcin i s'especifiquin els drets dels interessats i les obligacions dels que tracten i determinen el tractament de les dades de caràcter personal. Així mateix, cal que en els estats membres es reconeguin poders equivalents per supervisar i garantir el compliment

de les normes relatives a la protecció de les dades de caràcter personal i que les infraccions es castiguin amb sancions equivalents en aquests estats.

- (12) L'article 16, apartat 2, del TFUE encomana al Parlament Europeu i al Consell que estableixin les normes sobre protecció de les persones físiques respecte del tractament de dades de caràcter personal, així com les normes relatives a la lliure circulació d'aquestes dades.
- (13) Per garantir un nivell coherent de protecció de les persones físiques a tota la Unió i evitar divergències que dificultin la lliure circulació de dades personals dins del mercat interior, cal un reglament que proporcioni seguretat jurídica i transparència als operadors econòmics, incloses les microempreses i les petites i mitjanes empreses i ofereixi a les persones físiques de tots els estats membres el mateix nivell de drets i obligacions exigibles i de responsabilitats per als responsables i els encarregats del tractament, amb la finalitat de garantir una supervisió coherent del tractament de les dades personals, i sancions equivalents a tots els estats membres, així com la cooperació efectiva entre les autoritats de control dels diferents estats membres. El bon funcionament del mercat interior exigeix que la lliure circulació de les dades personals a la Unió no es restringeixi ni es prohibeixi per motius relacionats amb la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals. Per tal de tenir en compte la situació específica de les microempreses i de les petites i mitjanes empreses, aquest Reglament inclou una sèrie d'excepcions en matèria de gestió de registres per a organitzacions amb menys de 250 treballadors. A més, encoratja les institucions i els òrgans de la Unió i els estats membres i les seves autoritats de control a tenir en compte les necessitats específiques d'aquests tipus d'empreses, quan apliquin el Reglament. El concepte de microempreses i petites i mitjanes empreses s'ha d'extreure de l'article 2 de l'annex de la Recomanació 2003/361/CE de la Comissió⁵.
- (14) La protecció que atorga aquest Reglament s'aplica a les persones físiques, independentment de la seva nacionalitat o el seu lloc de residència, en relació amb el tractament de les seves dades personals. El Reglament no regula el tractament de les dades personals relatives a persones jurídiques i en particular a empreses constituïdes com a persones jurídiques, inclòs el nom i la forma de la persona jurídica i les seves dades de contacte.
- (15) Per evitar que es creï un risc greu d'elusió, la protecció de les persones físiques ha de ser tecnològicament neutra i no ha de dependre de les tècniques utilitzades. La protecció de les persones físiques s'ha d'aplicar al tractament tant automatitzat com manual de dades personals, quan aquestes consten en un fitxer o estan destinades a quedar-hi incloses. Els fitxers o conjunts de fitxers, així com les seves portades, que no s'estructuren d'acord amb criteris específics, no s'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament.
- (16) Aquest Reglament no s'aplica a qüestions de protecció dels drets i les llibertats fonamentals o la lliure circulació de dades personals relacionades amb activitats excloses de l'àmbit del dret de la Unió, com les activitats relatives a la seguretat

⁵ Recomanació de la Comissió de 6 de maig de 2003 sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses [C(2003) 1422] (DO L 124, de 20.5.2003, p. 36).

nacional. Tampoc s'aplica al tractament de dades de caràcter personal que duguin a terme els estats membres en l'exercici d'activitats relacionades amb la política exterior i de seguretat comuna de la Unió.

- (17) El Reglament (CE) núm. 45/2001 del Parlament Europeu i del Consell⁶ s'aplica al tractament de dades de caràcter personal efectuat per les institucions, els òrgans i els organismes de la Unió. El Reglament (CE) núm. 45/2001 i altres actes jurídics de la Unió que són d'aplicació a aquest tractament de dades de caràcter personal s'han d'adaptar als principis i normes que estableix aquest Reglament i s'han d'aplicar, també, d'acord amb el mateix. Amb la finalitat d'establir un marc sòlid i coherent en matèria de protecció de dades a la Unió, les adaptacions necessàries del Reglament (EC) No 45/2001 es duran a terme una vegada s'hagi adoptat aquest Reglament amb la finalitat que es pugui aplicar al mateix temps que aquest Reglament.
- (18) Aquest Reglament no s'aplica al tractament de dades de caràcter personal dut a terme per una persona física en el curs d'una activitat exclusivament personal o domèstica, és a dir sense cap connexió amb una activitat professional o comercial. Les activitats personals o domèstiques poden incloure la correspondència i la gestió d'un repertori d'adreces, o xarxes socials i activitats en línia realitzades en el context de les activitats esmentades. Això no obstant, aquest Reglament s'aplica als responsables o als encarregats del tractament que proporcionen els mitjans per tractar dades personals relacionades amb aquestes activitats personals o domèstiques.
- (19) La protecció de les persones físiques en el tractament de dades de caràcter personal per part de les autoritats competents als efectes de la prevenció, la recerca, la detecció o l'enjudiciament d'infraccions penals o l'execució de sancions penals, inclosa la protecció davant de les amenaces contra la seguretat pública i la lliure circulació d'aquestes dades i la seva prevenció, és objecte d'un acte jurídic específic en l'àmbit de la Unió. Aquest Reglament, per tant, no s'aplica a les activitats de tractament destinades a aquestes finalitats. Això no obstant, les dades personals tractades per les autoritats públiques en aplicació d'aquest Reglament, si es destinen a aquestes finalitats, han de regir-se per un acte jurídic de la Unió més específic, concretament la Directiva (UE) 2016/680 del Parlament Europeu i del Consell⁷. Els estats membres poden encomanar a les autoritats competents, tal com es defineixen a la Directiva (UE) 2016/680, funcions que no es duguin a terme necessàriament amb finalitats de prevenció, recerca, detecció o enjudiciament d'infraccions penals o execució de sancions penals, inclosa la protecció davant de les amenaces contra la seguretat pública i la seva prevenció, de manera que el tractament de dades personals per a aquestes altres finalitats, si es troba inclòs en l'àmbit del dret de la Unió, entra en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament.

⁶ Reglament (CE) núm. 45/2001 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2000, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals per part de les institucions i els organismes comunitaris i a la lliure circulació d'aquestes dades (DO L 8, de 12.1.2001, p. 1).

⁷ Directiva (UE) 2016/680 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relativa a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals per part de les autoritats competents per a finalitats de prevenció, investigació, detecció o enjudiciament d'infraccions penals o d'execució de sancions penals i a la lliure circulació d'aquestes dades, i per la qual es deroga la Decisió marc 2008/977/JAI del Consell (vegeu la pàgina 89 del DO L119, de 4.5.2016).

Pel que fa a les dades personals tractades per aquestes autoritats amb finalitats compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament, els estats membres han de tenir la possibilitat de mantenir o introduir disposicions més específiques per adaptar l'aplicació de les normes del Reglament. Aquestes disposicions poden establir de manera més precisa requisits concrets per a aquestes autoritats competents, a l'hora de tractar dades personals amb altres finalitats, tenint en compte l'estructura constitucional, organitzativa i administrativa de l'estat membre. Si el tractament de dades personals desenvolupat per organismes privats s'inclou en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament, el Reglament ha de disposar que, en condicions específiques i de conformitat amb el dret, els estats membres poden limitar determinades obligacions i drets. Això, sempre que sigui una mesura necessària i proporcionada en una societat democràtica per protegir interessos específics importants, entre els quals la seguretat pública i la prevenció, la recerca, la detecció i l'enjudiciament d'infraccions penals o l'execució de sancions penals, inclosa la protecció davant de les amenaces contra la seguretat pública i la seva prevenció. Això s'aplica, per exemple, en el marc de la lluita contra el blanqueig de capitals o de les activitats dels laboratoris de policia científica.

- (20) Tot i que aquest Reglament s'aplica entre d'altres, a les activitats dels tribunals i altres autoritats judicials, el dret de la Unió o dels estats membres pot especificar les operacions de tractament i els procediments de tractament en relació amb el tractament de dades personals pels tribunals i altres autoritats judicials. A fi de preservar la independència del poder judicial en l'acompliment de les seves funcions, inclosa la presa de decisions, la competència de les autoritats de control no ha d'abastar el tractament de dades personals, quan els tribunals actuen en exercici de la seva funció judicial. El control d'aquestes operacions de tractament de dades s'ha de poder encomanar a organismes específics establerts dins del sistema judicial de l'estat membre, el qual ha de garantir, concretament, el compliment de les normes d'aquest Reglament, conscienciar més els membres del poder judicial sobre les seves obligacions amb el present Reglament i atendre les reclamacions respecte d'aquestes operacions de tractament de dades.
- (21) Aquest Reglament s'ha d'entendre sens perjudici de l'aplicació de la Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell⁸, en particular de les normes en matèria de responsabilitat dels prestadors de serveis intermediaris que estableixen els articles 12 a 15. L'objectiu de la Directiva esmentada és contribuir al funcionament correcte del mercat interior i garantir la lliure circulació dels serveis de la societat de la informació entre els estats membres.
- (22) Qualsevol tractament de dades personals en el context de les activitats d'un establiment d'un responsable o d'un encarregat del tractament a la Unió s'ha de dur a terme de conformitat amb aquest Reglament, amb independència d'on tingui lloc el tractament dins la Unió. Un establiment implica l'exercici de manera efectiva i real d'una activitat a través d'acords estables. La forma jurídica d'aquests acords, ja sigui

⁸ Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels serveis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic en el mercat interior (Directiva sobre el comerç electrònic) (DO L 178, de 17.7.2000, p. 1).

mitjançant una sucursal o una filial amb personalitat jurídica, no és el factor determinant en aquesta qüestió.

- (23) Amb la finalitat de garantir que les persones físiques no es veuen privades de la protecció a la qual tenen dret en virtut d'aquest Reglament, el tractament de dades personals d'interessats que es troben a la Unió efectuat per un responsable o un encarregat no establert a la Unió s'ha de regir per aquest Reglament, quan les activitats de tractament es refereixen a l'oferta de béns o serveis als interessats, independentment que inclogui pagament o no. Per determinar on està oferint béns i serveis aquest responsable o encarregat de tractament als interessats que es troben a la Unió, cal determinar on és evident que aquest responsable o encarregat preveu oferir serveis a interessats en un o diversos estats membres de la Unió. Tot i que la mera accessibilitat del lloc web del responsable o l'encarregat o d'un intermediari a la Unió, l'adreça de correu electrònic o altres dades de contacte, o l'ús d'una llengua generalment utilitzada al tercer país on resideix el responsable del tractament, no és suficient per determinar aquesta intenció, hi ha factors, com ara, l'ús d'una llengua o una moneda utilitzada generalment en un o diversos estats membres, amb la possibilitat d'encarregar béns i serveis en aquesta altra llengua, o l'esment de clients o d'usuaris que resideixen a la Unió, que poden evidenciar que el responsable preveu oferir béns o serveis als interessats, a la Unió.⁹
- (24) El tractament de dades personals dels interessats que es troben a la Unió per un responsable o encarregat no establert a la Unió han de ser també objecte d'aquest Reglament quan estigui relacionat amb l'observació del comportament dels interessats, si el comportament té lloc a la Unió. Per determinar si es pot considerar que una activitat de tractament controla el comportament dels interessats, cal avaluar si les persones físiques són objecte d'un seguiment a Internet, inclòs el potencial ús posterior de tècniques de tractament de dades personals que consisteixen en l'elaboració d'un perfil d'una persona física, amb la finalitat d'adoptar decisions sobre aquesta persona o d'analitzar-ne o predir-ne les preferències personals, els comportaments i les actituds.¹⁰
- (25) Quan el dret dels estats membres és d'aplicació en virtut del dret internacional públic, aquest Reglament també s'aplica a qualsevol responsable del tractament no establert a la Unió, com per exemple en una missió diplomàtica o en una oficina consular d'un estat membre.
- (26) Els principis de la protecció de dades s'apliquen a tota la informació relativa a una persona física identificada o identificable. Les dades personals seudonimitzades, que es podrien atribuir a una persona física utilitzant informació addicional, s'han de considerar informació sobre una persona física identificable. Per determinar si una persona física és identificable, cal tenir en compte tots els mitjans que raonablement pot utilitzar el responsable del tractament o qualsevol altra persona per identificar directament o indirectament la persona física, com per exemple la singularització. Per determinar si hi ha una probabilitat raonable que s'utilitzin mitjans per identificar una persona física, cal considerar-ne tots els factors objectius, com els costos i el temps

⁹ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

¹⁰ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

necessaris per a la identificació, tenint en compte tant la tecnologia disponible en el moment del tractament com els avenços tecnològics. Per tant, els principis de protecció de dades no s'apliquen a la informació anònima, és a dir a la informació que no té relació amb una persona física identificada o identificable, ni a les dades convertides en anònimes de manera que l'interessat no sigui identificable o deixi de ser-ho. En conseqüència, aquest Reglament no afecta el tractament d'aquesta informació anònima, fins i tot amb finalitats estadístiques o de recerca.

- (27) Aquest Reglament no s'aplica a la protecció de dades personals de persones mortes. Els estats membres són competents per establir normes relatives al tractament de les dades personals de les persones mortes.
- (28) L'aplicació de la seudonimització a les dades personals pot reduir els riscos per als interessats afectats i ajudar els responsables i els encarregats del tractament a complir les seves obligacions de protecció de (les) dades. La introducció explícita de la seudonimització en aquest Reglament no pretén excloure cap altra mesura relativa a la protecció de les dades.
- (29) Per incentivar l'aplicació de la seudonimització en el tractament de dades personals, s'han de poder establir mesures de seudonimització que al mateix temps permetin al responsable del tractament fer-ne una anàlisi general, quan aquest responsable hagi adoptat les mesures tècniques i organitzatives necessàries per garantir que aquest Reglament s'aplica al tractament i que la informació addicional per atribuir les dades personals a una persona concreta es manté per separat. El responsable del tractament ha d'indicar quines persones ha autoritzat.
- (30) Les persones físiques es poden associar a identificadors en línia facilitats pels seus dispositius, aplicacions, eines i protocols, com per exemple adreces dels protocols d'Internet, identificadors de sessió en forma de galetes o etiquetes d'identificació per radiofreqüència. Això pot deixar petjades que, combinades amb identificadors únics i altres dades rebudes pels servidors, es poden utilitzar per elaborar perfils de les persones físiques i identificar-les.
- (31) Les autoritats públiques a les quals es comuniquen dades personals en virtut de les seves obligacions legals per exercir les seves funcions, com les autoritats fiscals i duaneres, les unitats de recerca financera, les autoritats administratives independents o els organismes de supervisió dels mercats financers encarregats de la reglamentació i la supervisió dels mercats de valors, no s'han de considerar destinataris de dades, si les dades personals que reben són necessàries per fer una investigació concreta d'interès general, de conformitat amb el dret de la Unió o dels estats membres. Les autoritats públiques sempre han de presentar les sol·licituds de comunicació per escrit, de forma motivada i amb caràcter ocasional, i no s'han de referir a la totalitat d'un fitxer ni donar lloc a la interconnexió de diversos fitxers. El tractament de dades personals efectuat per aquestes autoritats ha de ser conforme a la normativa en matèria de protecció de dades que sigui d'aplicació segons la finalitat del tractament.
- (32) El consentiment s'ha de donar mitjançant un acte afirmatiu clar que reflecteixi una manifestació de voluntat lliure, específica, informada i inequívoca de l'interessat d'acceptar el tractament de dades de caràcter personal que l'afecten, com ara una

declaració per escrit, inclosos els mitjans electrònics, o una declaració verbal. Això pot incloure marcar una casella d'un lloc web a Internet, escollir paràmetres tècnics per utilitzar serveis de la societat de la informació o qualsevol altra declaració o conducta que indiqui clarament, en aquest context, que l'interessat accepta la proposta de tractament de les seves dades personals. Per tant, el silenci, les caselles ja marcades o la inacció no constitueixen consentiment. El consentiment s'ha de donar per a totes les activitats de tractament que es facin amb la mateixa o les mateixes finalitats. Si el tractament té diverses finalitats, el consentiment s'ha de donar per a totes elles. Si el consentiment de l'interessat s'ha de donar arran d'una sol·licitud per mitjans electrònics, la sol·licitud ha de ser clara, concisa i no ha de pertorbar innecessàriament l'ús del servei per al qual es presta.

- (33) Sovint no és possible determinar totalment la finalitat del tractament de les dades personals amb finalitats de recerca científica, en el moment de la recollida. Per tant, cal permetre als interessats donar el seu consentiment per a determinades àrees de recerca científica que respectin les normes ètiques reconegudes per a la recerca científica. En la mesura que ho permeti la finalitat perseguida, els interessats han de tenir l'oportunitat de donar el seu consentiment únicament per a determinades àrees de recerca o parts de projectes de recerca.
- (34) S'entén per dades genètiques les dades personals relacionades amb característiques genètiques, heretades o adquirides, d'una persona física, provinents de l'anàlisi d'una mostra biològica de la persona física, a través d'una anàlisi cromosòmica, una anàlisi de l'àcid desoxiribonucleic (ADN), de l'àcid ribonucleic (ARN) o de qualsevol altre element que permeti obtenir informació equivalent.
- (35) Entre les dades personals relatives a la salut, cal incloure-hi totes les que proporcionen informació sobre l'estat de salut física o mental de l'interessat, ja sigui passat, present o futur. S'hi inclou la informació sobre la persona física recollida en ocasió de la seva inscripció a l'efecte d'assistència sanitària, o en ocasió de la prestació d'aquesta assistència, de conformitat amb la Directiva 2011/24/UE del Parlament Europeu i del Consell¹¹; qualsevol número, símbol o dada assignada a una persona física que la identifiqui de manera unívoca a efectes sanitaris; la informació obtinguda de proves o exàmens d'una part del cos o d'una substància corporal, inclosa la procedent de dades genètiques i mostres biològiques; qualsevol informació relativa, per exemple, a una malaltia, una discapacitat, el risc de patir malalties, l'historial mèdic, el tractament clínic o l'estat fisiològic o biomèdic de l'interessat, independentment de la seva font, per exemple un metge o un altre professional sanitari, un hospital, un dispositiu mèdic o una prova diagnòstica in vitro.
- (36) L'establiment principal d'un responsable del tractament a la Unió ha de ser el lloc de la seva administració central a la Unió, tret que les decisions relatives a les finalitats i als mitjans del tractament de les dades personals es prenguin en un altre establiment del responsable a la Unió. En aquest cas, aquest altre establiment s'ha de considerar l'establiment principal. L'establiment principal d'un responsable a la Unió s'ha de determinar d'acord amb criteris objectius i ha d'implicar l'exercici efectiu i real d'activitats de gestió que determinin les principals decisions, quant a les finalitats i els

¹¹ Directiva 2011/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març de 2011, relativa a l'aplicació dels drets dels pacients en l'assistència sanitària transfronterera (DO L 88, de 4.4.2011, p. 45).

mitjans del tractament, a través de modalitats estables. Aquest criteri no ha de dependre de si les dades personals es tracten en aquest lloc o no. La presència i la utilització de mitjans tècnics i tecnologies de tractament de dades personals o d'activitats de tractament no constitueixen, en si mateixes, establiment principal. No són, per tant, criteris determinants d'un establiment principal. L'establiment principal de l'encarregat del tractament ha de ser el lloc de la seva administració central a la Unió o, si no en té, el lloc en el qual es desenvolupen les activitats principals de tractament a la Unió. En els casos que impliquen tant el responsable com l'encarregat, l'autoritat de control principal competent ha de continuar sent l'autoritat de control de l'estat membre en el qual el responsable té el seu establiment principal; això no obstant, l'autoritat de control de l'encarregat s'ha de considerar autoritat de control interessada i ha de participar en el procediment de cooperació establert en aquest Reglament. En qualsevol cas, si la proposta de decisió afecta únicament el responsable, les autoritats de control de l'estat membre o dels estats membres on l'encarregat té un o diversos establiments no s'han de considerar autoritats de control interessades. Si el tractament l'efectua un grup empresarial, l'establiment principal de l'empresa que n'exerceix el control s'ha de considerar l'establiment principal del grup empresarial, tret que les finalitats i els mitjans del tractament els determini una altra empresa.

- (37) Un grup empresarial ha d'estar constituït per una empresa que exerceix el control i les empreses controlades, on l'empresa que exerceix el control pot tenir una influència dominant en les altres empreses per raons, per exemple, de propietat, participació financera, normes per les quals es regeix o poder de fer complir les normes de protecció de dades personals. Una empresa que controla el tractament de les dades personals a les empreses que hi estan afiliades s'ha de considerar que forma, juntament amb aquestes empreses, un grup empresarial.
- (38) Els nens mereixen una protecció específica de les seves dades personals, ja que poden ser menys conscients dels riscos, les conseqüències, les garanties i els drets relacionats amb el tractament de dades personals. Aquesta protecció específica s'ha d'aplicar, en particular, a la utilització de dades personals de nens amb finalitats de màrqueting o a l'elaboració de perfils de personalitat o d'usuari, així com a l'obtenció de dades personals relatives a nens, quan s'utilitzen serveis oferts directament a un nen. El consentiment del titular de la pàtria potestat o de la tutela no serà necessari en l'àmbit/pels serveis de prevenció i orientació que s'ofereixin directament al nen.
- (39) Qualsevol tractament de dades personals ha de ser lícit i lleial. Per a les persones físiques ha de quedar totalment clar que s'estan recollint, utilitzant, consultant o tractant de qualsevol altra manera dades personals que els afecten, així com la mesura en què aquestes dades es tracten o es tractaran. El principi de transparència exigeix que qualsevol informació i comunicació relativa al tractament d'aquestes dades sigui fàcilment accessible i fàcil d'entendre, i que s'hi utilitzi un llenguatge senzill i clar. Aquest principi es refereix en particular a la informació dels interessats sobre la identitat del responsable del tractament, així com a les finalitats del mateix, i a la informació afegida per garantir un tractament lleial i transparent pel que fa a les persones físiques afectades i al seu dret a obtenir confirmació i comunicació de les dades personals que els afecten i que són objecte de tractament. Les persones físiques han de tenir coneixement dels riscos, les normes, les salvaguardes i els drets

relatius al tractament de dades personals, així com de la manera d'exercir els seus drets en relació amb el tractament. En particular, les finalitats específiques del tractament de les dades personals han de ser explícites i legítimes i s'han de determinar en el moment de la recollida. Les dades personals han de ser adequades, pertinents i limitades al que sigui necessari per a les finalitats per a les quals es tracten. Això requereix garantir que el termini de conservació es limita a un mínim estricte. Les dades personals únicament s'han de tractar si la finalitat del tractament no es pot aconseguir raonablement per altres mitjans. Per garantir que les dades personals no es conserven més temps del necessari, el responsable del tractament ha d'establir terminis per a la supressió o per a la revisió periòdica. S'han de prendre totes les mesures raonables per garantir que es rectifiquen o se suprimeixen les dades personals que són inexactes. Les dades personals s'han de tractar de manera que se'n garanteixin la seguretat i confidencialitat adequades, fins i tot per impedir l'accés o l'ús no autoritzats d'aquestes dades i de l'equip utilitzat en el tractament.

- (40) Perquè el tractament sigui lícit, les dades personals s'han de tractar amb el consentiment de l'interessat o sobre alguna altra base legítima establerta conforme a dret, ja sigui en aquest Reglament o en virtut d'un altre dret de la Unió o dels estats membres als que es faci referència en aquest Reglament, inclosa la necessitat de complir l'obligació legal aplicable al responsable del tractament o la necessitat d'executar un contracte en el qual sigui part l'interessat, o a fi de prendre mesures a instàncies de l'interessat abans de la celebració d'un contracte.
- (41) Quan aquest Reglament fa referència a una base jurídica o a una mesura legislativa, no es requereix necessàriament un acte legislatiu adoptat pel parlament, sens perjudici de les obligacions que preveu l'ordenament constitucional a cada estat membre. Això no obstant, aquesta base jurídica o mesura legislativa ha de ser clara i precisa i la seva aplicació ha de ser previsible per als seus destinataris, de conformitat amb la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (d'ara endavant, Tribunal de Justícia) i del Tribunal Europeu de Drets Humans.
- (42) Quan les dades es tracten amb el consentiment de l'interessat, el responsable del tractament ha de poder demostrar que aquest consentiment s'ha donat per aquesta operació de tractament. En particular en el context d'una declaració per escrit efectuada sobre un altre assumpte, hi ha d'haver garanties que l'interessat és conscient que dóna el seu consentiment, i de la mesura en què ho fa. D'acord amb la Directiva 93/13/CEE del Consell¹², cal proporcionar un model de declaració de consentiment elaborat prèviament pel responsable del tractament, amb una formulació intel·ligible i de fàcil accés, que empri un llenguatge clar i senzill i que no contingui clàusules abusives. Perquè el consentiment sigui informat, l'interessat ha de conèixer com a mínim la identitat del responsable i les finalitats del tractament a les quals estan destinades les dades personals. El consentiment no s'ha de considerar donat lliurement si l'interessat no gaudeix de veritable o lliure elecció o no pot denegar o retirar el seu consentiment sense patir algun perjudici.
- (43) Per garantir que el consentiment s'ha donat lliurement, aquest no ha de constituir un fonament jurídic vàlid per al tractament de dades de caràcter personal en un cas

¹² Directiva 93/13/CEE del Consell, de 5 d'abril de 1993, sobre les clàusules abusives en els contractes signats amb consumidors (DO L 95, de 21.4.1993, p. 29).

concret en què hi ha un desequilibri clar entre l'interessat i el responsable del tractament, en particular si el responsable esmentat és una autoritat pública i, per tant, és improbable que el consentiment s'hagi donat lliurement en totes les circumstàncies d'aquesta situació particular. Es considera que el consentiment no s'ha donat lliurement quan no permet autoritzar per separat les diferents operacions de tractament de dades personals, tot i ser adequat en el cas concret, o quan el compliment d'un contracte, inclosa la prestació d'un servei, depèn del consentiment, fins i tot si no és necessari per dit compliment.

- (44) El tractament ha de ser lícit quan sigui necessari en el context d'un contracte o de la intenció de concloure un contracte.
- (45) Si s'efectua en compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament, o si és necessari per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics, el tractament ha de tenir una base en el dret de la Unió o dels estats membres. Aquest Reglament no requereix que cada tractament individual es regeixi per una norma específica. Una mateixa norma pot ser suficient com a base per a diverses operacions de tractament de dades basades en una obligació legal aplicable al responsable del tractament, o si el tractament és necessari per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics. La finalitat del tractament també s'ha de determinar en virtut del dret de la Unió o dels estats membres. A més, aquesta norma pot especificar les condicions generals d'aquest Reglament que regeixen la licitud del tractament de dades personals, establir especificacions per determinar el responsable del tractament, el tipus de dades personals objecte de tractament, els interessats afectats, les entitats a les quals es poden comunicar les dades personals, les limitacions de la finalitat, el termini de conservació de les dades i altres mesures per garantir un tractament lícit i lleial. També s'ha de determinar, en virtut del dret de la Unió o dels estats membres, si el responsable del tractament que realitza una missió en interès públic o en l'exercici de poders públics ha de ser una autoritat pública o una altra persona física o jurídica de dret públic, o, quan s'ha de fer en interès públic, incloses les finalitats sanitàries com la salut pública i la protecció social i també la gestió dels serveis de sanitat de dret privat, com ara una associació professional.
- (46) El tractament de dades personals també s'ha de considerar lícit quan és necessari per protegir un interès essencial per a la vida de l'interessat o la d'una altra persona física. En principi, les dades personals únicament s'han de tractar sobre la base de l'interès vital d'una altra persona física quan el tractament no es pot basar manifestament en una base jurídica diferent. Certs tipus de tractament poden respondre tant a motius importants d'interès públic com als interessos vitals de l'interessat, com per exemple quan el tractament és necessari per a finalitats humanitàries, inclòs el control i la propagació d'epidèmies, o en situacions d'emergència humanitària, sobretot en cas de catàstrofes naturals o d'origen humà.
- (47) L'interès legítim d'un responsable del tractament, fins i tot el d'un responsable al qual es poden comunicar dades personals, o d'un tercer, pot constituir una base jurídica per al tractament sempre que no hi prevalguin els interessos o els drets i les llibertats de l'interessat, tenint en compte les seves expectatives raonables dels interessats basades en la relació que té amb el responsable. Aquest interès legítim es pot donar,

per exemple, quan hi ha una relació pertinent i apropiada entre l'interessat i el responsable, com en situacions en les quals l'interessat és client o està al servei del responsable. En qualsevol cas, l'existència d'un interès legítim requereix una avaluació meticulosa fins i tot si, un interessat pot preveure de forma raonable, en el moment i en el context de la recollida de dades personals, que es pot produir el tractament amb aquesta finalitat. Els interessos i els drets fonamentals de l'interessat poden prevaler sobre els interessos del responsable del tractament, quan les dades personals es tracten en circumstàncies en les quals l'interessat no espera raonablement que hi hagi un tractament posterior. Atès que correspon al legislador establir per llei la base jurídica per al tractament de dades personals efectuat per les autoritats públiques, aquesta base jurídica no s'ha d'aplicar al tractament efectuat per les autoritats públiques en l'exercici de les seves funcions. El tractament de dades de caràcter personal estrictament necessari per prevenir el frau també constitueix un interès legítim del responsable del tractament. Així mateix, el tractament de dades personals amb finalitats de màrqueting directe es pot considerar dut a terme en interès legítim.

- (48) Els responsables que formen part d'un grup empresarial o d'entitats afiliades a un organisme central poden tenir un interès legítim a transmetre dades personals dins del grup empresarial per a finalitats administratives internes, inclòs el tractament de dades personals de clients o empleats. Els principis generals aplicables a la transmissió de dades personals, dins d'un grup d'empreses, a una empresa ubicada en un tercer país, no es veuen afectats.
- (49) Constitueix un interès legítim del responsable del tractament, el tractament de dades personals en la mesura estrictament necessària i proporcionada per garantir la seguretat de la xarxa i de la informació, és a dir, la capacitat d'una xarxa o d'un sistema informació de resistir, en un nivell determinat de confiança, esdeveniments accidentals o accions il·lícites o malintencionades que comprometin la disponibilitat, l'autenticitat, la integritat i la confidencialitat de les dades personals conservades o transmeses, i la seguretat dels serveis connexos que ofereixen o que són accessibles a través d'aquests sistemes i xarxes de les autoritats públiques, equips de resposta a emergències informàtiques (CERT), equips de resposta a incidents de seguretat informàtica (CSIRT), proveïdors de xarxes i serveis de comunicacions electròniques i proveïdors de tecnologies i serveis de seguretat. Caldria també incloure, per exemple, impedir l'accés no autoritzat a les xarxes de comunicacions electròniques i la distribució malintencionada de codis, així com frenar atacs de denegació de servei i danys als sistemes informàtics i de comunicacions electròniques.
- (50) El tractament de dades personals amb finalitats diferents de les que van motivar la recollida inicial només s'ha de permetre si és compatible amb les finalitats de la recollida inicial. En aquest cas, no és necessària una base jurídica apart, diferent de la que va permetre obtenir les dades personals. Si el tractament és necessari per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament, les tasques i les finalitats per les quals el tractament posterior es considera compatible i lícit es poden determinar i especificar d'acord amb el dret de la Unió o dels estats membres. Les operacions de tractament posterior amb finalitats d'arxiu en interès públic, amb finalitats de recerca científica i històrica o amb finalitats estadístiques s'han de considerar operacions de tractament

lícites compatibles. La base jurídica establerta en el dret de la Unió o dels estats membres per al tractament de dades personals també pot servir de base jurídica per al tractament posterior. Per tal de determinar si la finalitat del tractament posterior és compatible amb la finalitat de la recollida inicial de les dades personals, el responsable del tractament, després d'haver complert tots els requisits per a la licitud del tractament original, ha de tenir en compte, entre d'altres, qualsevol relació entre aquestes finalitats i les finalitats del tractament posterior previst, el context en què es van recollir les dades, en particular les expectatives raonables de l'interessat basades en la seva relació amb el responsable, quant al seu ús posterior, la naturalesa de les dades personals, les conseqüències del tractament posterior per als interessats, i si hi ha garanties adequades tant en l'operació de tractament original com en l'operació de tractament posterior prevista.

Si l'interessat ha donat el seu consentiment o el tractament es basa en el dret de la Unió o dels estats membres que constitueix una mesura necessària i proporcionada en una societat democràtica per protegir, en particular, objectius importants d'interès públic general, el responsable ha d'estar facultat per tractar posteriorment les dades personals, amb independència de la compatibilitat de les finalitats. En qualsevol cas, cal garantir que s'apliquen els principis que estableix aquest Reglament i, en particular, la informació de l'interessat sobre aquestes altres finalitats i sobre els seus drets, inclòs el d'oposició. La indicació de possibles actes delictius o amenaces per a la seguretat pública per part del responsable del tractament, així com la transmissió a l'autoritat competent de les dades respecte de casos individuals o casos diversos relacionats amb un mateix acte delictiu o amenaça per a la seguretat pública, s'han de considerar en interès legítim del responsable. Tot i això, aquesta transmissió en interès legítim del responsable o el tractament posterior de dades personals s'ha de prohibir si el tractament és incompatible amb una obligació de secret legal, professional, o qualsevol altra que sigui vinculant.

- (51) Les dades personals que, per la seva naturalesa, són particularment sensibles en relació amb els drets i les llibertats fonamentals mereixen una protecció especial, ja que el context en què es tracten pot comportar riscos importants per als drets i les llibertats fonamentals. Cal incloure entre aquestes dades personals les que revelen l'origen racial o ètnic, amb el benentès que l'ús del terme *origen racial* en aquest Reglament no implica que la Unió accepti teories que intentin determinar l'existència de races humanes separades. El tractament de fotografies no s'ha de considerar sistemàticament tractament de categories especials de dades personals, ja que únicament s'inclouen en la definició de dades biomètriques si, quan es tracten amb mitjans tècnics específics, permeten la identificació o l'autenticació unívocues d'una persona física. Aquestes dades personals no s'han de tractar, tret dels casos específics que preveu aquest Reglament, tenint en compte que els estats membres poden establir disposicions específiques sobre protecció de dades per adaptar l'aplicació de les normes d'aquest Reglament al compliment d'una obligació legal o al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament. A més dels requisits específics d'aquest tractament, cal aplicar els principis generals i altres normes d'aquest Reglament, sobretot pel que fa a les condicions de licitud del tractament. Cal establir de forma explícita excepcions a la prohibició general de tractament d'aquestes categories

especials de dades personals, entre d'altres, quan l'interessat dona el seu consentiment explícit o si es tracta de necessitats específiques, en particular, quan el tractament sigui realitzat en el marc d'activitats legítimes per determinades associacions o fundacions que tenen l'objectiu de permetre l'exercici de les llibertats fonamentals.

- (52) Així mateix, quan el dret de la Unió o dels estats membres ho estableix i es donen les garanties adequades per protegir dades personals i altres drets fonamentals, cal autoritzar excepcions a la prohibició de tractar categories especials de dades personals, si és en interès públic; en particular, el tractament de dades personals en l'àmbit de la legislació laboral, de la legislació sobre protecció social, incloses les pensions, i amb finalitats de seguretat, supervisió i alerta sanitària, prevenció o control de malalties transmissibles i altres amenaces greus per a la salut. Aquesta excepció és possible per a finalitats en l'àmbit de la salut, incloses la sanitat pública i la gestió dels serveis d'assistència sanitària, especialment amb la finalitat de garantir la qualitat i la rendibilitat dels procediments utilitzats per resoldre les reclamacions de prestacions i de serveis en el règim de l'assegurança de malaltia, o amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica i històrica o finalitats estadístiques. Així mateix, de forma excepcional cal autoritzar el tractament d'aquestes dades personals quan sigui necessari per formular, exercir o defensar reclamacions, ja sigui per un procediment judicial o per un procediment administratiu o extrajudicial.
- (53) Les categories especials de dades personals que mereixen més protecció únicament s'han de tractar amb finalitats relacionades amb la salut quan és necessari per aconseguir aquestes finalitats en benefici de les persones físiques i en el conjunt de la societat, en especial en el context de la gestió dels serveis i els sistemes sanitaris o de protecció social. S'hi inclou el tractament d'aquestes dades per les autoritats gestores de la sanitat i les autoritats sanitàries nacionals centrals, amb les finalitats següents: control de qualitat; gestió de la informació i supervisió general nacional i local del sistema sanitari o de protecció social; garantia de la continuïtat de l'assistència sanitària o de la protecció social; l'assistència sanitària transfronterera o finalitats de seguretat, supervisió i alerta sanitària; finalitats d'arxiu en interès públic; finalitats de recerca científica o històrica o finalitats estadístiques, basades en el dret de la Unió o de l'estat membre que ha de complir un objectiu d'interès públic, així com per a estudis elaborats en interès públic en l'àmbit de la salut pública. Per tant, aquest Reglament ha d'establir condicions harmonitzades per tractar categories especials de dades personals relatives a la salut, en relació amb necessitats específiques, especialment si les tracten persones subjectes a l'obligació legal de secret professional amb finalitats relacionades amb la salut. El dret de la Unió o dels estats membres ha d'establir mesures específiques i adequades per protegir els drets fonamentals i les dades personals de les persones físiques. Els estats membres han d'estar facultats per mantenir o introduir altres condicions, incloses limitacions, pel que fa al tractament de dades genètiques, dades biomètriques o dades relatives a la salut. Això no obstant, això no ha de suposar un obstacle per a la lliure circulació de dades personals dins de la Unió, quan aquestes condicions s'apliquen al tractament transfronterer d'aquestes dades.

- (54) El tractament de categories especials de dades personals sense el consentiment de l'interessat, pot ser necessari per raons d'interès públic en l'àmbit de la salut pública. Aquest tractament ha d'estar subjecte a mesures adequades i específiques, per tal de protegir els drets i les llibertats de les persones físiques. En aquest context, *salut pública* s'ha d'interpretar en la definició del Reglament (CE) núm. 1338/2008 del Parlament Europeu i del Consell¹³, és a dir tots els elements relacionats amb la salut, i concretament: l'estat de salut, inclosa la morbiditat i la discapacitat; els determinants que influeixen en aquest estat de salut; les necessitats d'assistència sanitària; els recursos assignats a l'assistència sanitària; la posada a disposició i l'accés universal, les despeses i el finançament de l'assistència sanitària i les causes de mortalitat. Aquest tractament de dades relatives a la salut per raons d'interès públic no ha de donar lloc que tercers, com per exemple empresaris, companyies d'assegurances o entitats bancàries, tractin les dades personals amb altres finalitats.
- (55) Es realitza també, per raons d'interès públic, el tractament de dades personals per part de les autoritats públiques amb la finalitat d'aconseguir els objectius, establerts en el dret constitucional o en el dret internacional públic, d'associacions religioses reconegudes oficialment.
- (56) Si, en el marc d'activitats electorals, el funcionament del sistema democràtic exigeix que els partits polítics d'un estat membre recopilin dades personals sobre les opinions polítiques de les persones, el tractament d'aquestes dades es pot autoritzar per raons d'interès públic, sempre que es prevegin les garanties adequades.
- (57) Si les dades personals que tracta un responsable no li permeten identificar una persona física, el responsable no ha d'estar obligat a obtenir informació addicional per identificar l'interessat amb l'única finalitat de complir qualsevol disposició d'aquest Reglament. Això no obstant, el responsable del tractament no s'ha de negar a rebre informació addicional facilitada per l'interessat, a fi de donar-li suport per exercir els seus drets. La identificació ha d'incloure la identificació digital d'un interessat, per exemple mitjançant un mecanisme d'autenticació com les mateixes credencials emprades per l'interessat per obrir una sessió en el servei en línia ofert pel responsable.
- (58) El principi de transparència exigeix que qualsevol informació adreçada al públic o a l'interessat sigui concisa, fàcilment accessible i fàcil d'entendre, que s'utilitzi un llenguatge clar i senzill i que a més, si escau, es visualitzi. Aquesta informació es pot facilitar de forma electrònica, per exemple, quan estigui adreçada al públic, mitjançant un lloc web. Això és especialment pertinent en situacions en què la proliferació d'agents i la complexitat tecnològica de la pràctica faci difícil a l'interessat, saber i comprendre si s'estan recollint dades personals que l'afecten, qui les recull i amb quina finalitat, per l'interessat, com en el cas de la publicitat en línia. Atès que els nens mereixen una protecció específica, qualsevol informació i comunicació d'un tractament que els afecta s'ha de facilitar en un llenguatge clar i senzill, que sigui fàcil d'entendre.

¹³ Reglament (CE) núm. 1338/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre estadístiques comunitàries de salut pública i de salut i seguretat en el treball (DO L 354, de 31.12.2008, p. 70).

- (59) S'han d'arbitrar fórmules per facilitar que l'interessat exerceixi els seus drets en virtut d'aquest Reglament, inclosos els mecanismes per sol·licitar, i si escau obtenir de forma gratuïta, l'accés a les dades personals i la rectificació o supressió d'aquestes dades, així com exercir el dret d'oposició. El responsable del tractament també ha de proporcionar mitjans perquè les sol·licituds es presentin per mitjans electrònics, especialment quan les dades personals es tracten per aquests mitjans. El responsable del tractament ha d'estar obligat a respondre les sol·licituds de l'interessat sense dilació indeguda i en el termini màxim d'un mes, així com a explicar-ne els motius si no les atén.
- (60) Els principis de tractament lleial i transparent exigeixen que s'informi l'interessat que hi ha l'operació de tractament i de quines finalitats té. El responsable del tractament ha de facilitar a l'interessat tota la informació complementària necessària per garantir un tractament lleial i transparent, tenint en compte les circumstàncies i el context específics en què es tracten les dades personals. A més, cal informar l'interessat que s'elaboren perfils i de les conseqüències d'aquesta elaboració. Si les dades personals s'obtenen dels interessats, també se'ls ha d'informar de si estan obligats a facilitar-les i de les conseqüències de no fer-ho. Aquesta informació es pot transmetre en combinació amb unes icones normalitzades que ofereixin una visió de conjunt adequada del tractament previst, de forma fàcilment visible, intel·ligible i clarament llegible. Les icones que es presenten en format electrònic s'han de poder llegir mecànicament.
- (61) Cal proporcionar la informació sobre el tractament de les dades personals en el moment que els interessats faciliten aquestes dades. Si s'obtenen d'una altra font, cal informar-ne els interessats en un termini raonable, segons les circumstàncies de cada cas. Si les dades personals es poden comunicar legítimament a un altre destinatari, cal informar-ne l'interessat en el moment en què es comuniquen al destinatari per primera vegada. Si el responsable del tractament preveu tractar les dades per a una finalitat diferent d'aquella per a la qual es van recollir, abans d'aquest tractament posterior ha de proporcionar a l'interessat informació sobre aquesta altra finalitat, així com qualsevol altra informació necessària. Quan no es pot facilitar a l'interessat l'origen de les dades personals, perquè s'han utilitzat diverses fonts, cal facilitar-li informació general.
- (62) Això no obstant, no cal imposar l'obligació de proporcionar la informació si l'interessat ja la té, si el registre o la comunicació de les dades personals estan expressament establerts per llei o si facilitar la informació a l'interessat resulta impossible o exigeix un esforç desproporcionat. Aquest pot ser el cas dels tractaments amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica o històrica o finalitats estadístiques. En relació amb aquests casos, cal considerar el nombre d'interessats, l'antiguitat de les dades i les garanties adequades que s'han adoptat.
- (63) Els interessats han de tenir dret a l'accés a les dades personals recollides que els afecten i a exercir aquest dret amb facilitat i a intervals raonables, amb la finalitat de conèixer i verificar la licitud del tractament. Això inclou el dret dels interessats a accedir a dades relatives a la salut, per exemple les dades de les seves històries clíniques que contenen informació com diagnòstics, resultats d'exàmens, avaluacions de facultatius i qualsevol tractaments o intervencions practicades. Qualsevol

interessat, per tant, ha de tenir el dret a conèixer i que se li comuniquin les finalitats per a les quals es tracten les dades, el termini de tractament, els destinataris, la lògica implícita en tot tractament automàtic de dades personals i, com a mínim quan es basa en l'elaboració de perfils, les conseqüències d'aquest tractament. Si és possible, el responsable del tractament ha d'estar facultat per facilitar accés remot a un sistema segur que ofereixi a l'interessat un accés directe a les seves dades personals. Aquest dret no ha d'afectar negativament els drets i les llibertats de tercers, inclosos els secrets comercials o la propietat intel·lectual i, en particular, els drets de propietat intel·lectual que protegeixen programes informàtics. Això no obstant, aquestes consideracions no han de tenir com resultat la negativa a proporcionar tota la informació a l'interessat. Si tracta una gran quantitat d'informació relativa a l'interessat, el responsable del tractament ha d'estar facultat per sol·licitar a l'interessat que, abans de facilitar-li la informació, especifiqui en relació amb quines dades o activitats de tractament fa la sol·licitud.

- (64) El responsable del tractament ha d'utilitzar totes les mesures raonables per verificar la identitat dels interessats que sol·liciten accés, en particular en el context dels serveis i els identificadors en línia. El responsable no ha de conservar dades personals amb l'únic objectiu de poder respondre possibles sol·licituds.
- (65) Si la retenció d'aquestes dades infringeix aquest Reglament o el dret de la Unió o dels estats membres al qual està subjecte el responsable del tractament, els interessats han de tenir dret que es rectifiquin les dades personals que els afecten i al «dret a l'oblit». En particular, els interessats han de tenir dret que les seves dades personals se suprimeixin i es deixin de tractar, quan ja no són necessàries per a les finalitats per a les quals es van recollir, o bé que es tractin d'una altra manera, si els interessats han retirat el consentiment perquè es tractin, si s'hi oposen o si el tractament de les seves dades personals incompleix d'una altra manera aquest Reglament. Aquest dret és pertinent especialment si l'interessat va donar el seu consentiment quan era nen i sense ser plenament conscient dels riscos que implica el tractament, i més tard vol suprimir aquestes dades personals, especialment a Internet. L'interessat ha de poder exercir aquest dret encara que ja no sigui un nen. Això no obstant, la retenció posterior de les dades personals ha de ser lícita, quan sigui necessària per l'exercici de la llibertat d'expressió i d'informació, per al compliment d'una obligació legal, per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament, per raons d'interès públic en l'àmbit de la salut pública, amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica o històrica o finalitats estadístiques, o per la formulació, l'exercici o la defensa de reclamacions.
- (66) A fi de reforçar el «dret a l'oblit» en l'entorn en línia, el dret de supressió s'ha d'ampliar de manera que el responsable del tractament que ha fet públiques dades personals estigui obligat a indicar als responsables del tractament que estan tractant aquestes dades personals que suprimeixin qualsevol enllaç a les mateixes, així com les còpies o rèpliques d'aquestes dades. En procedir així, el responsable esmentat ha de prendre mesures raonables per informar els responsables que estiguin tractant les dades de la sol·licitud de l'interessat, tenint en compte la tecnologia i els mitjans a la seva disposició, incloses les mesures tècniques.

- (67) Entre els mètodes per limitar el tractament de dades personals, cal incloure els que consisteixen a traslladar temporalment les dades seleccionades a un altre sistema de tractament, a impedir l'accés d'usuaris a les dades personals seleccionades o a retirar temporalment les dades publicades d'un lloc d'Internet. En els fitxers automatitzats, la limitació del tractament s'ha de fer, en principi, per mitjans tècnics, de manera que les dades personals no siguin objecte d'operacions de tractament posterior ni es puguin modificar. El fet que el tractament de dades personals estigui limitat cal que quedi clarament indicat en el sistema.
- (68) Per reforçar encara més el control sobre les seves pròpies dades, quan el tractament de les dades personals s'efectua per mitjans automatitzats també s'ha de permetre que els interessats que han facilitat dades personals que els afecten a un responsable del tractament, les rebin en un format estructurat, d'ús comú, de lectura mecànica i interoperable, i que les transmetin a un altre responsable del tractament. Cal encoratjar els responsables a crear formats interoperables que permetin la portabilitat de les dades. Aquest dret s'ha d'aplicar quan l'interessat ha facilitat les dades personals donant el consentiment o quan el tractament és necessari per executar un contracte. No s'ha d'aplicar quan el tractament té una base jurídica diferent del consentiment o del contracte. Per la seva pròpia naturalesa, aquest dret no s'ha d'exercir en contra de responsables que tracten dades personals en l'exercici de les seves funcions públiques. Per tant, no s'ha d'aplicar quan el tractament és necessari per complir una obligació legal aplicable al responsable, per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable. El dret de l'interessat a transmetre o rebre dades personals que l'afecten no ha d'obligar el responsable a adoptar o mantenir sistemes de tractament que siguin tècnicament compatibles. Quan un conjunt de dades personals determinat afecta més d'un interessat, el dret a rebre aquestes dades s'ha d'entendre sense menyscabament dels drets i les llibertats d'altres interessats, de conformitat amb aquest Reglament. D'altra banda, aquest dret no ha de menystenir el dret de l'interessat a obtenir la supressió de les dades personals i ni les limitacions d'aquest dret recollides en aquest Reglament i, en particular, no ha d'implicar la supressió de les dades personals que l'interessat ha facilitat per executar un contracte, en la mesura que les dades personals siguin necessàries per executar aquest contracte i mentre ho siguin. L'interessat ha de tenir dret que les dades personals es transmetin directament d'un responsable del tractament a un altre, quan sigui tècnicament possible.
- (69) En els casos en què les dades personals es poden tractar lícitament perquè el tractament és necessari per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament, o per motius d'interessos legítims del responsable o d'un tercer, l'interessat ha tenir dret a oposar-se al tractament de qualsevol dada personal relativa a la seva situació particular. Correspon al responsable demostrar que els seus interessos legítims imperiosos prevalen sobre els interessos o els drets i les llibertats fonamentals de l'interessat.
- (70) Si les dades personals es tracten amb finalitats de màrqueting directe, l'interessat ha de tenir dret a oposar-s'hi, inclosa l'elaboració de perfils si està relacionada amb aquest màrqueting directe, ja sigui pel que fa a un tractament inicial o posterior, en

qualsevol moment i sense cap cost. Aquest dret s'ha de comunicar explícitament a l'interessat i s'ha de presentar clarament i al marge de qualsevol altra informació.

- (71) L'interessat ha de tenir dret a no ser objecte d'una decisió, que pot incloure una mesura, que avalui aspectes personals que l'afecten, basada únicament en el tractament automatitzat i que tingui efectes jurídics sobre l'interessat o l'afecti significativament de manera similar, com per exemple la denegació automàtica d'una sol·licitud de crèdit en línia o els serveis de contractació en xarxa en els quals no hi ha cap intervenció humana. Aquest tipus de tractament inclou l'elaboració de perfils consistent en qualsevol forma de tractament de les dades personals que avalui aspectes personals relatius a una persona física, en particular per analitzar o predir aspectes relacionats amb el rendiment en el treball, la situació econòmica, la salut, les preferències o els interessos personals, la fiabilitat o el comportament, la situació o els moviments de l'interessat. Això no obstant, s'han de permetre les decisions basades en aquest tractament, inclosa l'elaboració de perfils, si ho autoritza expressament el dret de la Unió o dels estats membres al qual està subjecte el responsable del tractament, inclús amb finalitats de control i prevenció del frau i l'evasió fiscal, realitzada de conformitat amb les reglamentacions, normes i recomanacions de les institucions de la Unió o dels òrgans de supervisió nacionals i per garantir la seguretat i la fiabilitat d'un servei prestat pel responsable del tractament, o que és necessari per concloure o executar un contracte entre l'interessat i un responsable del tractament, o en els casos en què l'interessat ha donat el seu consentiment explícit. En qualsevol cas, aquest tractament ha d'estar subjecte a les garanties adequades, entre les quals cal incloure la informació específica a l'interessat i el dret d'obtenir intervenció humana, a expressar el seu punt de vista, a rebre una explicació de la decisió presa després d'aquesta avaluació i a impugnar la decisió. Aquesta mesura no ha d'afectar un menor.

A fi de garantir un tractament lleial i transparent respecte de l'interessat, i tenint en compte les circumstàncies i el context específics en els quals es tracten les dades personals, el responsable del tractament ha d'utilitzar els procediments matemàtics o estadístics adequats per elaborar perfils, aplicar les mesures tècniques i organitzatives adequades per garantir, en particular, que es corregeixen els factors que introdueixen inexactituds en les dades personals i que es redueix al màxim el risc d'error, assegurar les dades personals de manera que es tinguin en compte els possibles riscos per als interessos i els drets de l'interessat i impedir, entre altres coses, efectes discriminatoris en les persones físiques per motius de raça o origen ètnic, opinions polítiques, religió o creences, afiliació sindical, condició genètica o estat de salut o orientació sexual, o tractament que doni lloc a mesures que produeixin aquest efecte. Les decisions automatitzades i l'elaboració de perfils sobre la base de categories particulars de dades personals únicament s'han de permetre en condicions específiques.¹⁴

- (72) L'elaboració de perfils està subjecta a les normes d'aquest Reglament que regeixen el tractament de dades personals, com els fonaments jurídics del tractament o els principis de la protecció de dades. El Comitè Europeu de Protecció de Dades que

¹⁴ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

estableix aquest Reglament (d'ara endavant, el Comitè) ha de tenir la possibilitat de formular orientacions en aquest context.

- (73) El dret de la Unió o dels estats membres pot imposar restriccions a determinats principis i als drets d'informació, accés, rectificació o supressió de dades personals, al dret a la portabilitat de les dades, al dret d'oposició i a les decisions basades en l'elaboració de perfils, així com a la comunicació d'una violació de la seguretat de les dades personals a un interessat i a determinades obligacions connexes dels responsables del tractament, en la mesura que sigui necessari i proporcionat en una societat democràtica per protegir la seguretat pública. S'hi inclou: la protecció de la vida humana, especialment en resposta a catàstrofes naturals o d'origen humà; la prevenció, la recerca i l'enjudiciament d'infraccions penals o l'execució de sancions penals, inclosa la protecció davant de les amenaces contra la seguretat pública o de violacions de normes deontològiques en les professions regulades i la seva prevenció; altres objectius importants d'interès públic general de la Unió o d'un estat membre, en particular un important interès econòmic o financer de la Unió o d'un estat membre; la gestió de registres públics per raons d'interès públic general; el tractament posterior de dades personals arxivades per oferir informació específica relacionada amb el comportament polític durant els règims d'antics estats totalitaris; o la protecció de l'interessat o dels drets i les llibertats dels altres, inclosa la protecció social, la salut pública i les finalitats humanitàries. Aquestes restriccions s'han d'ajustar al que disposen la Carta i el Conveni Europeu per a la Protecció dels drets Humans i de les Llibertats Fonamentals.
- (74) S'ha d'establir la responsabilitat del responsable del tractament per a qualsevol tractament de dades personals que ha fet ell mateix o que s'ha fet pel seu compte. El responsable està obligat a aplicar les mesures oportunes i eficaces i ha de poder demostrar que les activitats de tractament són conformes a aquest Reglament, inclosa l'eficàcia de les mesures. Aquestes mesures han de tenir en compte la naturalesa, l'àmbit, el context i les finalitats del tractament, així com el risc per als drets i les llibertats de les persones físiques.
- (75) Els riscos per als drets i les llibertats de les persones físiques, de gravetat i probabilitat variables, poden ser resultat d'un tractament de dades que pot provocar danys i perjudicis físics, materials o immaterials, en particular quan: el tractament pot donar lloc a problemes de discriminació, usurpació d'identitat o frau, pèrdues financeres, dany per a la reputació, pèrdua de confidencialitat de dades subjectes al secret professional, reversió no autoritzada de la seudonimització o qualsevol altre perjudici econòmic o social significatiu; es priva els interessats dels seus drets i les seves llibertats o se'ls impedeix exercir el control sobre les seves dades personals; les dades personals tractades revelen l'origen ètnic o racial, les opinions polítiques, la religió o les creences filosòfiques, la militància en sindicats i el tractament de dades genètiques, dades relatives a la salut o dades sobre la vida sexual o les condemnes i infraccions penals o mesures de seguretat connexes; s'avaluen aspectes personals, en particular l'anàlisi o la predicció d'aspectes referits al rendiment en el treball, la situació econòmica, la salut, les preferències o els interessos personals, la fiabilitat o el comportament, la situació o els moviments, amb la finalitat de crear o utilitzar perfils personals; es tracten dades personals de persones vulnerables, en particular nens;

el tractament implica una gran quantitat de dades personals i afecta un gran nombre d'interessats.

- (76) La probabilitat i la gravetat del risc per als drets i les llibertats de l'interessat s'ha de determinar d'acord amb la naturalesa, l'abast, el context i les finalitats del tractament de dades. El risc s'ha de ponderar amb una avaluació objectiva, mitjançant la qual es determini si les operacions de tractament de dades suposen un risc o bé si el risc és alt.
- (77) Es poden proporcionar directrius per aplicar les mesures oportunes i per demostrar que el responsable o l'encarregat del tractament les compleix, especialment pel que fa a: la identificació del risc relacionat amb el tractament; la seva avaluació en termes d'origen, naturalesa, probabilitat i gravetat; la identificació de bones pràctiques per mitigar el risc. Aquestes directrius poden ser en forma de codis de conducta aprovats, certificacions aprovades, directrius donades pel Comitè o indicacions proporcionades per un delegat de protecció de dades. El Comitè també pot emetre directrius sobre operacions de tractament que considera improbable que suposin un alt risc per als drets i les llibertats de les persones físiques i indicar quines mesures poden ser suficients per afrontar el risc, en aquests casos.
- (78) La protecció dels drets i les llibertats de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals exigeix que s'adoptin les mesures tècniques i organitzatives adequades amb la finalitat de garantir que es compleixen els requisits d'aquest Reglament. Per tal de poder demostrar la conformitat amb aquest Reglament, el responsable del tractament ha d'adoptar polítiques internes i aplicar mesures que compleixin els principis de protecció de dades des del disseny i per defecte. Aquestes mesures poden consistir, entre d'altres, a reduir al màxim el tractament de dades personals, seudonimitzar al més aviat possible les dades personals, donar transparència a les funcions i el tractament de dades personals, permetre als interessats supervisar el tractament de dades i al responsable del tractament, crear i millorar elements de seguretat. Cal encoratjar els productors de les aplicacions, dels productes i dels serveis basats en el tractament de dades personals perquè tinguin en compte el dret a la protecció de dades quan els desenvolupen, dissenyen, seleccionen i usen. També han de posar atenció a l'estat de la tècnica dels responsables i dels encarregats del tractament i d'aquesta manera, assegurar-se que estan en condicions de complir les seves obligacions en matèria de protecció de dades. Els principis de la protecció de dades des del disseny i per defecte també s'han de tenir en compte en el context dels contractes públics.
- (79) La protecció dels drets i les llibertats dels interessats, així com la responsabilitat dels responsables i dels encarregats del tractament, també pel que fa a la supervisió i a les mesures que adopten les autoritats de control, requereixen una atribució clara de les responsabilitats en virtut d'aquest Reglament. Això inclou els casos en què un responsable determina les finalitats i els mitjans del tractament de forma conjunta amb altres responsables, o en els quals el tractament s'efectua per compte d'un responsable.
- (80) El responsable o l'encarregat del tractament no establert a la Unió ha de designar un representant, si tracta dades personals d'interessats que es troben a la Unió i

desenvolupa activitats de tractament relacionades amb l'oferta de béns o serveis a aquests interessats, independentment de si es requereix un pagament d'aquests interessats o no, o amb el control del seu comportament, si aquest control té lloc a la Unió. Això, tret que el tractament sigui ocasional, no inclogui el tractament a gran escala de categories especials de dades personals o el tractament de dades personals relatives a condemnes i infraccions penals i sigui improbable que comporti un risc per als drets i les llibertats de les persones físiques, vista la naturalesa, el context, l'àmbit i les finalitats del tractament, o si el responsable del tractament és una autoritat o un organisme públic. El representant ha de ser designat expressament per mandat escrit del responsable o de l'encarregat, perquè actuï en nom seu pel que fa a les obligacions que els corresponen en virtut d'aquest Reglament. La designació d'aquest representant no afecta la responsabilitat del responsable o de l'encarregat en virtut d'aquest Reglament. El representant actua per compte del responsable o l'encarregat i hi pot contactar qualsevol autoritat de control. Ha d'exercir les seves funcions d'acord amb el mandat que ha rebut del responsable o de l'encarregat, inclosa la cooperació amb les autoritats de control competents en relació amb qualsevol mesura que es prengui per garantir el compliment d'aquest Reglament. En cas d'incompliment, el representant designat ha d'estar subjecte a mesures coercitives imposades pel responsable o de l'encarregat.¹⁵

- (81) Per garantir que es compleixen les disposicions d'aquest Reglament respecte del tractament efectuat per l'encarregat, el responsable ha de recórrer únicament a encarregats que ofereixin garanties suficients, en particular pel que fa a coneixements especialitzats, fiabilitat i recursos, de cara a l'aplicació de mesures tècniques i organitzatives que compleixin els requisits d'aquest Reglament, inclosa la seguretat del tractament. L'adhesió de l'encarregat a un codi de conducta aprovat o a un mecanisme de certificació aprovat pot servir d'element per demostrar que el responsable compleix les obligacions. L'encàrrec del tractament s'ha de regir per un contracte o un altre acte jurídic conforme al dret de la Unió o dels estats membres, que vinculi l'encarregat amb el responsable, que fixi l'objecte, la durada, la naturalesa i les finalitats del tractament, el tipus de dades personals i les categories d'interessats, tenint en compte les funcions i les responsabilitats específiques de l'encarregat en el context del tractament que s'ha de dur a terme i del risc per als drets i les llibertats de l'interessat. El responsable i l'encarregat poden optar per basar-se en un contracte individual o en clàusules contractuals tipus adoptades directament per la Comissió, o per una autoritat de control d'acord amb el mecanisme de coherència, i posteriorment per la Comissió. Una vegada finalitzat el tractament per compte del responsable, d'acord amb l'elecció del responsable l'encarregat ha de retornar o suprimir les dades personals, tret que el dret de la Unió o dels estats membres al qual està subjecte l'encarregat del tractament obligui a conservar-les.
- (82) Per demostrar la conformitat amb aquest Reglament, el responsable o l'encarregat del tractament ha de mantenir registres de les activitats de tractament que té sota la seva responsabilitat. Tots els responsables i els encarregats estan obligats a cooperar amb l'autoritat de control i a posar aquests registres a la seva disposició, prèvia sol·licitud, perquè puguin supervisar les operacions de tractament.

¹⁵ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

- (83) A fi de mantenir la seguretat i evitar que el tractament infringeixi el que disposa aquest Reglament, el responsable o l'encarregat ha d'avaluar els riscos inherents al tractament i aplicar mesures per mitigar-los, com per exemple el xifrat. Aquestes mesures han de garantir un nivell de seguretat adequat, inclosa la confidencialitat, tenint en compte l'estat de la tècnica i el cost d'aplicar-la en relació amb els riscos i la naturalesa de les dades personals que s'han de protegir. En avaluar el risc en relació amb la seguretat de les dades, cal tenir en compte els riscos que es deriven del tractament de les dades personals, com la destrucció, la pèrdua o l'alteració accidental o il·lícita de dades personals transmeses, conservades o tractades d'una altra manera, o la comunicació o l'accés no autoritzats a aquestes dades, susceptibles d'ocasionar danys i perjudicis físics, materials o immaterials.
- (84) Per tal de millorar el compliment d'aquest Reglament quan les operacions de tractament poden comportar un alt risc per als drets i les llibertats de les persones físiques, el responsable del tractament ha de fer una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades, que avaluï en particular, l'origen, la naturalesa, la particularitat i la gravetat d'aquest risc. Cal tenir en compte el resultat de l'avaluació a l'hora de decidir les mesures que s'han de prendre amb la finalitat de demostrar que el tractament de les dades personals és conforme a aquest Reglament. Si una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades mostra que les operacions de tractament comporten un alt risc que el responsable no pot mitigar amb mesures adequades, en termes de tecnologia disponible i costos d'aplicació, cal consultar l'autoritat de control abans de fer el tractament.
- (85) Si no es prenen les mesures adequades a temps, les violacions de la seguretat de les dades personals poden comportar danys i perjudicis físics, materials o immaterials per a les persones físiques, com la pèrdua de control sobre les seves dades personals o la restricció dels seus drets, discriminació, usurpació d'identitat, pèrdues financeres, reversió no autoritzada de la seudonimització, dany per a la reputació, pèrdua de confidencialitat de dades subjectes al secret professional o qualsevol altre perjudici econòmic o social significatiu. Per tant, tan aviat com el responsable del tractament té coneixement que s'ha produït una violació de la seguretat de les dades personals, l'ha de notificar a l'autoritat de control competent sense dilació indeguda i, si és possible, en un màxim de 72 hores a partir que se n'ha tingut constància. Això, tret que el responsable pugui demostrar, atenent al principi de responsabilitat proactiva, que és improbable que la violació de la seguretat de les dades personals comporti un risc per als drets i les llibertats de les persones físiques. Si no es pot notificar en el termini de 72 hores, la notificació ha d'indicar els motius de la dilació i la informació es pot facilitar per fases, sense més dilació indeguda.
- (86) Si la violació de la seguretat de les dades personals pot comportar un risc alt per als drets i les llibertats de l'interessat, el responsable del tractament l'hi ha de comunicar sense dilació indeguda i li ha de permetre que prengui les precaucions necessàries. La comunicació ha de descriure la naturalesa de la violació i les recomanacions perquè la persona física afectada en mitigui els potencials efectes adversos. Aquestes comunicacions s'han de fer tan aviat com sigui raonablement possible i en estreta cooperació amb l'autoritat de control, seguint les seves orientacions o les d'altres autoritats competents, com les autoritats policials. Així, per exemple, la necessitat de mitigar un risc de danys i perjudicis immediats justificaria una ràpida

comunicació amb els interessats, mentre que si cal aplicar mesures adequades per impedir violacions contínues de la seguretat de les dades personals o similars es pot justificar que la comunicació es retardi més temps.

- (87) Cal verificar si s'ha aplicat tota la protecció tecnològica adequada i si s'han pres les mesures organitzatives oportunes per determinar immediatament si s'ha produït una violació de la seguretat de les dades personals i per informar-ne sense dilació l'autoritat de control i l'interessat. Cal verificar que s'ha notificat sense dilació indeguda, tenint en compte en particular, la naturalesa i la gravetat de la violació de la seguretat de les dades personals i les conseqüències i els efectes adversos que pot tenir per a l'interessat. Aquesta notificació pot donar com a resultat una intervenció de l'autoritat de control, d'acord amb les funcions i els poders que estableix aquest Reglament.
- (88) En establir disposicions d'aplicació sobre el format i els procediments aplicables a la notificació de les violacions de la seguretat de les dades personals, cal tenir en compte les circumstàncies d'aquesta violació, inclòs si les dades personals s'havien protegit mitjançant les mesures tècniques de protecció adequades per limitar eficaçment la probabilitat d'usurpació d'identitat o altres formes d'ús indegut. Així mateix, aquestes normes i procediments han de tenir en compte els interessos legítims de les autoritats policials en cas que una comunicació prematura pugui obstaculitzar innecessàriament la investigació de les circumstàncies d'una violació de la seguretat de les dades personals.
- (89) La Directiva 95/46/CE estableix l'obligació general de notificar el tractament de dades personals a les autoritats de control. Tot i que implica càrregues administratives i financeres, aquesta obligació no sempre ha contribuït a millorar la protecció de les dades personals. Per tant, cal eliminar aquestes obligacions generals de notificació indiscriminada i substituir-les per procediments i mecanismes eficaços que se centrin en els tipus d'operacions de tractament que, per la seva naturalesa, abast, context i finalitats, poden comportar un alt risc per als drets i les llibertats de les persones físiques. Aquests tipus d'operacions poden ser en particular, les que impliquen l'ús de noves tecnologies, o les que són d'una nova classe i el responsable del tractament no ha fet prèviament una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades o les que són necessàries a causa del temps transcorregut des del tractament inicial.
- (90) En aquests casos, el responsable, abans del tractament, ha de fer una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades, amb la finalitat de valorar-ne la gravetat i la probabilitat de l'alt risc, tenint en compte la naturalesa, l'àmbit, el context, les finalitats del tractament i els orígens del risc. Aquesta avaluació d'impacte ha d'incloure en particular, les mesures, les garanties i els mecanismes previstos per mitigar el risc, garantir la protecció de les dades personals i demostrar la conformitat amb aquest Reglament.
- (91) La consideració anterior s'ha d'aplicar a les operacions de tractament a gran escala que persegueixen tractar una quantitat considerable de dades personals d'àmbit regional, nacional o supranacional, que poden afectar un gran nombre d'interessats i que poden comportar un alt risc, per exemple, atesa la seva sensibilitat, quan d'acord amb el nivell de coneixements tècnics aconseguit s'hagi utilitzat una nova tecnologia

a gran escala i altres operacions de tractament que comporten un alt risc per als drets i llibertats dels interessats, en particular quan aquestes operacions dificulten l'exercici dels seus drets als interessats. L'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades també s'ha de fer quan es tracten dades personals per adoptar decisions relatives a persones físiques concretes, arran d'una avaluació sistemàtica i exhaustiva d'aspectes personals propis de persones físiques, basada en l'elaboració de perfils d'aquestes dades o arran del tractament de categories especials de dades personals, dades biomètriques o dades sobre condemnes i infraccions penals o mesures de seguretat connexes. Així mateix, cal una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades per controlar zones d'accés públic a gran escala, especialment quan s'utilitzen dispositius optoelectrònics, o per qualsevol altre tipus d'operació, quan l'autoritat de control competent consideri que el tractament pot comportar un alt risc per als drets i les llibertats dels interessats, en particular, perquè impedeixi als interessats exercir un dret, utilitzar un servei o executar un contracte, o perquè es faci sistemàticament a gran escala. El tractament no s'ha de considerar a gran escala si el fa un sol metge, un altre professional de la salut o un advocat respecte de dades personals de pacients o clients. En aquests casos, l'avaluació d'impacte de la protecció de dades no ha de ser obligatòria.

- (92) En algunes circumstàncies, pot ser raonable i econòmic que una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades abasti més d'un projecte. Per exemple, en el cas que les autoritats o els organismes públics prevegin crear una aplicació o plataforma comuna de tractament, o si diversos responsables preveuen introduir una aplicació o un entorn de tractament comú en un sector o segment empresarial o per a una activitat horitzontal d'ús generalitzat.
- (93) Els estats membres, en adoptar el dret en el qual es basa l'acompliment de les funcions de l'autoritat pública o l'organisme públic i que regula l'operació o el conjunt d'operacions de tractament, poden considerar que aquesta avaluació ha de ser prèvia a les activitats de tractament.
- (94) Cal consultar l'autoritat de control abans d'iniciar les activitats de tractament, si una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades mostra que, sense les garanties, les mesures de seguretat i els mecanismes destinats a mitigar els riscos, el tractament pot comportar un alt risc per als drets i les llibertats de les persones físiques i, així mateix, el responsable del tractament considera que el risc no es pot mitigar per mitjans raonables, quant a tecnologia disponible i costos d'aplicació. És probable que aquest alt risc sigui a causa del tipus, l'abast i la freqüència de determinats tipus de tractament, cosa que també pot ocasionar danys i perjudicis o una ingerència en els drets i les llibertats de la persona física. L'autoritat de control ha de respondre la sol·licitud de consulta dins d'un termini determinat. Això no obstant, l'absència de resposta de l'autoritat de control dins d'aquest termini no ha d'impedir qualsevol intervenció d'aquesta autoritat basada en les funcions i els poders que li atribueix aquest Reglament, inclòs el de prohibir operacions de tractament. Com a part d'aquest procés de consulta, es pot presentar a l'autoritat de control el resultat d'una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades en relació amb el tractament concret, en especial les mesures previstes per mitigar els riscos per als drets i les llibertats de les persones físiques.

- (95) L'encarregat del tractament ha d'assistir el responsable, quan calgui i a petició seva, a fi d'assegurar que es compleixen les obligacions que es deriven de les avaluacions d'impacte relatives a la protecció de dades i de la consulta prèvia a l'autoritat de control.
- (96) També s'ha de consultar l'autoritat de control en el curs de la tramitació d'una mesura legislativa o reglamentària que estableixi el tractament de dades personals, per tal de garantir que el tractament previst és conforme a aquest Reglament i a fi de mitigar el risc que el tractament pot implicar per a l'interessat.
- (97) En supervisar el compliment intern d'aquest Reglament el responsable o l'encarregat del tractament ha de comptar amb l'ajuda d'una persona amb coneixements especialitzats en dret i pràctica en matèria de protecció de dades si el tractament el fa una autoritat pública, a excepció dels tribunals o altres autoritats judicials independents en l'exercici de la seva funció judicial, si el tractament l'efectua, en el sector privat, un responsable que té com a activitats principals operacions de tractament a gran escala que requereixen un seguiment habitual i sistemàtic dels interessats, o si les activitats principals del responsable o de l'encarregat consisteixen en el tractament a gran escala de categories especials de dades personals i de dades relatives a condemnes i infraccions penals. En el sector privat, les activitats principals d'un responsable estan relacionades amb les seves activitats primàries i no estan relacionades amb el tractament de dades personals com a activitats auxiliars. El nivell de coneixements especialitzats necessari s'ha de determinar especialment, d'acord amb les operacions de tractament de dades que es duen a terme i de la protecció que s'exigeix per a les dades personals tractades. Aquests delegats de protecció de dades, siguin o no empleats del responsable del tractament, han d'estar en condicions d'exercir la seva missió i les seves funcions de manera independent.
- (98) Cal estimular les associacions o altres organismes que representen categories de responsables o d'encarregats a elaborar codis de conducta, dins dels límits fixats per aquest Reglament, amb la finalitat de facilitar-ne l'aplicació efectiva tenint en compte les característiques específiques del tractament dut a terme en determinats sectors i les necessitats específiques de les microempreses i les petites i mitjanes empreses. Aquests codis de conducta poden establir les obligacions dels responsables i encarregats, considerant el risc probable per als drets i les llibertats de les persones físiques que es deriva del tractament.
- (99) En elaborar un codi de conducta o en modificar o ampliar aquest codi, les associacions i altres organismes que representen categories de responsables o d'encarregats han de consultar les parts interessades, inclosos els interessats quan és possible, i tenir en compte les consideracions que s'han transmès i les opinions que s'han manifestat en la resposta a aquestes consultes.
- (100) A fi d'augmentar la transparència i el compliment d'aquest Reglament, cal fomentar que s'estableixin mecanismes de certificació i segells i marques de protecció de dades que permetin als interessats avaluar, més ràpidament, el nivell de protecció de dades dels productes i els serveis corresponents.
- (101) Els fluxos transfronterers de dades personals a i des de països no pertanyents a la Unió, i a organitzacions internacionals, són necessaris per expandir el comerç i la

cooperació internacionals. L'augment d'aquests fluxos planteja nous reptes i inquietuds respecte de la protecció de les dades de caràcter personal. Això no obstant, si les dades personals es transfereixen de la Unió a responsables, encarregats o altres destinataris a tercers països, o a organitzacions internacionals, això no ha d'afectar el nivell de protecció de les persones físiques que aquest Reglament garanteix a la Unió, ni tan sols en les transferències posteriors de dades personals des del tercer país o organització internacional a responsables i encarregats en el mateix o un altre tercer país o organització internacional. En tot cas, les transferències a tercers països i a organitzacions internacionals únicament es poden fer de plena conformitat amb aquest Reglament. Una transferència només es pot fer si, sens perjudici de la resta de disposicions d'aquest Reglament, el responsable o l'encarregat en compleix les disposicions relatives a la transferència de dades personals a tercers països o organitzacions internacionals.

- (102) Aquest Reglament s'entén sens perjudici dels acords internacionals subscrits entre la Unió i tercers països que regulen la transferència de dades personals, incloses les garanties oportunes per als interessats. Els estats membres poden signar acords internacionals que impliquin la transferència de dades personals a tercers països o a organitzacions internacionals, sempre que aquests acords no afectin aquest Reglament ni cap altra disposició del dret de la Unió i incloguin un nivell adequat de protecció dels drets fonamentals dels interessats.
- (103) La Comissió pot decidir, amb efectes per a tota la Unió, que un tercer país, un territori o un sector específic d'un tercer país, o una organització internacional, ofereix un nivell de protecció de dades adequat, aportant d'aquesta manera seguretat i uniformitat jurídiques a tota la Unió respecte d'aquest tercer país o organització internacional que es considera que ofereix aquest un nivell de protecció. En aquests casos, es poden fer transferències de dades personals a aquests països sense que es requereixi cap altre tipus d'autorització. La Comissió també pot decidir revocar aquesta decisió, amb avís previ i amb una declaració motivada completa al tercer país o organització internacional.
- (104) D'acord amb els valors fonamentals en els quals es basa la Unió, i en especial la protecció dels drets humans, la Comissió, en la seva avaluació del tercer país o d'un territori o un sector específic d'un tercer país, ha de tenir en compte de quina manera es respecta en aquest tercer país, l'Estat de dret, l'accés a la justícia i les normes i els criteris internacionals en matèria de drets humans i el seu dret general i sectorial, inclosa la legislació relativa a la seguretat pública, la defensa i la seguretat nacional i l'ordre públic i el dret penal. En adoptar una decisió d'adequació pel que fa a un territori o un sector específic d'un tercer país, cal tenir en compte criteris clars i objectius, com les activitats concretes de tractament, l'abast de les normes jurídiques aplicables i la legislació vigent al tercer país. El tercer país ha d'oferir garanties que assegurin un nivell adequat de protecció equivalent, en l'essencial, a l'ofert a la Unió, especialment quan les dades personals es tracten en un o diversos sectors específics. El tercer país ha de garantir que hi ha un control veritablement independent de la protecció de dades i establir mecanismes de cooperació amb les autoritats de protecció de dades dels estats membres, així com reconèixer als interessats drets efectius i exigibles i accions administratives i judicials efectives.

- (105) A part dels compromisos internacionals adquirits pel tercer país o organització internacional, la Comissió ha de tenir en compte les obligacions resultants de la participació del tercer país o organització internacional en sistemes multilaterals o regionals, especialment en relació amb la protecció de les dades personals, així com el compliment d'aquestes obligacions. En particular, cal tenir en compte l'adhesió del país al Conveni del Consell d'Europa, de 28 de gener de 1981, per a la protecció de les persones pel que fa al tractament automatitzat de dades de caràcter personal, i el seu Protocol addicional. La Comissió ha de consultar el Comitè a l'hora d'avaluar el nivell de protecció existent en tercers països o organitzacions internacionals.
- (106) La Comissió ha de supervisar l'aplicació de les decisions sobre el nivell de protecció en un tercer país, en un territori o un sector específic d'un tercer país, o en una organització internacional, així com l'aplicació de les decisions adoptades sobre la base de l'article 25, apartat 6, o de l'article 26, apartat 4, de la Directiva 95/46/CE. En les seves decisions d'adequació, la Comissió ha d'establir un mecanisme per revisar-ne periòdicament l'aplicació. Aquesta revisió periòdica s'ha de fer en col·laboració amb el tercer país o organització internacional de què es tracti i ha de tenir en compte tots els canvis que es produeixen en la matèria. Als efectes de la supervisió i de les revisions periòdiques, la Comissió ha de prendre en consideració les opinions i les conclusions del Parlament Europeu i del Consell, així com d'altres organismes i fonts pertinents. En un termini raonable, la Comissió ha d'avaluar l'aplicació d'aquestes decisions i informar de qualsevol conclusió pertinent el Comitè que, en el sentit del Reglament (UE) núm. 182/2011 del Parlament Europeu i del Consell¹⁶, estableix aquest Reglament, així com el Parlament Europeu, el Consell.
- (107) La Comissió pot reconèixer que un tercer país, un territori o un sector específic en un tercer país, o una organització internacional, ja no garanteix un nivell de protecció de dades adequat. En conseqüència, cal prohibir la transferència de dades personals a aquest tercer país o organització internacional, tret que es compleixin els requisits d'aquest Reglament relatiu a les transferències basades en garanties adequades, incloses les normes corporatives vinculants, i a les excepcions aplicades a situacions específiques. En aquest cas, cal celebrar consultes entre la Comissió i aquests tercers països o organitzacions internacionals. Per tal d'esmenar la situació, en el moment oportú la Comissió ha d'informar el tercer país o l'organització internacional de les raons de la prohibició i obrir consultes.
- (108) Si no hi ha una decisió que constati l'adequació de la protecció de les dades, el responsable o l'encarregat del tractament han de prendre mesures per compensar la falta de protecció de dades en un tercer país mitjançant garanties adequades per a l'interessat. Aquestes garanties poden consistir a recórrer a normes corporatives vinculants, a clàusules tipus de protecció de dades adoptades per la Comissió o per una autoritat de control o a clàusules contractuals autoritzades per una autoritat de control. Aquestes garanties han d'assegurar el compliment dels requisits de protecció de dades i els drets dels interessats adequats al tractament dins de la Unió, inclosa la disponibilitat per part dels interessats dels drets exigibles i les accions legals efectives, la qual cosa inclou el dret a obtenir una reparació administrativa o judicial

¹⁶ Reglament (UE) núm. 182/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, pel qual s'estableixen les normes i els principis generals relatiu a les modalitats de control per part dels estats membres de l'exercici de les competències d'execució per la Comissió (DO L 55, de 28.2.2011, p. 13).

efectiva i a reclamar una indemnització, a la Unió o a un tercer país. En particular, s'han de referir al compliment dels principis generals relatius al tractament de les dades personals i als principis de la protecció de dades des del disseny i per defecte. Les autoritats o entitats públiques també poden fer les transferències amb entitats o autoritats públiques de tercers països o amb organitzacions internacionals amb competències o funcions equivalents, sobre la base de disposicions incorporades a acords administratius, com un memoràndum d'entesa, que reconeguin drets exigibles i efectius als interessats. Si les garanties figuren en acords administratius que no siguin jurídicament vinculants, cal obtenir l'autorització de l'autoritat de control competent.

- (109) La possibilitat que el responsable o l'encarregat del tractament recorrin a clàusules tipus de protecció de dades adoptades per la Comissió o per una autoritat de control no ha d'impedir que els responsables o els encarregats incloguin les clàusules tipus de protecció de dades en un contracte més ampli, com un contracte entre dos encarregats, o que hi afegixin altres clàusules o garanties addicionals, sempre que no contradiguin, directament o indirectament, les clàusules contractuals tipus adoptades per la Comissió o per una autoritat de control, ni disminueixin els drets o les llibertats fonamentals dels interessats. Cal encoratjar els responsables i els encarregats del tractament a oferir garanties addicionals, mitjançant compromisos contractuals que complementin les clàusules tipus de protecció de dades.
- (110) Qualsevol grup empresarial o unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta ha de tenir la possibilitat d'invocar normes corporatives vinculants autoritzades, per a les seves transferències internacionals de la Unió a organitzacions dins del mateix grup empresarial o unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta, sempre que aquestes normes corporatives incorporin tots els principis essencials i els drets aplicables amb la finalitat d'oferir garanties adequades per a les transferències o categories de transferències de dades de caràcter personal.
- (111) Es pot establir la possibilitat de fer transferències en determinades circumstàncies, si hi ha el consentiment explícit de l'interessat, quan la transferència és ocasional i necessària en relació amb un contracte o una reclamació, independentment de si és un procediment judicial o un procediment administratiu o extrajudicial, inclosos els procediments davant d'organismes reguladors. També s'ha d'establir la possibilitat de fer transferències si hi ha raons importants d'interès públic establertes pel dret de la Unió o dels estats membres, o bé si la transferència es fa a partir d'un registre establert per llei i es destina a la consulta del públic o de persones que hi tenen un interès legítim. En aquest últim cas, la transferència no ha d'afectar la totalitat de les dades personals o de les categories de dades incloses en el registre. A més, si el registre està destinat a la consulta de persones que hi tenen un interès legítim, la transferència només s'ha de fer a petició d'aquestes persones o si aquestes persones n'han de les destinatàries, tenint en compte els interessos i els drets fonamentals de l'interessat.
- (112) Aquestes excepcions s'han d'aplicar a les transferències de dades requerides i necessàries per raons importants d'interès públic, com per exemple, en cas d'intercanvis internacionals de dades entre autoritats en l'àmbit de la competència, administracions fiscals o duaneres, entre autoritats de supervisió financera, entre

serveis competents en matèria de seguretat social o de sanitat pública, com seria el cas de contactes destinats a detectar malalties contagioses o per reduir i eliminar el dopatge en l'esport. La transferència de dades personals també s'ha de considerar lícita si és necessària per protegir un interès essencial per als interessos vitals de l'interessat o d'una altra persona, inclosa la integritat física o la vida, quan l'interessat no està en condicions de donar el consentiment. Si no hi ha una decisió d'adequació, el dret de la Unió o dels estats membres pot limitar expressament, per raons importants d'interès públic, la transferència de categories específiques de dades a un tercer país o a una organització internacional. Els estats membres han de notificar aquestes disposicions a la Comissió. Es pot considerar necessària, per una raó important d'interès públic o si és d'interès vital per a l'interessat, qualsevol transferència a una organització internacional humanitària de dades personals d'un interessat que no té la capacitat física o jurídica per donar el seu consentiment, amb la finalitat d'exercir una missió basada en les Convencions de Ginebra o d'adequar-se al dret internacional humanitari que s'aplica en cas de conflictes armats.

- (113) Les transferències que es poden qualificar de no repetitives i que es refereixen a un nombre limitat d'interessats també s'han de poder fer, si serveixen interessos legítims imperiosos del responsable del tractament, quan davant d'aquests interessos no prevalguin els interessos o els drets i les llibertats de les persones i quan el responsable ha avaluat totes les circumstàncies que concorren en la transferència de dades. El responsable ha de prestar una atenció especial a la naturalesa de les dades personals i a la finalitat i la durada de l'operació o les operacions de tractament proposades, així com a la situació al país d'origen, al tercer país i al país de destinació final, i oferir garanties apropiades per protegir els drets fonamentals i les llibertats de les persones físiques pel que fa al tractament de les seves dades personals. Aquestes transferències només han de ser possibles en casos aïllats, quan no s'hi pot aplicar cap dels altres motius per a la transferència. Cal tenir en compte les expectatives legítimes de la societat respecte d'un augment del coneixement, per a les finalitats de recerca científica o històrica o per a finalitats estadístiques. El responsable ha d'informar de la transferència tant l'autoritat de control com l'interessat.
- (114) En qualsevol cas, si la Comissió no ha pres cap decisió sobre el nivell adequat de la protecció de dades en un tercer país, el responsable o l'encarregat del tractament ha d'arbitrar solucions que garanteixin als interessats els drets exigibles i efectius respecte del tractament de les seves dades a la Unió, una vegada transferides les dades, de manera que es continuïn beneficiant de drets fonamentals i garanties.
- (115) Alguns tercers països adopten lleis, reglamentacions i altres actes jurídics amb els quals es pretén regular directament les activitats de tractament de persones físiques i jurídiques sota jurisdicció dels estats membres. Això pot incloure sentències d'òrgans jurisdiccionals o decisions d'autoritats administratives de tercers països, que obliguin un responsable o un encarregat del tractament a transferir o comunicar dades personals i que no es basin en un acord internacional, com un tractat d'assistència judicial mútua en vigor entre el tercer país requeridor i la Unió o un estat membre. L'aplicació extraterritorial d'aquestes lleis, reglamentacions i altres actes jurídics pot ser contrària al dret internacional i impedir la protecció de les persones físiques garantida a la Unió en virtut d'aquest Reglament. Les transferències

únicament s'han d'autoritzar quan es compleixen les condicions d'aquest Reglament relatives a les transferències a tercers països. Aquest pot ser el cas, entre d'altres, quan la comunicació sigui necessària per una raó important d'interès públic, reconeguda pel dret de la Unió o dels estats membres al qual es trobi subjecte el responsable del tractament.

- (116) Quan les dades personals circulen a través de les fronteres cap a l'exterior de la Unió, es pot posar en més risc la capacitat de les persones físiques per exercir els drets de protecció de dades, en particular amb la finalitat de protegir-se contra la utilització o la comunicació il·lícita d'aquesta informació. Al mateix temps, és possible que les autoritats de control no puguin tramitar reclamacions o fer investigacions relatives a activitats desenvolupades fora de les seves fronteres. Els seus esforços per col·laborar en el context transfronterer també es poden veure obstaculitzats per poders preventius o correctius insuficients, règims jurídics incoherents i obstacles pràctics, com l'escassetat de recursos. Per tant, cal fomentar una cooperació més estreta entre les autoritats de control encarregades de la protecció de dades, per ajudar-les a intercanviar informació i a dur a terme investigacions amb els seus homòlegs internacionals. A fi de desenvolupar mecanismes de cooperació internacional que facilitin i proporcionin assistència internacional mútua en l'execució de legislació en matèria de protecció de dades personals, la Comissió i les autoritats de control han d'intercanviar informació i cooperar en activitats relacionades amb l'exercici de les seves competències amb les autoritats competents de tercers països, sobre la base de la reciprocitat i d'acord amb aquest Reglament.
- (117) L'establiment en els estats membres d'autoritats de control capacitades per exercir les seves funcions i exercir les seves competències amb plena independència constitueix un element essencial de la protecció de les persones físiques, pel que fa al tractament de dades de caràcter personal. Els estats membres han de tenir la possibilitat d'establir més d'una autoritat de control, a fi de reflectir la seva estructura constitucional, organitzativa i administrativa.
- (118) La independència de les autoritats de control no ha de significar que poden quedar exemptes de mecanismes de control o supervisió en relació amb les seves despeses financeres, o de control judicial.
- (119) Si un estat membre estableix diverses autoritats de control, per llei ha de disposar mecanismes que en garanteixin la participació efectiva en el mecanisme de coherència. L'estat membre ha de designar l'autoritat de control que actua com a punt de contacte únic de cara a la participació efectiva d'aquestes autoritats en el mecanisme esmentat, per garantir, així, una cooperació ràpida i fluïda amb altres autoritats de control, amb el Comitè i amb la Comissió.
- (120) Totes les autoritats de control han d'estar dotades dels recursos financers i humans, dels locals i de les infraestructures necessàries per desenvolupar eficaçment les seves funcions, especialment les relacionades amb l'assistència recíproca i la cooperació amb altres autoritats de control de la Unió. Cada autoritat de control ha de disposar d'un pressupost anual públic propi, que pot formar part del pressupost general de l'Estat o d'un altre àmbit nacional.

- (121) Les condicions generals aplicables al membre o als membres de l'autoritat de control s'han d'establir per llei en cada estat membre. Aquestes condicions han de disposar que els membres els nomena, per un procediment transparent, el parlament, el govern o el cap d'estat de l'estat membre, a proposta del govern, d'un membre del govern o del parlament o d'una de les seves cambres, o d'un organisme independent encarregat del nomenament en virtut del dret dels estats membres. A fi de garantir la independència de l'autoritat de control, els seus membres han d'actuar amb integritat, abstenir-se de qualsevol acció incompatible amb les seves funcions i no participar, mentre dura el seu mandat, en cap activitat professional incompatible, remunerada o no. L'autoritat de control ha de tenir el seu propi personal, seleccionat per ella mateixa o per un organisme independent establert pel dret dels estats membres, que estigui subordinat exclusivament al membre o als membres de l'autoritat de control.
- (122) Cada autoritat de control ha de ser competent, al territori del seu estat membre, per exercir els poders i les funcions que se li encomanen de conformitat amb aquest Reglament. Això ha d'abastar en particular, el tractament en el context de les activitats d'un establiment del responsable o de l'encarregat al territori del seu estat membre, el tractament dut a terme per autoritats públiques o per organismes privats que actuen en interès públic, el tractament que afecta interessats al seu territori o el que efectua un responsable o un encarregat no establert a la Unió, quan els seus destinataris són interessats residents al seu territori. S'hi ha d'incloure l'examen de reclamacions presentades per un interessat, les investigacions sobre l'aplicació d'aquest Reglament i el foment de la sensibilització del públic sobre els riscos, les normes, les garanties i els drets relatius al tractament de dades personals.
- (123) Per tal de protegir les persones físiques en relació amb el tractament de les seves dades personals i de facilitar la lliure circulació de les dades al mercat interior, les autoritats de control han de supervisar l'aplicació de les disposicions adoptades de conformitat amb aquest Reglament i contribuir que s'apliqui de manera coherent a tota la Unió. A aquest efecte, les autoritats de control han de cooperar entre elles i amb la Comissió, sense que calgui cap acord entre estats membres sobre la prestació d'assistència mútua ni sobre aquesta cooperació.
- (124) Si el tractament de dades personals té lloc en el context de les activitats d'un establiment d'un responsable o d'un encarregat en la Unió que està establert en més d'un estat membre, o bé si el tractament en el context de les activitats d'un únic establiment d'un responsable o d'un encarregat a la Unió afecta o és probable que afecti substancialment interessats en més d'un estat membre, l'autoritat de control de l'establiment principal o de l'únic establiment del responsable o de l'encarregat ha d'actuar com a autoritat principal. Aquesta autoritat ha de cooperar amb les altres autoritats interessades, ja sigui perquè el responsable o l'encarregat té un establiment al territori del seu estat membre, perquè afecta substancialment interessats que resideixen al seu territori o perquè s'ha presentat una reclamació davant d'aquestes autoritats. Així mateix, si un interessat que no resideix en aquest estat membre ha presentat una reclamació, l'autoritat de control davant la qual s'ha presentat també ha de ser autoritat de control interessada. En el marc de les seves funcions d'emetre directrius sobre qualsevol qüestió relacionada amb l'aplicació d'aquest Reglament, el Comitè ha d'estar facultat per publicar directrius, en particular sobre els criteris que s'han de tenir en compte per determinar si el tractament afecta substancialment

interessats de més d'un estat membre i sobre què constitueix una objecció pertinent i motivada.

- (125) L'autoritat principal ha de ser competent per adoptar decisions vinculants relatives a les mesures d'aplicació dels poders conferits d'acord amb aquest Reglament. En la seva qualitat d'autoritat principal, l'autoritat de control ha de coordinar les autoritats de control interessades i implicar-les estretament en el procés de presa de decisions. En els casos en què la decisió consisteix a rebutjar totalment o parcialment la reclamació de l'interessat, aquesta decisió l'ha d'adoptar l'autoritat de control davant la qual s'ha presentat la reclamació.
- (126) La decisió l'han d'acordar conjuntament l'autoritat de control principal i les autoritats de control interessades i s'ha d'adreçar a l'establiment principal o únic del responsable o de l'encarregat del tractament, i ha de ser vinculant per a tots dos. El responsable o l'encarregat han de prendre les mesures necessàries per garantir el compliment d'aquest Reglament i l'aplicació de la decisió notificada per l'autoritat de control principal a l'establiment principal del responsable o de l'encarregat, en allò que fa referència a les activitats de tractament a la Unió.
- (127) Cada autoritat de control que no actua com a autoritat principal ha de ser competent per tractar assumptes locals en els quals, si bé el responsable o l'encarregat del tractament està establert en més d'un estat membre, l'objecte del tractament específic es refereix exclusivament al tractament dut a terme en un únic estat membre i que afecta exclusivament interessats d'aquest estat membre. És el cas, per exemple, del tractament que té com a objecte dades personals d'empleats en l'àmbit específic d'ocupació d'un estat membre. En aquests casos, l'autoritat de control n'ha d'informar sense dilació l'autoritat de control principal, que una vegada informada ha de decidir si tracta l'assumpte d'acord amb la disposició aplicable a la cooperació entre l'autoritat de control principal i altres autoritats de control interessades («mecanisme de finestra única») o si el tracta localment l'autoritat de control que l'ha informat. En decidir si tracta l'assumpte, l'autoritat de control principal ha de considerar si el responsable o l'encarregat té un establiment a l'estat membre de l'autoritat de control que l'ha informat, per garantir l'execució efectiva de la decisió respecte del responsable o l'encarregat del tractament. Si l'autoritat de control principal decideix tractar l'assumpte, s'ha d'oferir a l'autoritat de control informadora la possibilitat de presentar un projecte de decisió, que l'autoritat de control principal ha de tenir al màxim en compte possible a l'hora de preparar el seu projecte de decisió a l'empara del mecanisme de finestra única.
- (128) Quan el tractament l'efectuen autoritats públiques o organismes privats en interès públic, les normes sobre l'autoritat de control principal i el mecanisme de finestra única no s'han d'aplicar. En aquests casos, l'única autoritat de control competent per exercir els poders conferits d'acord amb aquest Reglament ha de ser l'autoritat de control de l'estat membre en el qual estan establerts l'autoritat pública o l'organisme privat.
- (129) Per garantir la supervisió i l'execució coherents d'aquest Reglament a tota la Unió, les autoritats de control han de tenir les mateixes funcions i poders efectius a tots els estats membres, inclosos poders d'investigació, correctius i sancionadors i

d'autorització i consultius, especialment en casos de reclamacions de persones físiques. Això, sens perjudici de les competències de les autoritats encarregades de la persecució dels delictes d'acord amb el dret dels estats membres, per posar en coneixement de les autoritats judicials les infraccions d'aquest Reglament i exercir accions judicials. Aquests poders han d'incloure també la possibilitat d'imposar una limitació temporal o definitiva al tractament, inclosa la prohibició. Els estats membres poden especificar altres funcions relacionades amb la protecció de dades personals, de conformitat amb aquest Reglament. Els poders de les autoritats de control s'han d'exercir amb les garanties processals adequades establertes en el dret de la Unió i els estats membres, de forma imparcial, equitativa i en un termini raonable. En particular, qualsevol mesura ha de ser adequada, necessària i proporcionada per garantir que es compleix aquest Reglament, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, i ha de respectar el dret de totes les persones a ser escoltades abans que s'adopti una mesura que les afecti negativament. Així mateix, ha d'evitar costos superflus i molèsties excessives per a les persones afectades. Els poders d'investigació respecte de l'accés a instal·lacions s'han d'exercir de conformitat amb els requisits específics del dret processal dels estats membres, com el de l'autorització judicial prèvia. Qualsevol mesura jurídicament vinculant de l'autoritat de control ha de constar per escrit, ser clara i inequívoca, indicar l'autoritat de control que ha dictat la mesura i la data en què s'ha dictat, portar la signatura del director o d'un membre de l'autoritat de control autoritzat pel director, especificar els motius de la mesura i esmentar el dret a la tutela judicial efectiva. Això no ha d'impedir que s'imposin requisits addicionals, d'acord amb el dret processal dels estats membres. Adoptar una decisió jurídicament vinculant implica donar lloc a control judicial a l'estat membre de l'autoritat de control que l'ha adoptat.

- (130) Si l'autoritat de control davant la qual s'ha presentat la reclamació no és l'autoritat de control principal, aquesta última ha de cooperar estretament amb la primera, de conformitat amb les disposicions sobre cooperació i coherència que estableix aquest Reglament. En aquests casos, quan l'autoritat de control principal pren mesures concebudes per produir efectes jurídics, inclosa la imposició de multes administratives, ha de tenir al màxim en compte possible l'opinió de l'autoritat de control davant la qual s'ha presentat la reclamació i que ha de continuar essent competent per fer qualsevol investigació al territori del seu propi estat membre, en col·laboració amb l'autoritat de control competent.
- (131) Quan una altra autoritat de control ha d'actuar com a autoritat de control principal per a les activitats de tractament del responsable o de l'encarregat, però l'objecte concret d'una reclamació o la possible infracció d'aquest Reglament afecta únicament les activitats de tractament del responsable o de l'encarregat en l'estat membre en el qual s'ha presentat la reclamació o s'ha detectat la possible infracció, i l'assumpte no afecta ni és probable que afecti substancialment interessats d'altres estats membres, l'autoritat de control ha d'intentar arribar a un acord amistós amb el responsable del tractament i, si no prospera, exercir tots els seus poders. Cal incloure en l'anterior: el tractament específic efectuat al territori de l'estat membre de l'autoritat de control o que afecta interessats en aquest territori; el tractament efectuat en el context d'una oferta de béns o serveis destinada específicament a interessats al territori de l'estat

membre de l'autoritat de control; el tractament que s'ha d'avaluar tenint en compte les obligacions legals pertinents en virtut del dret dels estats membres.

- (132) Entre les activitats de sensibilització del públic que desenvolupen les autoritats de control s'hi han d'incloure mesures específiques adreçades als responsables i als encarregats del tractament, incloses les microempreses i les petites i mitjanes empreses, així com a les persones físiques, en especial en el context educatiu.
- (133) Les autoritats de control s'han d'ajudar mútuament per complir les seves funcions i s'han de prestar assistència mútua, amb la finalitat de garantir l'aplicació i l'execució coherents d'aquest Reglament al mercat interior. Una autoritat de control que sol·licita assistència mútua pot adoptar una mesura provisional, si no rep resposta a la seva sol·licitud d'assistència en el termini d'un mes a partir que l'altra autoritat de control l'ha rebut.
- (134) Cada autoritat de control ha de participar, quan escaigui, en operacions conjuntes amb altres autoritats de control. L'autoritat de control a la qual se sol·licita ajuda hauria de tenir l'obligació de respondre a la sol·licitud en un termini de temps determinat.
- (135) A fi de garantir l'aplicació coherent d'aquest Reglament a tota la Unió, cal establir un mecanisme de coherència per a la cooperació entre les autoritats de control. Aquest mecanisme s'ha d'aplicar, en particular, quan una autoritat de control preveu adoptar una mesura destinada a produir efectes jurídics sobre operacions de tractament que afecten substancialment un nombre significatiu d'interessats en diversos estats membres. També s'ha d'aplicar quan qualsevol autoritat de control interessada o la Comissió sol·liciten que aquest assumpte es tracti a l'empara del mecanisme de coherència. Aquest mecanisme s'ha d'entendre sens perjudici de qualsevol mesura que la Comissió adopti en l'exercici dels seus poders, segons els tractats.
- (136) En aplicació del mecanisme de coherència, en un termini determinat el Comitè ha d'emetre un dictamen, si així ho decideix una majoria dels seus membres o si així ho sol·licita qualsevol autoritat de control interessada o la Comissió. El Comitè també ha d'estar facultat per adoptar decisions jurídicament vinculants, en cas de diferències entre autoritats de control. A aquest efecte ha de dictar, en principi per majoria de dos terços dels seus membres, decisions jurídicament vinculants en casos clarament especificats en què hi ha conflicte d'opinions entre les autoritats de control, en particular en el mecanisme de cooperació entre l'autoritat de control principal i les autoritats de control interessades en el fons de l'assumpte, especialment en cas d'infracció d'aquest Reglament.
- (137) La necessitat urgent d'actuar pot obeir a la necessitat de protegir els drets i les llibertats dels interessats, sobretot quan hi ha el risc que el reconeixement d'algun dels seus drets s'obstaculitzi considerablement. Per tant, una autoritat de control ha de poder adoptar mesures provisionals al seu territori, degudament justificades, amb un termini de validesa determinat no superior a tres mesos.
- (138) L'aplicació d'aquest mecanisme ha de ser una condició per a la llicitud d'una mesura d'una autoritat de control destinada a produir efectes jurídics, quan sigui obligatori aplicar-la. En altres casos de rellevància transfronterera, l'autoritat de control principal

i les autoritats de control interessades han d'aplicar entre sí el mecanisme de cooperació. Les autoritats de control interessades es poden prestar assistència mútua i fer operacions conjuntes sobre una base bilateral o multilateral, sense haver d'aplicar el mecanisme esmentat.

- (139) A fi de fomentar l'aplicació coherent d'aquest Reglament, el Comitè s'ha de constituir com a organisme independent de la Unió. Per complir els seus objectius, el Comitè ha de tenir personalitat jurídica i el president n'ha d'exercir la representació. El Comitè ha de substituir el grup de protecció de les persones pel que fa al tractament de dades personals creat per la Directiva 95/46/CE. Ha d'estar compost pel director d'una autoritat de control de cada estat membre i el supervisor Europeu de Protecció de Dades, o pels seus representants respectius.

La Comissió ha de participar en les activitats del Comitè, sense dret a vot, i s'han de reconèixer drets de vot específics al supervisor Europeu de Protecció de Dades. El Comitè ha de contribuir a l'aplicació coherent d'aquest Reglament a tota la Unió, entre altres coses assessorant la Comissió sobre el nivell de protecció en tercers països o en organitzacions internacionals, i fomentant la cooperació de les autoritats de control a tota la Unió. En el compliment de les seves funcions, el Comitè ha d'actuar amb independència.

- (140) El Comitè ha de comptar amb una secretaria, a càrrec del Supervisor Europeu de Protecció de Dades. Per complir les seves tasques, el personal del Supervisor Europeu de Protecció de Dades ha d'exercir les funcions que aquest Reglament confereix al Comitè, seguint exclusivament les instruccions del president del Comitè, i ha de respondre davant seu.

- (141) Qualsevol interessat ha de tenir dret a presentar una reclamació davant d'una autoritat de control única, en particular a l'estat membre de la seva residència habitual. També ha de tenir dret a la tutela judicial efectiva, de conformitat amb l'article 47 de la Carta, si considera que es vulneren els seus drets d'acord amb aquest Reglament o si l'autoritat de control no respon a una reclamació, rebutja o desestima totalment o parcialment una reclamació o no actua quan cal per protegir els drets de l'interessat. Si escau, la investigació arran d'una reclamació s'ha de dur a terme sota control judicial. L'autoritat de control ha d'informar l'interessat de l'evolució i el resultat de la reclamació, en un termini raonable. Si l'assumpte requereix més investigació o coordinació amb una altra autoritat de control, cal facilitar informació intermèdia a l'interessat. Per facilitar la presentació de reclamacions, cada autoritat de control ha d'adoptar mesures com el subministrament d'un formulari de reclamacions que es pugui emplenar per mitjans electrònics, sense excloure altres mitjans de comunicació.

- (142) Si l'interessat considera vulnerats els drets reconeguts per aquest Reglament, ha de tenir dret a nomenar una entitat, organització o associació sense ànim de lucre, que estigui constituïda d'acord amb el dret d'un estat membre, tingui objectius estatutaris d'interès públic i actuï en l'àmbit de la protecció de les dades personals, perquè en nom seu presenti una reclamació davant de l'autoritat de control, exerceixi el dret a la tutela judicial o, si el dret de l'estat membre ho estableix així, exerceixi el dret a rebre una indemnització. Si hi ha motius per creure que s'han vulnerat els drets d'un

interessat com a conseqüència d'un tractament de dades personals contrari a aquest Reglament, un estat membre pot reconèixer el dret a aquesta entitat, organització o associació a presentar una reclamació en aquest estat membre, amb independència del mandat d'un interessat i del dret a la tutela judicial efectiva. Aquesta entitat, organització o associació no pot estar autoritzada a reclamar una indemnització en nom d'un interessat independentment del mandat d'aquest últim.

(143) Qualsevol persona física o jurídica té dret a interposar davant el Tribunal de Justícia un recurs d'anul·lació de decisions del Comitè, en les condicions que estableix l'article 263 del TFUE. Com a destinatàries d'aquestes decisions, les autoritats de control interessades que les vulguin impugnar han d'interposar un recurs en el termini de dos mesos a partir del moment en què se'ls van notificar, de conformitat amb l'article 263 del TFUE. Si les decisions del Comitè l'afecten directament i individualment, un responsable, un encarregat o el reclamant poden interposar un recurs d'anul·lació d'aquestes decisions, en el termini de dos mesos a partir de la seva publicació en el lloc web del Comitè, de conformitat amb l'article 263 del TFUE. Sens perjudici del que disposa l'article 263 del TFUE, qualsevol persona física o jurídica ha de tenir dret a la tutela judicial efectiva davant del tribunal nacional competent contra les decisions d'una autoritat de control que produeixin efectes jurídics que l'afectin. Aquestes decisions es refereixen en particular a l'exercici dels poders d'investigació, correcció i autorització de l'autoritat de control o a la desestimació o el rebuig de reclamacions. Això no obstant, el dret a la tutela judicial efectiva no inclou mesures adoptades per les autoritats de control que no siguin jurídicament vinculants, com els dictàmens publicats o l'assessorament que han facilitat. Les accions contra una autoritat de control s'han d'exercir davant dels tribunals de l'estat membre on està establerta i s'han de tramitar d'acord amb el dret processal d'aquest estat. Aquests tribunals han de tenir plena jurisdicció, inclosa la competència per examinar tots els elements de fet i de dret relatius a la causa. Si una autoritat de control rebutja o desestima una reclamació, el reclamant pot exercir una acció davant dels tribunals del mateix estat membre. En el context de les accions judicials relacionades amb l'aplicació d'aquest Reglament, els tribunals nacionals que estimen necessària una decisió sobre aquest tema per poder emetre la seva decisió poden sol·licitar al Tribunal de Justícia, i en el cas que estableix l'article 267 del TFUE ho han de fer, que es pronunciï amb caràcter prejudicial sobre la interpretació del dret de la Unió, inclòs aquest Reglament. A més, si una decisió d'una autoritat de control per la qual s'executa una decisió del Comitè s'impugna davant d'un tribunal nacional i es qüestiona la validesa de la decisió del Comitè, aquest tribunal nacional no és competent per declarar invàlida la decisió del Comitè; si la considera invàlida, ha de remetre la qüestió de la validesa al Tribunal de Justícia, de conformitat amb l'article 267 del TFUE, segons la interpretació d'aquest Tribunal. Això no obstant, un tribunal nacional pot no remetre la qüestió de la validesa de la decisió del Comitè a instàncies d'una persona física o jurídica que, havent tingut l'oportunitat d'interposar un recurs d'anul·lació d'aquesta decisió, especialment si aquesta decisió l'afecta directament i individualment, no ho ha fet en el termini que estableix l'article 263 del TFUE.

(144) Si un tribunal davant el qual s'exerceixen accions contra una decisió d'una autoritat de control té motius per creure que s'han exercit accions davant d'un tribunal competent d'un altre estat membre relatives al mateix tractament, com per exemple

tenir el mateix assumpte relatiu a un tractament del mateix responsable o encarregat o la mateixa causa de l'acció, s'ha de posar en contacte amb aquest tribunal per confirmar aquestes accions connexes. Quan aquestes accions connexes estan pendents davant d'un tribunal d'un altre estat membre, qualsevol altre tribunal diferent d'aquell davant el qual es va exercir l'acció en primer lloc pot suspendre el procediment o, a instàncies d'una de les parts, inhibir-se en favor del tribunal davant el qual es va exercir en primer lloc, si és competent per tenir-ne coneixement i l'acumulació s'ajusta a dret. Es consideren connexes les accions vinculades entre si per una relació tan estreta que és procedent tramitar-les i resoldre-les conjuntament, a fi d'evitar resolucions que podrien ser incompatibles si se substanciessin com a causes separades.

- (145) Pel que fa a les accions contra els responsables o els encarregats del tractament, el reclamant ha de tenir l'opció d'exercir-les davant dels tribunals dels estats membres en els quals el responsable o l'encarregat té un establiment o resideix l'interessat, tret que el responsable sigui una autoritat pública d'un estat membre que actua en l'exercici de poders públics.
- (146) El responsable o l'encarregat del tractament ha d'indemnitzar qualsevol danys i perjudicis que pateix una persona com a conseqüència d'un tractament que infringeixi aquest Reglament. El responsable o l'encarregat han de quedar exempts de responsabilitat, si es demostra que no en són responsables. El concepte de danys i perjudicis s'ha d'interpretar en sentit ampli a la llum de la jurisprudència del Tribunal de Justícia, de manera que es respectin plenament els objectius d'aquest Reglament. Això s'entén sens perjudici de qualsevol reclamació per danys i perjudicis derivada de la vulneració d'altres normes del dret de la Unió o dels estats membres. Un tractament que infringeix aquest Reglament també inclou el tractament que infringeix actes delegats i d'execució adoptats de conformitat amb aquest Reglament i amb el dret dels estats membres que especifiqui les normes d'aquest Reglament. Els interessats han de rebre una indemnització total i efectiva pels danys i perjudicis soferts. Si els responsables o els encarregats participen en el mateix tractament, cada responsable o encarregat s'ha de considerar responsable de la totalitat dels danys i perjudicis. Això no obstant, si s'acumulen en la mateixa causa d'acord amb el dret dels estats membres, la indemnització es pot prorratejar segons la responsabilitat de cada responsable o encarregat, sempre que es garanteixi la indemnització total i efectiva de l'interessat que ha sofert els danys i perjudicis. Qualsevol responsable o encarregat que ha abonat la totalitat de la indemnització pot interposar recurs posteriorment contra altres responsables o encarregats que han participat en el mateix tractament.
- (147) En els casos en què aquest Reglament conté normes específiques sobre competència judicial, en particular, pel que fa a les accions que pretenen obtenir satisfacció per la via judicial, inclosa la indemnització contra un responsable o un encarregat del tractament, les normes generals de competència judicial com les que

estableix el Reglament (UE) núm. 1215/2012 del Parlament Europeu i del Consell¹⁷ s'han d'entendre sens perjudici de l'aplicació d'aquestes normes específiques.

- (148) A fi de reforçar-ne l'aplicació, qualsevol infracció de les normes d'aquest Reglament s'ha de castigar amb sancions, incloses multes administratives, amb caràcter addicional a les mesures adequades imposades per l'autoritat de control en virtut d'aquest Reglament, o en substitució d'aquestes. En cas d'infracció lleu, o si la multa que es podria imposar constitueix una càrrega desproporcionada per a una persona física, en lloc de sanció mitjançant una multa es pot imposar una advertència. Això no obstant, cal prestar una atenció especial al següent: la naturalesa, la gravetat i la durada de la infracció; el seu caràcter intencional; les mesures preses per pal·liar els danys i perjudicis soferts; el grau de responsabilitat o qualsevol infracció anterior pertinent; la forma en què l'autoritat de control ha tingut coneixement de la infracció; el compliment de mesures ordenades contra el responsable o l'encarregat; l'adhesió a codis de conducta; qualsevol altra circumstància agreujant o atenuant. La imposició de sancions, incloses les multes administratives, ha d'estar subjecta a garanties processals suficients d'acord amb els principis generals del dret de la Unió i de la Carta, entre les quals el dret a la tutela judicial efectiva i a un procés amb totes les garanties.
- (149) Els estats membres han de tenir la possibilitat d'establir normes en matèria de sancions penals per infraccions d'aquest Reglament, incloses les infraccions de normes nacionals adoptades d'acord amb el Reglament i dins dels seus límits. Aquestes sancions penals també poden autoritzar la privació dels beneficis obtinguts amb la infracció. Això no obstant, la imposició de sancions penals per infraccions d'aquestes normes nacionals i de sancions administratives no ha de comportar la vulneració del principi *ne bis in idem*, segons la interpretació del Tribunal de Justícia.
- (150) A fi de reforçar i harmonitzar les sancions administratives per infracció d'aquest Reglament, cada autoritat de control ha d'estar facultada per imposar multes administratives. Aquest Reglament ha d'indicar les infraccions, el límit màxim i els criteris per fixar les multes administratives, que l'autoritat de control competent ha de determinar en cada cas individual tenint en compte totes les circumstàncies que hi concorren. Ha d'atendre en particular a la naturalesa, la gravetat i la durada de la infracció, a les seves conseqüències i a les mesures preses per garantir el compliment de les obligacions que imposa aquest Reglament i impedir o mitigar les conseqüències de la infracció. Si les multes administratives s'imposen a una empresa, cal entendre aquesta empresa de conformitat amb el que disposen els articles 101 i 102 del TFUE. Si les multes administratives s'imposen a persones que no són una empresa, en valorar la quantia adequada de la multa l'autoritat de control ha de tenir en compte el nivell general d'ingressos prevalent a l'estat membre i la situació econòmica de la persona. El mecanisme de coherència també es pot emprar per fomentar una aplicació coherent de les multes administratives. Ha de correspondre als estats membres determinar si cal imposar multes a les autoritats públiques, i en quina mesura. La imposició d'una multa administrativa o d'un

¹⁷ Reglament (UE) núm. 1215/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2012, relatiu a la competència judicial, el reconeixement i l'execució de resolucions judicials en matèria civil i mercantil (DO L 351, de 20.12.2012, p. 1).

advertiment no afecta l'exercici d'altres competències de les autoritats de control ni a l'aplicació d'altres sancions a l'empara d'aquest Reglament.

- (151) Els ordenaments jurídics de Dinamarca i d'Estònia no permeten les multes administratives tal com disposa aquest Reglament. A Dinamarca, les normes sobre multes administratives es poden aplicar de manera que la multa la imposin els tribunals nacionals competents com a sanció penal. A Estònia, es poden aplicar de manera que la multa la imposi l'autoritat de control en el marc d'un judici de faltes, sempre que aquesta aplicació de les normes en aquests estats membres tingui un efecte equivalent a les multes administratives imposades per les autoritats de control. Per tant, els tribunals nacionals competents han de tenir en compte la recomanació de l'autoritat de control que incoï la multa. En tot cas, les multes imposades han de ser efectives, proporcionades i dissuasives.
- (152) En els casos en què aquest Reglament no harmonitza les sancions administratives o en altres casos en què sigui necessari, per exemple en infraccions greus d'aquest Reglament, els estats membres han d'aplicar un sistema que estableixi sancions efectives, proporcionades i dissuasives. La naturalesa d'aquestes sancions, ja sigui penal o administrativa, l'ha de determinar el dret dels estats membres.
- (153) El dret dels estats membres ha de conciliar les normes que regeixen la llibertat d'expressió i d'informació, inclosa l'expressió periodística, acadèmica, artística o literària, amb el dret a la protecció de les dades personals d'acord amb aquest Reglament. El tractament de dades personals amb finalitats exclusivament periodístiques o amb finalitats d'expressió acadèmica, artística o literària ha d'estar subjecte a excepcions o a exempcions de determinades disposicions d'aquest Reglament, si cal per conciliar el dret a la protecció de les dades personals amb el dret a la llibertat d'expressió i d'informació consagrat a l'article 11 de la Carta. Això s'ha d'aplicar en particular al tractament de dades personals en l'àmbit audiovisual i en els arxius de notícies i hemeroteques. Per tant, els estats membres han d'adoptar mesures legislatives que estableixin les exempcions i les excepcions necessàries per equilibrar aquests drets fonamentals, i ho han de fer en relació amb: els principis generals; els drets de l'interessat, del responsable i de l'encarregat del tractament; la transferència de dades personals a tercers països o a organitzacions internacionals; les autoritats de control independents; la cooperació i la coherència; les situacions específiques de tractament de dades. Quan aquestes exempcions o excepcions difereixen d'un estat membre a un altre, cal aplicar el dret de l'estat membre al qual està subjecte el responsable del tractament. A fi de tenir present la importància del dret a la llibertat d'expressió en qualsevol societat democràtica, és necessari que les nocions relatives a aquesta llibertat, com el periodisme, s'interpretin en sentit ampli.
- (154) Aquest Reglament permet tenir en compte, en la seva aplicació, el principi d'accés del públic als documents oficials. L'accés del públic als documents oficials es pot considerar d'interès públic. Una autoritat pública o un organisme públic ha de poder fer públiques les dades personals dels documents que estan en el seu poder, si així ho estableix el dret de la Unió o dels estats membres que és d'aplicació a aquesta autoritat o aquest organisme. Ambdós drets han de conciliar l'accés del públic a documents oficials i la reutilització de la informació del sector públic amb el dret a la protecció de les dades personals i, per tant, poden establir aquesta conciliació

necessària de conformitat amb aquest Reglament. La referència a autoritats i a organismes públics ha d'incloure, en aquest context, totes les autoritats o altres organismes que estan subjectes al dret dels estats membres sobre l'accés del públic a documents. La Directiva 2003/98/CE del Parlament Europeu i del Consell¹⁸ no altera ni afecta el nivell de protecció de les persones físiques en relació amb el tractament de dades personals d'acord amb les disposicions del dret de la Unió i dels estats membres i, en particular, no altera les obligacions ni els drets que estableix aquest Reglament. En concret, aquesta Directiva no s'ha d'aplicar als documents als quals no es pot accedir, o que tenen l'accés limitat en virtut de règims d'accés per motius de protecció de dades personals, ni a parts de documents accessibles en virtut d'aquests règims que continguin dades personals quina reutilització ha quedat establerta per llei com incompatible amb el dret a la protecció de les persones físiques en relació amb el tractament de les dades personals.

- (155) El dret dels estats membres o els convenis col·lectius, inclosos els convenis d'empresa, poden establir normes específiques relatives al tractament de dades personals dels treballadors en l'àmbit laboral. En particular, en relació amb: les condicions en què les dades personals en el context laboral es poden tractar, sobre la base del consentiment del treballador; les finalitats de la contractació; l'execució del contracte laboral, inclòs el compliment de les obligacions establertes per la llei o pel conveni col·lectiu; la gestió, la planificació i l'organització del treball; la igualtat i la seguretat en el lloc de treball; la salut i la seguretat en el treball, així com les finalitats de l'exercici i gaudi, sigui individual o col·lectiu, de drets i prestacions relacionats amb l'ocupació i a l'efecte de la rescissió de la relació laboral.
- (156) El tractament de dades personals amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica o històrica o finalitats estadístiques ha d'estar supeditat a unes garanties adequades per als drets i les llibertats de l'interessat, de conformitat amb aquest Reglament. Aquestes garanties han d'assegurar que s'apliquen mesures tècniques i organitzatives perquè es compleixi el principi de minimització de les dades. El tractament posterior de dades personals amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica o històrica o finalitats estadístiques s'ha d'efectuar quan el responsable del tractament hagi avaluat la viabilitat de complir aquestes finalitats mitjançant un tractament de dades que no permet identificar els interessats, o que ja no ho permeti, sempre que hi hagi les garanties adequades (com per exemple la seudonimització de dades). Els estats membres han d'establir garanties adequades per al tractament de dades personals amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica o històrica o finalitats estadístiques. S'ha d'autoritzar que, sota condicions específiques i sens perjudici de les garanties adequades per als interessats, els estats membres estableixin especificacions i excepcions respecte dels requisits d'informació i dels drets de rectificació, de supressió, a l'oblit, de limitació del tractament, a la portabilitat de les dades i d'oposició, quan es tracten dades personals amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica i històrica o finalitats estadístiques. Aquestes condicions i garanties poden comportar procediments específics perquè els interessats exerceixin aquests drets, si resulta adequat per a les finalitats

¹⁸ Directiva 2003/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de novembre de 2003, relativa a la reutilització de la informació del sector públic (DO L 345, de 31.12.2003, p. 90).

perseguides pel tractament específic, juntament amb les mesures tècniques i organitzatives destinades a minimitzar el tractament de dades personals atenent als principis de proporcionalitat i necessitat. El tractament de dades personals amb finalitats científiques també ha de complir altres normes pertinents, com les relatives als assajos clínics.

- (157) Combinant informació procedent de registres, els investigadors poden obtenir nous coneixements de gran valor sobre condicions mèdiques esteses, com les malalties cardiovasculars, el càncer i la depressió. Partint de registres, els resultats de les recerques poden ser més sòlids, ja que es basen en una població major. Dins de les ciències socials, la recerca basada en registres permet que els investigadors obtinguin coneixements essencials sobre la correlació a llarg termini, amb altres condicions de vida, de diverses condicions socials, com la desocupació i l'educació. Els resultats de recerques obtinguts de registres proporcionen coneixements sòlids i d'alta qualitat, que poden servir de base per concebre i executar polítiques basades en el coneixement, així com per millorar la qualitat de vida de nombroses persones i l'eficiència dels serveis socials. Per facilitar la recerca científica, les dades personals es poden tractar amb finalitats científiques, sens perjudici de les condicions i les garanties adequades que estableix el dret de la Unió o dels estats membres.
- (158) Aquest Reglament també s'ha d'aplicar al tractament de dades personals amb finalitats d'arxiu, tenint en compte que no és d'aplicació a persones mortes. Les autoritats públiques o els organismes públics o privats que porten registres d'interès públic han de ser serveis obligats a adquirir, mantenir, avaluar, organitzar, descriure, comunicar, promoure i difondre registres de valor perdurable per a l'interès públic general i facilitar-ne accés, d'acord amb el dret de la Unió o dels estats membres. Els estats membres també han d'estar autoritzats a establir el tractament posterior de dades personals amb finalitats d'arxiu, per exemple a fi d'oferir informació específica relacionada amb el comportament polític sota antics règims d'estats totalitaris, el genocidi, els crims contra la humanitat, en particular l'Holocaust, o els crims de guerra.
- (159) Aquest Reglament també s'ha d'aplicar al tractament de dades personals amb finalitats de recerca científica. El tractament de dades personals amb finalitats de recerca científica s'ha d'interpretar, als efectes d'aquest Reglament, d'una manera àmplia que inclogui, per exemple, el desenvolupament i la demostració de tecnologies, la recerca fonamental, la recerca aplicada i la recerca finançada pel sector privat. A més, ha de tenir en compte l'objectiu de la Unió establert a l'article 179, apartat 1, del TFUE, de constituir un espai europeu de recerca. Entre les finalitats de recerca científica també s'han d'incloure els estudis elaborats en interès públic en l'àmbit de la salut pública. Per complir les especificitats del tractament de dades personals amb finalitats de recerca científica, s'han d'aplicar condicions específiques, en particular, pel què fa a la publicació o altre tipus de comunicació de dades personals en el context de finalitats de recerca científica. Si el resultat de la recerca científica, en particular en l'àmbit de la salut, justifica altres mesures en benefici de l'interessat, les normes generals d'aquest Reglament s'han d'aplicar tenint en compte aquestes mesures.

- (160) Aquest Reglament també s'ha d'aplicar al tractament de dades personals dut a terme amb finalitats de recerca històrica. Això inclou la recerca històrica i la recerca per a finalitats genealògiques, tenint en compte que aquest Reglament no s'aplica a persones mortes.
- (161) Per tal d'atorgar el consentiment per participar en activitats de recerca científica en assajos clínics, cal aplicar les disposicions pertinents del Reglament (UE) núm. 536/2014 del Parlament Europeu i del Consell¹⁹.
- (162) Aquest Reglament s'aplica al tractament de dades personals amb finalitats estadístiques. El contingut estadístic, el control d'accessos, les especificacions per al tractament de dades personals amb finalitats estadístiques i les mesures adequades per protegir els drets i les llibertats dels interessats i garantir la confidencialitat estadística s'han d'establir, dins dels límits d'aquest Reglament, pel dret de la Unió o dels estats membres. S'entén per finalitats estadístiques qualsevol operació de recollida i tractament de dades personals necessàries per a enquestes estadístiques o per a la producció de resultats estadístics. A més, aquests resultats es poden utilitzar amb diferents finalitats, inclosa la recerca científica. La finalitat estadística implica que el resultat del tractament amb finalitats estadístiques, no siguin dades personals, sinó dades agregades, i que aquest resultat o les dades personals no s'utilitzen per donar suport a mesures o decisions relatives a persones físiques concretes.
- (163) Cal protegir la informació confidencial que les autoritats estadístiques de la Unió i nacionals recullen per elaborar les estadístiques oficials europees i nacionals. Les estadístiques europees s'han de desenvolupar, elaborar i difondre d'acord amb els principis estadístics establerts a l'article 338, apartat 2, del TFUE, mentre que les estadístiques nacionals també han de complir el dret dels estats membres. El Reglament (CE) núm. 223/2009 del Parlament Europeu i del Consell²⁰ facilita especificacions addicionals sobre la confidencialitat estadística aplicada a les estadístiques europees.
- (164) Pel que fa als poders de les autoritats de control per obtenir accés a les dades personals i als locals del responsable o de l'encarregat del tractament, dins dels límits establerts per aquest Reglament els estats membres poden adoptar per llei normes específiques per protegir el deure de secret professional o obligacions equivalents, en la mesura necessària per conciliar el dret a la protecció de les dades personals amb el deure de secret professional. Això s'entén sens perjudici de les obligacions existents per als estats membres d'adoptar normes sobre el secret professional, quan ho exigeix el dret de la Unió.

¹⁹ Reglament (UE) núm. 536/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, sobre els assaigs clínics de medicaments d'ús humà, i pel qual es deroga la Directiva 2001/20/CE (DO L 158, de 27.5.2014, p. 1).

²⁰ Reglament (CE) núm. 223/2009 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2009, relatiu a l'estadística europea i pel qual es deroguen el Reglament (CE, Euratom) núm. 1101/2008, relatiu a la transmissió a l'Oficina Estadística de les Comunitats Europees de les informacions emparades pel secret estadístic, el Reglament (CE) núm. 322/97 del Consell sobre l'estadística comunitària i la Decisió 89/382/CEE, Euratom del Consell, per la qual es crea un comitè del programa estadístic de les Comunitats Europees (DO L 87, de 31.3.2009, p. 164).

- (165) Aquest Reglament respecta i no prejutja l'estatut reconegut en els estats membres, en virtut del dret constitucional, a les esglésies i les associacions o comunitats religioses, tal com reconeix l'article 17 del TFUE.
- (166) Per tal de complir els objectius d'aquest Reglament, és a dir protegir els drets i les llibertats fonamentals de les persones físiques i, en particular, el seu dret a la protecció de les dades personals, així com garantir la lliure circulació de les dades personals a la Unió, cal delegar en la Comissió el poder d'adoptar actes de conformitat amb l'article 290 del TFUE. En particular, cal adoptar actes delegats en relació amb els criteris i els requisits per als mecanismes de certificació, la informació que s'ha de presentar mitjançant icones normalitzades i els procediments per proporcionar aquestes icones. Té una importància especial que la Comissió faci les consultes oportunes durant la fase preparatòria, en particular amb experts. En preparar i redactar els actes delegats, la Comissió ha de garantir la transmissió simultània, oportuna i adequada dels documents pertinents al Parlament Europeu i al Consell.
- (167) A fi de garantir condicions uniformes d'execució d'aquest Reglament, s'han de conferir a la Comissió competències d'execució, quan ho estableixi aquest Reglament. Aquestes competències s'han d'exercir de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 182/2011 del Parlament Europeu i del Consell. En aquest context, la Comissió ha de considerar l'adopció de mesures específiques per a les microempreses i les petites i mitjanes empreses.
- (168) El procediment d'examen s'ha de seguir per adoptar els actes d'execució sobre clàusules contractuals tipus, entre responsables i encarregats del tractament i entre responsables del tractament; codis de conducta; normes tècniques i mecanismes de certificació; el nivell adequat de protecció ofert per un tercer país, per un territori o un sector específic en aquest tercer país, o per una organització internacional; clàusules tipus de protecció; formats i procediments per intercanviar informació entre responsables, encarregats i autoritats de control, respecte de normes corporatives vinculants; assistència mútua; modalitats d'intercanvi d'informació per mitjans electrònics entre les autoritats de control, així com entre les autoritats de control i el Comitè.
- (169) La Comissió ha d'adoptar actes d'execució d'aplicació immediata quan les proves disponibles mostrin que un tercer país, un territori o un sector específic en aquest tercer país, o una organització internacional, no garanteixen un nivell de protecció adequat i així ho requereixen raons imperioses d'urgència.
- (170) Atès que l'objectiu d'aquest Reglament, és a dir garantir un nivell equivalent de protecció de les persones físiques i la lliure circulació de dades personals a la Unió Europea, no es pot assolir de manera suficient pels estats membres, sinó que a causa de les dimensions o dels efectes de l'acció, es pot aconseguir millor a escala de la Unió, aquesta pot adoptar mesures, d'acord amb el principi de subsidiarietat que estableix l'article 5 del Tractat de la Unió Europea (TUE). De conformitat amb el principi de proporcionalitat que estableix el mateix article, aquest Reglament no excedeix el que és necessari per aconseguir l'objectiu esmentat.

- (171) La Directiva 95/46/CE s'ha de derogar per aquest Reglament. Qualsevol tractament ja iniciat en la data d'aplicació d'aquest Reglament s'ha d'ajustar a aquest Reglament en el termini de dos anys, a partir de la data de la seva entrada en vigor. Quan el tractament es basi en el consentiment de conformitat amb la Directiva 95/46/CE, no és necessari que l'interessat doni el seu consentiment de nou si la forma en que va donar el consentiment s'ajusta a les condicions d'aquest Reglament, a fi que el responsable pugui continuar aquest tractament després de la data d'aplicació d'aquest Reglament. Les decisions de la Comissió i les autoritzacions de les autoritats de control basades en la Directiva 95/46/CE continuen en vigor fins que es modifiquin, se substitueixin o es deroguin.
- (172) El Supervisor Europeu de Protecció de Dades va ser consultat de conformitat amb l'article 28, apartat 2, del Reglament (CE) núm. 45/2001, i va emetre un dictamen el 7 de març de 2012²¹.
- (173) Aquest Reglament s'ha d'aplicar a totes les qüestions relatives a la protecció dels drets i les llibertats fonamentals en relació amb el tractament de dades personals que no estan subjectes a obligacions específiques amb el mateix objectiu establertes a la Directiva 2002/58/CE del Parlament Europeu i del Consell²², incloses les obligacions del responsable del tractament i els drets de les persones físiques. Per aclarir la relació entre aquest Reglament i la Directiva 2002/58/CE, aquesta última s'ha de modificar en conseqüència. Una vegada s'adopti aquest Reglament, s'ha de revisar la Directiva 2002/58/CE, en particular, per tal de garantir que sigui coherent amb aquest Reglament.

²¹ DO C 192, de 30.6.2012, p. 7.

²² Directiva 2002/58/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juliol de 2002, relativa al tractament de les dades personals i a la protecció de la intimitat en el sector de les comunicacions electròniques (Directiva sobre la privacitat i les comunicacions electròniques) (DO L 201, de 31.7.2002, p. 37).

HAN ADOPTAT AQUEST REGLAMENT:

CAPÍTOL I. Disposicions generals

Article 1. Objecte

1. Aquest Reglament estableix les normes relatives a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals i les normes relatives a la lliure circulació d'aquestes dades.
2. Aquest Reglament protegeix els drets i les llibertats fonamentals de les persones físiques i, en particular, el seu dret a la protecció de les dades personals.
3. La lliure circulació de les dades personals a la Unió no s'ha de restringir ni prohibir per motius relacionats amb la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals.

Article 2. Àmbit d'aplicació material

1. Aquest Reglament s'aplica al tractament totalment o parcialment automatitzat de dades personals, així com al tractament no automatitzat de dades personals contingudes en un fitxer o destinades a incloure-s'hi.
2. Aquest Reglament no s'aplica al tractament de dades personals:
 - a) En l'exercici d'una activitat no compresa en l'àmbit d'aplicació del dret de la Unió.
 - b) Quan els estats membres duen a terme activitats compreses en l'àmbit d'aplicació del capítol 2 del títol V del TUE.
 - c) Efectuat per una persona física en l'exercici d'activitats exclusivament personals o domèstiques.
 - d) Dut a terme per les autoritats competents amb finalitats de prevenció, investigació, detecció o enjudiciament d'infraccions penals, o d'execució de sancions penals, inclosa la finalitat de protecció i prevenció davant d'amenaques a la seguretat pública i la seva prevenció.
3. El Reglament (CE) núm. 45/2001 s'aplica al tractament de dades de caràcter personal dut a terme per les institucions, els òrgans i els organismes de la Unió. El Reglament (CE) núm. 45/2001 i altres actes jurídics de la Unió que són d'aplicació a aquest tractament s'han d'adaptar als principis i a les normes d'aquest Reglament, de conformitat amb l'article 98.
4. Aquest Reglament s'ha d'entendre sens perjudici de l'aplicació de la Directiva 2000/31/CE, en especial de les normes relatives a la responsabilitat dels prestadors de serveis intermediaris que estableixen els articles 12 a 15.

Article 3. Àmbit territorial

1. Aquest Reglament s'aplica al tractament de dades personals en el context de les activitats d'un establiment del responsable o de l'encarregat a la Unió, independentment de si el tractament té lloc a la Unió o no.

2. Aquest Reglament s'aplica al tractament de dades personals d'interessats que es troben a la Unió efectuat per un responsable o un encarregat no establert a la Unió, quan les activitats de tractament estan relacionades amb:²³

- a) L'oferta de béns o serveis als esmentats interessats a la Unió, independentment de si a aquests se'ls hi requereix el seu pagament, o (se'n requereix pagament o no.)
- b) El control del seu comportament, en la mesura que aquest comportament tingui lloc a la Unió.

3. Aquest Reglament s'aplica al tractament de dades personals dut a terme per un responsable que no estigui establert a la Unió, sinó en un lloc on el dret dels estats membres sigui d'aplicació en virtut del dret internacional públic.

Article 4. Definicions

Als efectes d'aquest Reglament, s'entén per:

1) Dades personals: qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable (l'interessat). S'ha de considerar persona física identificable qualsevol persona la identitat de la qual es pot determinar, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona.

2) Tractament: qualsevol operació o conjunt d'operacions realitzades sobre dades personals o conjunts de dades personals, ja sigui per procediments automatitzats o no, com la recollida, el registre, l'organització, l'estructuració, la conservació, l'adaptació o la modificació, l'extracció, la consulta, la utilització, la comunicació per transmissió, difusió o qualsevol altra forma d'habilitació d'accés, acarament o interconnexió, limitació, supressió o destrucció.

3) Limitació del tractament: el marcat de les dades de caràcter personal conservades, amb la finalitat de limitar-ne el tractament en el futur.

4) Elaboració de perfils: qualsevol forma de tractament automatitzat de dades personals consistent a utilitzar aquestes dades per avaluar determinats aspectes personals d'una persona física; en especial, per analitzar o predir aspectes relatius al rendiment professional, la situació econòmica, la salut, les preferències personals, els interessos, la fiabilitat, el comportament, la ubicació o els moviments d'aquesta persona.

5) Seudonimització: el tractament de dades personals de manera que ja no es puguin atribuir a un interessat sense utilitzar informació addicional, sempre que aquesta informació

²³ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

consti per separat i estigui subjecta a mesures tècniques i organitzatives destinades a garantir que les dades personals no s'atribueixen a una persona física identificada o identificable.

6) Fitxer: qualsevol conjunt estructurat de dades personals accessibles d'acord amb criteris determinats, ja sigui centralitzat, descentralitzat o repartit de forma funcional o geogràfica.

7) Responsable del tractament o responsable: la persona física o jurídica, autoritat pública, servei o qualsevol altre organisme que, sol o juntament amb d'altres, determina les finalitats i els mitjans del tractament; si el dret de la Unió o dels estats membres (en) determina les finalitats i els mitjans del tractament, el responsable del tractament o els criteris específics per al seu nomenament els pot establir el dret de la Unió o dels estats membres.

8) Encarregat del tractament o encarregat: la persona física o jurídica, autoritat pública, servei o qualsevol altre organisme que tracta dades personals per compte del responsable del tractament.

9) Destinatari: la persona física o jurídica, autoritat pública, servei o qualsevol altre organisme al qual es comuniquen dades personals, tant si és un tercer com si no. Això no obstant, les autoritats públiques que poden rebre dades personals en el marc d'una investigació concreta, no s'han de considerar com a destinataris, de conformitat amb el dret de la Unió o dels estats membres. El tractament d'aquestes dades efectuat per aquestes autoritats públiques és conforme a les normes en matèria de protecció de dades que són d'aplicació a les finalitats del tractament.

10) Tercer: persona física o jurídica, autoritat pública, servei o organisme diferent de l'interessat, del responsable del tractament, de l'encarregat del tractament i de les persones autoritzades per tractar les dades personals sota l'autoritat directa del responsable o de l'encarregat.

11) Consentiment de l'interessat: qualsevol manifestació de voluntat lliure, específica, informada i inequívoca per la qual l'interessat accepta, mitjançant una declaració o una acció afirmativa clara, el tractament de dades personals que l'afecten.

12) Violació de la seguretat de les dades personals: qualsevol violació de la seguretat que ocasiona la destrucció, la pèrdua o l'alteració accidental o il·lícita de dades personals transmeses, conservades o tractades d'una altra manera, o la comunicació o l'accés no autoritzats a aquestes dades.

13) Dades genètiques: dades personals relatives a les característiques genètiques heretades o adquirides d'una persona física, que proporcionen una informació única sobre la seva fisiologia o salut, obtingudes de l'anàlisi d'una mostra biològica d'aquesta persona.

14) Dades biomètriques: dades personals obtingudes a partir d'un tractament tècnic específic, relatives a les característiques físiques, fisiològiques o conductuals d'una persona física, que permeten o confirmen la identificació única d'aquesta persona, com ara imatges facials o dades dactiloscòpiques.

15) Dades relatives a la salut: dades personals relatives a la salut física o mental d'una persona física que revelen informació sobre el seu estat de salut, inclosa la prestació de serveis d'atenció sanitària.

16) Establiment principal:

- a) Pel que fa a un responsable del tractament amb establiments en més d'un estat membre: el lloc de la seva administració central a la Unió, tret que les decisions sobre les finalitats i els mitjans del tractament es prenguin en un altre establiment del responsable a la Unió i aquest últim establiment tingui el poder de fer aplicar aquestes decisions, en aquest cas, l'establiment que hagi adoptat dites decisions se l'ha de considerar establiment principal.
- b) Pel que fa a un encarregat del tractament amb establiments en més d'un estat membre: el lloc de la seva administració central a la Unió o, si no en té, l'establiment de l'encarregat a la Unió en el qual es desenvolupen les principals activitats de tractament en el context de les activitats d'un establiment de l'encarregat, en la mesura que l'encarregat està subjecte a obligacions específiques d'acord amb aquest Reglament.

17) Representant: persona física o jurídica establerta a la Unió que, havent estat designada per escrit pel responsable o per l'encarregat del tractament, de conformitat amb l'article 27, representa el responsable o l'encarregat pel què fa a les seves respectives obligacions en virtut d'aquest Reglament.

18) Empresa: persona física o jurídica dedicada a una activitat econòmica, independentment de la seva forma jurídica, incloses les societats o les associacions que exerceixen regularment una activitat econòmica.

19) Grup empresarial: grup constituït per una empresa que exerceix el control i les empreses que controla.

20) Normes corporatives vinculants: les polítiques de protecció de dades personals assumides per un responsable o un encarregat del tractament establert al territori d'un estat membre (,) per a transferències o per a un conjunt de transferències de dades personals a un responsable o un encarregat en un o més tercers països, dins d'un grup empresarial o d'una unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta.

21) Autoritat de control: l'autoritat pública independent establerta per un estat membre, d'acord amb el que disposa l'article 51.

22) Autoritat de control interessada: l'autoritat de control a la qual afecta el tractament de dades personals, perquè:

- a) El responsable o l'encarregat del tractament està establert al territori de l'estat membre d'aquesta autoritat de control.
- b) Els interessats que resideixen a l'estat membre d'aquella autoritat de control es veuen substancialment afectats o poden estar substancialment afectats pel tractament, o
- c) S'ha presentat una reclamació davant d'aquesta autoritat de control.

23) Tractament transfronterer:

- a) El tractament de dades personals efectuat en el context de les activitats d'establiments en més d'un estat membre d'un responsable o d'un encarregat del tractament a la Unió, si el responsable o l'encarregat està establert en més d'un estat membre, o
- b) El tractament de dades personals efectuat en el context de les activitats d'un únic establiment d'un responsable o d'un encarregat del tractament a la Unió, però que afecta o pot afectar substancialment interessats en més d'un estat membre.

24) **Objecció pertinent i motivada:** l'objecció a una proposta de decisió sobre si hi ha o no infracció d'aquest Reglament, o sobre la conformitat amb aquest Reglament d'accions previstes en relació amb el responsable o l'encarregat del tractament, que demostrï clarament la importància dels riscos que comporta la proposta de decisió per als drets i les llibertats fonamentals dels interessats i, si escau, per a la lliure circulació de dades personals dins de la Unió.

25) **Servei de la societat de la informació:** qualsevol servei conforme a la definició de l'article 1, apartat 1, lletra b) de la Directiva (UE) 2015/1535 del Parlament Europeu i del Consell²⁴.

26) **Organització internacional:** una organització internacional i els seus ens subordinats de dret internacional públic, o qualsevol altre organisme creat mitjançant un acord entre dos o més països o en virtut d'aquest acord.

CAPÍTOL II. Principis

Article 5. Principis relatius al tractament

1. Les dades personals han de ser:

- a) Tractades de manera lícita, lleial i transparent en relació amb l'interessat (licitud, lleialtat i transparència).
- b) Recollides amb finalitats determinades, explícites i legítimes i posteriorment no s'han de tractar de manera incompatible amb aquestes finalitats. D'acord amb l'article 89, apartat 1, el tractament posterior de les dades personals amb finalitats d'arxiu en interès públic, amb finalitats de recerca científica i històrica o amb finalitats estadístiques no es considera incompatible amb les finalitats inicials (limitació de la finalitat).
- c) Adequades, pertinents i limitades al que és necessari en relació amb les finalitats per a les quals es tracten (minimització de dades).
- d) Exactes i, si cal, s'han d'actualitzar; (. Cal) cal adoptar les mesures raonables perquè se suprimeixin o es rectifiquin sense dilació les dades personals que siguin inexactes amb les finalitats per a les quals es tracten ("exactitud");

²⁴ Directiva (UE) 2015/1535 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de reglamentacions tècniques i de regles relatives als serveis de la societat de la informació (DO L 241 de 17.9.2015, p. 1).

- e) Conservades de manera que permetin identificar els interessats durant un període no superior al necessari per a les finalitats del tractament de dades personals. Les dades personals es poden conservar durant períodes més llargs, sempre que es tractin exclusivament amb finalitats d'arxiu en interès públic, amb finalitats de recerca científica o històrica o amb finalitats estadístiques, de conformitat amb l'article 89, apartat 1, sens perjudici de l'aplicació de les mesures tècniques i organitzatives adequades que imposa aquest Reglament amb la finalitat de protegir els drets i les llibertats de l'interessat ("limitació del termini de conservació").
 - f) Tractades de manera que se'n garanteixi una seguretat adequada, inclosa la protecció contra el tractament no autoritzat o il·lícit i contra la seva pèrdua, destrucció o dany accidental, mitjançant l'aplicació de les mesures tècniques o organitzatives adequades ("integritat i confidencialitat").
2. El responsable del tractament serà (és) responsable del compliment del que disposa l'apartat 1 i ha de tenir la capacitat per demostrar-ho ("accountability").

Article 6. Licitud del tractament

1. El tractament només és lícit si es compleix, almenys, una de les condicions següents:
- a) L'interessat ha donat el consentiment per al tractament de les seves dades personals, per a una o diverses finalitats específiques.
 - b) El tractament és necessari per executar un contracte en el qual l'interessat és part o bé per aplicar mesures precontractuals a petició seva.
 - c) El tractament és necessari per complir una obligació legal aplicable al responsable del tractament.
 - d) El tractament és necessari per protegir interessos vitals de l'interessat o d'una altra persona física.
 - e) El tractament és necessari per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament.
 - f) El tractament és necessari per satisfer interessos legítims perseguits pel responsable del tractament o per un tercer, sempre que no hi prevalguin els interessos o els drets i les llibertats fonamentals de l'interessat que requereixen la protecció de dades personals, especialment si l'interessat és un nen.

El que es disposa a la lletra f) del primer paràgraf no s'aplica al tractament efectuat per les autoritats públiques en l'exercici de les seves funcions.

2. Els estats membres poden mantenir o introduir disposicions més específiques per adaptar l'aplicació de les normes d'aquest Reglament respecte del tractament, en compliment de l'apartat 1, lletres c i e), i fixar de manera més precisa requisits específics de tractament i altres mesures que garanteixin un tractament lícit i equitatiu, incloses altres situacions específiques de tractament d'acord amb el capítol IX.

3. La base del tractament esmentat a l'apartat 1, lletres c) i e), l'ha d'establir:

- a) El dret de la Unió, o bé
- b) El dret dels estats membres al qual està subjecte el responsable del tractament.

La finalitat del tractament s'ha de determinar en aquesta base jurídica o bé, pel què fa al tractament a què es refereix l'apartat 1, lletra e), ha de ser necessària per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament. Aquesta base jurídica pot contenir disposicions específiques per adaptar l'aplicació de les normes d'aquest Reglament, entre les quals: les condicions generals que regeixen la licitud del tractament efectuat pel responsable; els tipus de dades objecte de tractament; els interessats afectats; les entitats a les quals es poden comunicar dades personals i les finalitats d'aquesta comunicació; la limitació de la finalitat; els terminis de conservació de les dades, així com les operacions i els procediments del tractament, incloses les mesures per garantir un tractament lícit i equitatiu, com les relatives a altres situacions específiques de tractament, d'acord amb el capítol IX. El dret de la Unió o dels estats membres ha de complir un objectiu d'interès públic i ha de ser proporcional a la finalitat legítima perseguida.

4. Quan el tractament per a una finalitat diferent d'aquella per a la qual es van recollir les dades personals no està basat en el consentiment de l'interessat, o en el dret de la Unió o dels estats membres que constitueix una mesura necessària i proporcional en una societat democràtica per salvaguardar els objectius esmentats a l'article 23, apartat 1, el responsable del tractament, amb objecte de determinar si el tractament amb una altra finalitat és compatible amb la finalitat per a la qual es van recollir inicialment les dades personals, tindrà en compte, entre d'altres:

- a) Qualsevol relació entre les finalitats per a les quals s'han recollit les dades personals i les finalitats del tractament posterior previst.
- b) El context en què s'han recollit les dades personals, en particular respecte de la relació entre els interessats i el responsable del tractament.
- c) La naturalesa de les dades personals, en especial quan es tracten categories especials de dades personals, de conformitat amb l'article 9, o dades personals relatives a condemnes i infraccions penals, de conformitat amb l'article 10.
- d) Les possibles conseqüències pels interessats del tractament posterior previst;
- e) L'existència de les garanties adequades, que poden incloure el xifrat o la pseudonimització.

Article 7. Condicions per al consentiment

1. Si el tractament es basa en el consentiment de l'interessat, el responsable ha de poder demostrar que l'interessat hi va consentir.

2. Si el consentiment de l'interessat es dona en el context d'una declaració escrita que també es refereix a altres assumptes, la sol·licitud de consentiment s'ha de presentar de manera que es distingeixi clarament dels altres assumptes, de forma intel·ligible, de fàcil accés i utilitzant un llenguatge clar i senzill. No és vinculant cap part de la declaració que infringeixi aquest Reglament.

3. L'interessat té dret a retirar el seu consentiment en qualsevol moment. La retirada del consentiment no afecta la licitud del tractament basada en el consentiment previ a la retirada. Se n'ha d'informar l'interessat, abans que doni el consentiment. Ha de ser tan fàcil donar el consentiment com retirar-lo.

4. En avaluar si el consentiment s'ha donat lliurement, cal tenir en compte al màxim possible si l'execució d'un contracte, inclosa la prestació d'un servei, està supeditada al consentiment al tractament de dades personals que no són necessàries per executar aquest contracte.

Article 8. Condicions aplicables al consentiment del nen en relació amb els serveis de la societat de la informació

1. Si s'aplica l'article 6, apartat 1, lletra a) en relació amb l'oferta directa de serveis de la societat de la informació a nens, el tractament de les dades personals d'un nen es considera lícit si té com a mínim 16 anys. Si és menor de 16 anys, aquest tractament només es considera lícit si el consentiment l'ha donat o l'ha autoritzat el titular de la pàtria potestat o de la tutela del nen, i únicament en la mesura en què s'ha donat o autoritzat.

Els estats membres poden establir per llei una edat inferior per a aquestes finalitats, sempre que no sigui inferior als 13 anys.

2. En aquests casos, el responsable del tractament ha de fer esforços raonables per verificar que el consentiment el va donar o autoritzar el titular de la pàtria potestat o de la tutela sobre el nen, tenint en compte la tecnologia disponible.

3. L'apartat 1 no afecta les disposicions generals del dret contractual dels estats membres, com les normes relatives a la validesa, la formació o els efectes dels contractes en relació amb un nen.

Article 9. Tractament de categories especials de dades personals

1. Es prohibeix el tractament de dades personals que revelin l'origen ètnic o racial, les opinions polítiques, les conviccions religioses o filosòfiques o l'afiliació sindical, i el tractament de dades genètiques, dades biomètriques destinades a identificar de manera unívoca una persona física, dades relatives a la salut o dades relatives a la vida sexual o l'orientació sexual d'una persona física.²⁵

2. L'apartat 1 no s'aplica quan concorre una de les circumstàncies següents:

²⁵ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

- a) L'interessat ha donat el seu consentiment explícit per al tractament d'aquestes dades personals per a una o més de les finalitats especificades, tret que el dret de la Unió o dels estats membres estableixi que l'interessat no pot aixecar la prohibició esmentada a l'apartat 1.
- b) El tractament és necessari per complir obligacions i per exercir els drets específics del responsable del tractament o de l'interessat, en l'àmbit del dret laboral i de la seguretat i la protecció social, si ho autoritza el dret de la Unió dels estats membres o un conveni col·lectiu conforme al dret dels estats membres que estableixi garanties adequades del respecte dels drets fonamentals i dels interessos de l'interessat.
- c) El tractament és necessari per protegir interessos vitals de l'interessat o d'una altra persona física, en el supòsit que l'interessat no estigui capacitat físicament o jurídicament per donar el consentiment.
- d) El tractament s'efectua, en l'àmbit de les seves activitats legítimes i amb les garanties adequades, una fundació, una associació o qualsevol altre organisme sense ànim de lucre que tingui una finalitat política, filosòfica, religiosa o sindical. Això, sempre que el tractament es refereixi exclusivament als membres actuals o antics d'aquests organismes o a persones que hi mantenen contactes regulars en relació amb les seves finalitats, i si les dades personals no es comuniquen fora d'aquests organismes sense el consentiment dels interessats.
- e) El tractament es refereix a dades personals que l'interessat ha fet manifestament públiques.
- f) El tractament és necessari per formular, exercir o defensar reclamacions o quan els tribunals actuen en exercici de la seva funció judicial.
- g) El tractament és necessari per raons d'un interès públic essencial, d'acord amb el dret de la Unió o dels estats membres, que ha de ser proporcional a l'objectiu perseguit, respectar el dret a la protecció de dades en l'essencial i establir mesures adequades i específiques per protegir els interessos i els drets fonamentals de l'interessat.
- h) El tractament és necessari per a finalitats de medicina preventiva o laboral, d'avaluació de la capacitat laboral del treballador, de diagnòstic mèdic, de prestació d'assistència o de tractament de tipus sanitari o social, o de gestió dels sistemes i els serveis d'assistència sanitària i social, sobre la base del dret de la Unió o dels estats membres o en virtut d'un contracte amb un professional sanitari i sens perjudici de les condicions i garanties que preveu l'apartat 3.
- i) El tractament és necessari per raons d'interès públic en l'àmbit de la salut pública, com la protecció davant d'amenaques transfrontereres greus per a la salut, o per garantir nivells elevats de qualitat i de seguretat de l'assistència sanitària i dels medicaments o productes sanitaris, sobre la base del dret de la Unió o dels estats membres que estableixi mesures adequades i específiques per protegir els drets i les llibertats de l'interessat, en particular el secret professional.
- j) El tractament és necessari amb finalitats d'arxiu en interès públic, amb finalitats de recerca científica o històrica o amb finalitats estadístiques, de conformitat amb l'article 89, apartat 1, sobre la base del dret de la Unió o dels estats membres, que ha de ser

proporcional a l'objectiu perseguit, respectar el dret a la protecció de dades en l'essencial i establir mesures adequades i específiques per protegir els interessos i els drets fonamentals de l'interessat.

3. Les dades personals a què es refereix l'apartat 1 es poden tractar amb les finalitats esmentades a l'apartat 2, lletra h), si les tracta un professional subjecte a l'obligació de secret professional o sota la seva responsabilitat, d'acord amb el dret de la Unió o dels estats membres o d'acord amb les normes establertes pels organismes nacionals competents, o per qualsevol altra persona subjecta també a l'obligació de secret, d'acord amb el dret de la Unió o dels estats membres o de les normes establertes pels organismes nacionals competents.

4. Els estats membres poden mantenir o introduir condicions addicionals pel que fa al tractament de dades genètiques, dades biomètriques o dades relatives a la salut, incloses limitacions.

Article 10. Tractament de dades personals relatives a condemnes i a infraccions penals

El tractament de dades personals relatives a condemnes i a infraccions penals o mesures de seguretat connexes sobre la base de l'article 6, apartat 1, només es pot dur a terme sota la supervisió de les autoritats públiques o quan ho autoritza el dret de la Unió o dels estats membres que estableix garanties adequades per als drets i les llibertats dels interessats. Únicament es pot portar un registre complet de condemnes penals sota el control de les autoritats públiques.

Article 11. Tractament que no requereix identificació

1. Si les finalitats per a les quals un responsable tracta dades personals no requereixen o ja no requereixen que el responsable identifiqui un interessat, aquest responsable no està obligat a mantenir, obtenir o tractar informació addicional per tal d'identificar l'interessat amb l'única finalitat de complir amb aquest Reglament.

2. En els casos a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, quan el responsable és capaç de demostrar que no pot identificar l'interessat, si és possible l'ha d'informar en conseqüència. En aquests casos no s'apliquen els articles 15 a 20, tret que l'interessat, als efectes d'exercir els seus drets en virtut d'aquests articles, faciliti informació addicional que en permeti la identificació.

CAPÍTOL III. Drets de l'interessat

Secció 1. Transparència i modalitats

Article 12. Transparència de la informació, la comunicació i les modalitats d'exercici dels drets de l'interessat

1. El responsable del tractament ha de prendre les mesures oportunes per facilitar a l'interessat tota la informació que indiquen els articles 13 i 14, així com qualsevol

comunicació d'acord amb els articles 15 a 22 i 34 relativa al tractament, d'una manera concisa, transparent, intel·ligible i de fàcil accés, amb un llenguatge clar i senzill, especialment si la informació s'adreça específicament a un nen. La informació s'ha de facilitar per escrit o per altres mitjans, inclosos, si escau, per mitjans electrònics. Si l'interessat ho sol·licita, la informació es pot facilitar verbalment si demostra la seva identitat per altres mitjans.

2. El responsable del tractament ha de facilitar a l'interessat l'exercici dels seus drets, en virtut dels articles 15 a 22. En els casos a què es refereix l'article 11, apartat 2, el responsable no s'ha de negar a actuar a petició de l'interessat amb la finalitat d'exercir els seus drets en virtut dels articles 15 a 22, excepte que pugui demostrar que no està en condicions d'identificar l'interessat.

3. El responsable del tractament ha de facilitar a l'interessat informació relativa a les seves actuacions, si la sol·licitud s'ha fet d'acord amb els articles 15 a 22 i, en qualsevol cas, en el termini d'un mes a partir de la recepció de la sol·licitud. aquest termini es pot prorrogar dos mesos més, en cas necessari, tenint en compte la complexitat i el nombre de sol·licituds. El responsable ha d'informar l'interessat de qualsevol d'aquestes pròrrogues en el termini d'un mes a partir de la recepció de la sol·licitud, indicant els motius de la dilació. Quan l'interessat presenti la sol·licitud per mitjans electrònics, sempre que sigui possible la informació s'ha de facilitar per aquests mateixos mitjans, tret que l'interessat sol·liciti que es faci d'una altra manera.

4. Si el responsable del tractament no tramita la sol·licitud de l'interessat, sense dilació i com a màxim al cap d'un mes l'ha d'informar de la recepció de la sol·licitud, de les raons de la seva no actuació i de la possibilitat de presentar una reclamació davant d'una autoritat de control i d'exercir accions judicials.

5. La informació facilitada en virtut dels articles 13 i 14, així com qualsevol comunicació i actuació realitzada en virtut dels articles 15 a 22 i 34, ha de ser gratuïta. Si les sol·licituds són manifestament infundades o excessives, especialment a causa del seu caràcter repetitiu, el responsable del tractament pot:

a) Cobrar un cànon raonable, d'acord amb els costos administratius que s'han afrontat per facilitar la informació o la comunicació, o per dur a terme l'actuació sol·licitada.

b) Negar-se a actuar respecte de la sol·licitud.

El responsable del tractament ha de suportar la càrrega de demostrar el caràcter manifestament infundat o excessiu de la sol·licitud.

6. Sens perjudici del que disposa l'article 11, quan el responsable del tractament tingui dubtes raonables sobre la identitat de la persona física que presenta la sol·licitud a què es refereixen els articles 15 a 21, podrà sol·licitar la informació addicional necessària per confirmar la identitat de l'interessat.

7. La informació que s'ha de facilitar als interessats en virtut dels articles 13 i 14 es pot transmetre en combinació amb icones normalitzades, que permetin proporcionar de manera fàcilment visible, intel·ligible i clarament llegible una visió adequada de conjunt del tractament previst. Les icones que es presenten en format electrònic s'han de poder llegir mecànicament.

8. La Comissió està facultada per adoptar actes delegats, de conformitat amb l'article 92, a fi d'especificar la informació que s'ha de presentar a través d'icones i els procediments per proporcionar icones normalitzades.

Secció 2. Informació i accés a les dades personals

Article 13. Informació que cal facilitar quan les dades personals s'obtenen de l'interessat

1. Quan les dades personals que fan referència a l'interessat, s'obtenen del mateix interessat, en el moment de recollir-les el responsable del tractament li ha de facilitar la informació indicada a continuació:

- a) La identitat i les dades de contacte del responsable i, si escau, del seu representant.
- b) Les dades de contacte del delegat de protecció de dades, si escau.
- c) Les finalitats del tractament a què es destinen les dades personals i la base jurídica del tractament.
- d) Si el tractament es basa en l'article 6, apartat 1, lletra f), els interessos legítims del responsable o d'un tercer.
- e) Els destinataris o les categories de destinataris de les dades personals, si escau.
- f) Si escau, la intenció del responsable de transferir dades personals a un tercer país o a una organització internacional, i si hi ha o no una decisió d'adequació de la Comissió, o, en el cas de les transferències esmentades als articles 46 o 47 o a l'article 49, apartat 1, paràgraf segon, l'ha d'informar de les garanties adequades o apropiades i dels mitjans per obtenir-ne una còpia, o bé, del lloc on estan disponibles.

2. A més de la informació esmentada a l'apartat 1, en el moment d'obtenir les dades personals el responsable del tractament ha de facilitar a l'interessat la informació següent, necessària per garantir un tractament de dades lleial i transparent:

- a) El termini durant el qual es conservaran les dades personals. Si això no és possible, els criteris utilitzats per determinar aquest termini.
- b) El dret a sol·licitar al responsable del tractament l'accés a les dades personals relatives a l'interessat, a rectificar-les o a suprimir-les, a limitar-ne el tractament o a oposar-s'hi, així com el dret a la portabilitat de les dades.
- c) Quan el tractament està basat en l'article 6, apartat 1, lletra a) o en l'article 9, apartat 2, lletra a), l'existència del dret a retirar el consentiment en qualsevol moment, sense que això afecti la licitud del tractament basat en el consentiment previ a la seva retirada.
- d) El dret a presentar una reclamació davant d'una autoritat de control.
- e) Si la comunicació de dades personals és un requisit legal o contractual, o bé un requisit necessari per subscriure un contracte, així com si l'interessat està obligat a facilitar les dades personals i està informat de les possibles conseqüències de no fer-ho.

f) L'existència de decisions automatitzades, inclosa l'elaboració de perfils, a què es refereix l'article 22, apartats 1 i 4, i com a mínim en aquests casos, li ha de facilitar informació significativa sobre la lògica aplicada així com la importància i les conseqüències previstes d'aquest tractament per a l'interessat.

3. Si el responsable del tractament preveu tractar posteriorment les dades personals per a una finalitat diferent de la que va motivar la recollida, abans del tractament posterior ha de proporcionar a l'interessat informació sobre aquesta altra finalitat i qualsevol informació addicional pertinent, d'acord amb l'apartat 2.

4. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si l'interessat ja disposa d'aquesta informació.

Article 14. Informació que cal facilitar quan les dades personals no s'han obtingut de l'interessat

1. Quan les dades personals no s'han obtingut de l'interessat, el responsable del tractament li ha de facilitar la informació següent:

- a) La identitat i les dades de contacte del responsable i, si escau, del seu representant.
- b) Les dades de contacte del delegat de protecció de dades, si n'hi ha.
- c) Les finalitats i els tractaments a què es destinen les dades personals i la base jurídica del tractament.
- d) Les categories de dades personals que es tracten.
- e) Els destinataris o les categories de destinataris de les dades personals, si escau.
- f) Si escau, la intenció del responsable de transferir dades personals a un tercer país o a una organització internacional, i si hi ha o no una decisió d'adequació de la Comissió, o, en el cas de les transferències esmentades als articles 46 o 47 o a l'article 49, apartat 1, paràgraf segon, l'ha d'informar de les garanties adequades o apropiades i dels mitjans per obtenir-ne una còpia, o bé, del lloc on estan disponibles.

2. A més de la informació esmentada a l'apartat 1, el responsable del tractament ha de facilitar a l'interessat la informació següent, necessària per garantir un tractament de dades lleial i transparent respecte de l'interessat:

- a) El termini durant el qual es conservaran les dades personals o, quan això no sigui possible, els criteris utilitzats per determinar aquest termini.
- b) Quan el tractament es basa en l'article 6, apartat 1, lletra f), els interessos legítims del responsable del tractament o d'un tercer.
- c) El dret a sol·licitar al responsable del tractament l'accés a les dades personals relatives a l'interessat, a rectificar-les o a suprimir-les, a limitar-ne el tractament o a oposar-s'hi, així com el dret a la portabilitat de les dades.

- d) Quan el tractament està basat en l'article 6, apartat 1, lletra a) o en l'article 9, apartat 2, lletra a), l'existència del dret a retirar el consentiment en qualsevol moment, sense que això afecti la licitud del tractament basat en el consentiment previ a la seva retirada.
 - e) El dret a presentar una reclamació davant d'una autoritat de control.
 - f) La font de la qual procedeixen les dades personals i, si escau, si provenen de fonts d'accés públic.
 - g) L'existència de decisions automatitzades, inclosa l'elaboració de perfils, a què es refereix l'article 22, apartats 1 i 4, i com a mínim en aquests casos, li ha de facilitar informació significativa sobre la lògica aplicada així com la importància i les conseqüències previstes d'aquest tractament per a l'interessat.
3. El responsable del tractament ha de facilitar la informació esmentada als apartats 1 i 2:
- a) Dins d'un termini raonable i com a màxim al cap d'un mes, una vegada obtingudes les dades personals, tenint en compte les circumstàncies específiques en què es tracten aquestes dades.
 - b) Si les dades personals s'han d'utilitzar per comunicar-se amb l'interessat, com a màxim en el moment de la primera comunicació.
 - c) Si està previst comunicar-les a un altre destinatari, a com a màxim en el moment en què les dades personals es comuniquen per primera vegada.
4. Si el responsable del tractament preveu tractar posteriorment les dades personals per a una finalitat diferent de la que va motivar la recollida, abans del tractament posterior ha de proporcionar a l'interessat informació sobre aquesta altra finalitat i qualsevol informació addicional pertinent, d'acord amb l'apartat 2.
5. Les disposicions dels apartats 1 a 4 no s'apliquen si:
- a) L'interessat ja disposa de la informació.
 - b) La comunicació d'aquesta informació resulta impossible o suposa un esforç desproporcionat, especialment per al tractament amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica o històrica o finalitats estadístiques, sens perjudici de les condicions i garanties esmentades a l'article 89, apartat 1, o si l'obligació esmentada a l'apartat 1 d'aquest article pot impossibilitar o obstaculitzar greument l'assoliment dels objectius del tractament. En aquests casos, el responsable ha d'adoptar mesures adequades per protegir els drets, les llibertats i els interessos legítims de l'interessat, fins i tot fent pública la informació.
 - c) L'obtenció o la comunicació està expressament establerta pel dret de la Unió o dels estats membres al qual està subjecte el responsable del tractament i que estableix mesures adequades per protegir els interessos legítims de l'interessat.
 - d) Les dades personals han de continuar tenint caràcter confidencial sobre la base d'una obligació de secret professional regulada pel dret de la Unió o dels estats membres, inclosa una obligació de secret de naturalesa estatutària.

Article 15. Dret d'accés de l'interessat

1. L'interessat té dret a obtenir del responsable del tractament confirmació de si s'estan tractant dades personals que l'afecten, i si és així, té dret a accedir a aquestes dades i a la informació següent:

- a) Les finalitats del tractament.
 - b) Les categories de dades personals de què es tracta.
 - c) Els destinataris o les categories de destinataris als quals s'han comunicat o es comunicaran les dades personals, en particular destinataris en tercers països o en organitzacions internacionals.
 - d) El termini previst de conservació de les dades personals. Si això no és possible, els criteris utilitzats per determinar aquest termini.
 - e) El dret a sol·licitar al responsable del tractament l'accés a les dades personals relatives a l'interessat, a rectificar-les o a suprimir-les, a limitar-ne el tractament o a oposar-s'hi, així com el dret a la portabilitat de les dades.
 - f) El dret a presentar una reclamació davant d'una autoritat de control.
 - g) Quan les dades personals no s'han obtingut de l'interessat, qualsevol informació disponible sobre el seu origen.
 - h) L'existència de decisions automatitzades, inclosa l'elaboració de perfils, a què es refereix l'article 22, apartats 1 i 4, i com a mínim en aquests casos, li ha de facilitar informació significativa sobre la lògica aplicada així com la importància i les conseqüències previstes d'aquest tractament per a l'interessat.
2. Quan es transfereixen dades personals a un tercer país o a una organització internacional, l'interessat té dret a ser informat de les garanties adequades relatives a la transferència, en virtut del que disposa l'article 46.

3. El responsable del tractament ha de facilitar una còpia de les dades personals objecte de tractament. Per qualsevol altra còpia que sol·liciti l'interessat, el responsable té dret a percebre un cànon raonable basat en els costos administratius. Quan l'interessat presenti la sol·licitud per mitjans electrònics, i tret que aquest sol·liciti que es faci d'una altra manera, la informació s'ha de facilitar en un format electrònic d'ús comú.

4. El dret d'obtenir còpia esmentat a l'apartat 3 no afecta negativament els drets i les llibertats dels altres.

Secció 3. Rectificació i supressió

Article 16. Dret de rectificació

L'interessat té dret a obtenir del responsable del tractament la rectificació de les dades personals inexactes que l'afecten, sense dilació indeguda. Tenint en compte les finalitats

del tractament, l'interessat té dret que es completin les dades personals incompletes, fins i tot mitjançant una declaració addicional.

Article 17. Dret de supressió («dret a l'oblit»)

1. L'interessat té dret a obtenir del responsable del tractament, sense dilació indeguda, la supressió de les dades personals que l'afecten. El responsable les ha de suprimir sense dilació indeguda, quan hi concorre alguna de les circumstàncies següents:

- a) Les dades personals ja no són necessàries en relació amb les finalitats per a les quals van ser recollides o tractades d'una altra manera.
- b) L'interessat retira el consentiment en què es basa el tractament, de conformitat amb l'article 6, apartat 1, lletra a), o amb l'article 9, apartat 2, lletra a), i aquest no es basa en un altre fonament jurídic.
- c) L'interessat s'oposa al tractament, d'acord amb l'article 21, apartat 1, i no hi prevalen altres motius legítims per al tractament o l'interessat s'oposa al tractament, d'acord amb l'article 21, apartat 2.
- d) Les dades personals s'han tractat il·lícitament.
- e) Les dades personals s'han de suprimir, per complir una obligació legal establerta en el dret de la Unió o dels estats membres al qual està subjecte el responsable del tractament.
- f) Les dades personals s'han obtingut en relació amb l'oferta de serveis de la societat de la informació esmentats a l'article 8, apartat 1.

2. Si el responsable del tractament ha fet públiques les dades personals i, en virtut del que disposa l'apartat 1, està obligat a suprimir aquestes dades, tenint en compte la tecnologia disponible i el cost d'aplicar-la, el responsable del tractament ha d'adoptar mesures raonables, incloses mesures tècniques, per informar els responsables que estan tractant aquestes dades de la sol·licitud de l'interessat de suprimir qualsevol enllaç a aquestes dades personals, o qualsevol còpia o rèplica existent.

3. Els apartats 1 i 2 no s'apliquen quan el tractament és necessari:

- a) Per exercir el dret a la llibertat d'expressió i d'informació.
- b) Per complir una obligació legal que requereix el tractament de dades imposada pel dret de la Unió o dels estats membres al qual està subjecte el responsable del tractament, o per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable.
- c) Per raons d'interès públic en l'àmbit de la salut pública, de conformitat amb l'article 9, apartat 2, lletres h) i i), i apartat 3.
- d) Amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica o històrica o finalitats estadístiques, de conformitat amb l'article 89, apartat 1, en la mesura en què el

dret esmentat a l'apartat 1 pot fer impossible o obstaculitzar greument l'assoliment dels objectius d'aquest tractament, o

e) Per formular, exercir o defensar reclamacions.

Article 18. Dret a la limitació del tractament

1. L'interessat té dret a obtenir del responsable del tractament la limitació del tractament de les dades, si es compleix alguna de les condicions següents:

- a) L'interessat impugna l'exactitud de les dades personals, durant un termini que permet al responsable verificar-ne l'exactitud.
- b) El tractament és il·lícit i l'interessat s'oposa a la supressió de les dades personals i, en lloc de suprimir-les, sol·licita que se'n limiti l'ús.
- c) El responsable ja no necessita les dades personals per a les finalitats del tractament, però l'interessat les necessita per formular, exercir o defensar reclamacions.
- d) L'interessat s'ha oposat al tractament d'acord amb l'article 21, apartat 1, mentre es verifica si els motius legítims del responsable prevalen sobre els de l'interessat.

2. Quan el tractament de dades personals s'ha limitat d'acord amb l'apartat 1, amb excepció de la seva conservació, aquestes dades només es poden tractar amb el consentiment de l'interessat, o per formular, exercir o defensar reclamacions, o per tal de protegir els drets d'una altra persona física o jurídica, o per raons d'interès públic important de la Unió o d'un determinat estat membre.

3. Qualsevol interessat que ha obtingut la limitació del tractament d'acord amb l'apartat 1, ha de ser informat pel responsable abans que s'aixequi aquesta limitació.

Article 19. Obligació de notificació relativa a la rectificació o la supressió de dades personals o la limitació del tractament

El responsable del tractament ha de comunicar a cadascun dels destinataris als quals s'han comunicat les dades personals qualsevol rectificació o supressió de dades personals o limitació del tractament, efectuada d'acord amb l'article 16, amb l'article 17, apartat 1, i amb l'article 18, tret que sigui impossible o exigeixi un esforç desproporcionat. Si l'interessat ho sol·licita, el responsable l'ha d'informar sobre aquests destinataris.

Article 20. Dret a la portabilitat de les dades

1. L'interessat té dret a rebre, en un format estructurat, d'ús comú i de lectura mecànica, les dades personals que l'afecten i que ha facilitat a un responsable del tractament. Té dret a transmetre'ls a un altre responsable, sense que ho impedeixi el responsable al qual les havia facilitat, quan:

- a) El tractament està basat en el consentiment, d'acord amb l'article 6, apartat 1, lletra a), amb l'article 9, apartat 2, lletra a), o en un contracte conforme a l'article 6, apartat 1, lletra b).
 - b) El tractament s'efectua per mitjans automatitzats.
2. En exercir el seu dret a la portabilitat de les dades d'acord amb l'apartat 1, l'interessat té dret que les dades personals es transmetin directament de responsable a responsable, quan sigui tècnicament possible.
 3. L'exercici del dret esmentat a l'apartat 1 d'aquest article s'entén sens perjudici de l'article 17. Aquest dret no s'aplica al tractament necessari per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament.
 4. El dret esmentat a l'apartat 1 no ha d'afectar negativament els drets i les llibertats dels altres.

Secció 4. Dret d'oposició i decisions individuals automatitzades

Article 21. Dret d'oposició

1. Per motius relacionats amb la seva situació particular, l'interessat té dret a oposar-se que les dades personals que l'afecten siguin objecte d'un tractament basat en el que disposa l'article 6, apartat 1, lletres e) o f), inclosa l'elaboració de perfils d'acord amb aquestes disposicions. El responsable del tractament ha de deixar de tractar aquestes dades personals, tret que acreditï motius legítims imperiosos per al tractament que prevalguin sobre els interessos, els drets i les llibertats de l'interessat, o per a la formulació, l'exercici o la defensa de reclamacions.
2. Quan el tractament de dades personals té per objecte el màrqueting directe, l'interessat té dret a oposar-se en tot moment al tractament de les dades personals que l'afecten, inclosa l'elaboració de perfils relacionada amb el màrqueting esmentat.
3. Quan l'interessat s'oposa al tractament amb finalitats de màrqueting directe, les dades personals s'han de deixar de tractar per a aquestes finalitats.
4. Com a màxim en el moment de la primera comunicació amb l'interessat, el dret establert als apartats 1 i 2 s'ha d'esmentar explícitament a l'interessat i s'ha de presentar clarament i al marge de qualsevol altra informació.
5. En el context de la utilització de serveis de la societat de la informació, i sens perjudici del que disposa la Directiva 2002/58/CE, l'interessat pot exercir el seu dret a oposar-se per mitjans automatitzats que apliquin especificacions tècniques.
6. Si les dades personals es tracten amb finalitats de recerca científica o històrica o amb finalitats estadístiques, de conformitat amb l'article 89, apartat 1, per motius relacionats amb la seva situació particular l'interessat té dret a oposar-se al tractament de dades personals que l'afecten, tret que sigui necessari per complir una missió realitzada per raons d'interès públic.

Article 22. Decisions individuals automatitzades, inclosa l'elaboració de perfils

1. Qualsevol interessat té dret a no ser objecte d'una decisió basada únicament en el tractament automatitzat, inclosa l'elaboració de perfils, que produeixi efectes jurídics que l'afectin o que l'afectin significativament de manera similar.

2. L'apartat 1 no és d'aplicació, si la decisió:

- a) És necessària per formalitzar o executar un contracte entre l'interessat i un responsable del tractament.
- b) Està autoritzada pel dret de la Unió o dels estats membres que és d'aplicació al responsable del tractament i que estableix, així mateix, mesures adequades per protegir els drets i les llibertats i els interessos legítims de l'interessat.
- c) Es basa en el consentiment explícit de l'interessat.

3. En els casos a què es refereix l'apartat 2, lletres a) i c), el responsable del tractament ha d'adoptar les mesures adequades per protegir els drets i les llibertats i els interessos legítims de l'interessat; com a mínim, el dret a obtenir intervenció humana del responsable, a expressar el seu punt de vista i a impugnar la decisió.

4. Les decisions a què es refereix l'apartat 2 no s'han de basar en les categories especials de dades personals que preveu l'article 9, apartat 1, tret que s'apliqui l'article 9, apartat 2, lletra a) o g) i que s'hagin pres mesures adequades per protegir els drets i les llibertats i els interessos legítims de l'interessat.

Secció 5. Limitacions

Article 23. Limitacions

1. El dret de la Unió o dels estats membres al qual està subjecte el responsable o l'encarregat del tractament pot limitar, amb mesures legislatives, l'abast de les obligacions i dels drets que estableixen els articles 12 a 22 i l'article 34. També el que estableix l'article 5, quan les disposicions es corresponen amb els drets i les obligacions que preveuen els articles 12 a 22, si la limitació respecta en l'essencial els drets i les llibertats fonamentals i si és una mesura necessària i proporcionada en una societat democràtica, per salvaguardar:

- a) La seguretat de l'Estat.
- b) La defensa.
- c) La seguretat pública.
- d) La prevenció, la investigació, la detecció o l'enjudiciament d'infraccions penals o l'execució de sancions penals, inclosa la protecció davant d'amenaques a la seguretat pública i la seva prevenció.

- e) Altres objectius importants d'interès públic general de la Unió o d'un estat membre, en particular un interès econòmic o financer important, fins i tot en els àmbits fiscal, pressupostari i monetari, en la sanitat pública i en la seguretat social.
- f) La protecció de la independència judicial i dels procediments judicials.
- g) La prevenció, la investigació, la detecció i l'enjudiciament d'infraccions de normes deontològiques en les professions regulades.
- h) Una funció de supervisió, d'inspecció o de reglamentació que estigui vinculada, fins i tot ocasionalment, amb l'exercici de l'autoritat pública en els casos que preveuen les lletres a) a e) i g).
- i) La protecció de l'interessat o dels drets i les llibertats dels altres.
- j) L'execució de demandes civils.

2. Qualsevol mesura legislativa esmentada a l'apartat 1 ha de contenir, com a mínim, disposicions específiques relatives a:

- a) La finalitat del tractament o les categories de tractament.
- b) Les categories de dades personals de què es tracta.
- c) L'abast de les limitacions establertes.
- d) Les garanties per evitar transferències o accessos il·lícits o abusius.
- e) La determinació del responsable o de categories de responsables.
- f) Els terminis de conservació i les garanties que s'hi apliquen, tenint en compte la naturalesa, l'abast, els objectius i les categories del tractament.
- g) Els riscos per als drets i les llibertats dels interessats.
- h) El dret dels interessats a ser informats sobre la limitació, tret que pugui ser perjudicial per a les finalitats d'aquesta limitació.

CAPÍTOL IV. Responsable i encarregat del tractament

Secció 1. Obligacions generals

Article 24. Responsabilitat del responsable del tractament

1. Tenint en compte la naturalesa, l'àmbit, el context i les finalitats del tractament, així com els riscos de probabilitat i gravetat diversa per als drets i les llibertats de les persones físiques, el responsable del tractament ha d'aplicar les mesures tècniques i organitzatives adequades per garantir i poder demostrar que el tractament és conforme a aquest Reglament. Aquestes mesures s'han de revisar i actualitzar quan calgui.

2. Quan siguin proporcionades en relació amb les activitats de tractament, entre les mesures esmentades a l'apartat 1 s'hi ha d'incloure l'aplicació, per part del responsable del tractament, de les polítiques de protecció de dades oportunes.

3. L'adhesió a codis de conducta aprovats d'acord amb l'article 40 o a un mecanisme de certificació aprovat d'acord amb l'article 42 es poden utilitzar com a elements per demostrar que el responsable del tractament compleix les obligacions.

Article 25. Protecció de dades des del disseny i per defecte

1. Tenint en compte l'estat de la tècnica, el cost de l'aplicació i la naturalesa, l'àmbit, el context i les finalitats del tractament, així com els riscos de probabilitat i de gravetat diversa que comporta el tractament per als drets i les llibertats de les persones físiques, cal que el responsable, tant en el moment de determinar els mitjans de tractament com en el moment del tractament mateix, implanti les mesures tècniques i organitzatives adequades, com la pseudonimització, concebudes per aplicar de manera efectiva els principis de protecció de dades, com la minimització de dades, i integrar les garanties necessàries en el tractament, a fi de complir els requisits d'aquest Reglament i de protegir els drets dels interessats.

2. El responsable del tractament ha d'aplicar les mesures tècniques i organitzatives adequades amb la intenció de garantir que, per defecte, únicament es tracten les dades personals necessàries per a cadascuna de les finalitats específiques del tractament. Aquesta obligació s'aplica a la quantitat de dades personals recollides, a l'abast del tractament, al termini de conservació i a l'accessibilitat de les dades. Aquestes mesures han de garantir en particular que, per defecte, les dades personals no siguin accessibles, sense la intervenció de la persona, a un nombre indeterminat de persones físiques.

3. Es pot utilitzar un mecanisme de certificació aprovat d'acord a l'article 42, com a element per acreditar el compliment de les obligacions establertes als apartats 1 i 2 d'aquest article.

Article 26. Corresponsables del tractament

1. Quan dos o més responsables determinen conjuntament els objectius i els mitjans del tractament, se'ls considera corresponsables del tractament. Els corresponsables han de determinar de manera transparent i de mutu acord les seves responsabilitats respectives, en el compliment de les obligacions imposades per aquest Reglamenten particular pel què fa a l'exercici dels drets de l'interessat i de les seves obligacions de subministrament d'informació a què es refereixen els articles 13 i 14, tret que i en la mesura en que, les responsabilitats dels corresponsables es regeixin pel dret de la Unió o dels estats membres. Aquest acord pot designar un punt de contacte per als interessats.

2. L'acord esmentat a l'apartat 1 ha de reflectir les funcions i les relacions dels corresponsables en relació amb els interessats. Els aspectes essencials de l'acord s'han de posar a disposició de l'interessat.

3. Independentment dels termes de l'acord a què es refereix l'apartat 1, els interessats poden exercir els drets que els reconeix aquest Reglament davant de cadascun dels responsables i en contra de cadascun d'ells.

Article 27. Representants de responsables o d'encarregats del tractament no establerts a la Unió

1. Quan s'aplica l'article 3, apartat 2, el responsable o l'encarregat del tractament ha de designar per escrit un representant a la Unió.
2. L'obligació que estableix l'apartat 1 d'aquest article no s'aplica:
 - a) Al tractament ocasional, que no inclogui el maneig a gran escala de les categories especials de dades esmentades a l'article 9, apartat 1, o de les dades personals relatives a condemnes i a infraccions penals a què es refereix l'article 10, i que és improbable que comporti un risc per als drets i les llibertats de les persones físiques, tenint en compte la naturalesa, el context, l'abast i els objectius del tractament, o
 - b) A les autoritats o als organismes públics.
3. El representant ha d'estar establert en un dels estats membres on hi hagi els interessats, les dades personals dels quals, es tractin en el context d'una oferta de béns o serveis, o el comportament dels quals s'estigui controlant.
4. El responsable o l'encarregat del tractament ha d'encomanar al representant que, al costat del responsable o de l'encarregat, o en el seu lloc, atengui les consultes sobre tots els assumptes relatius al tractament, a fi de garantir que es compleix el que disposa aquest Reglament, especialment les consultes de les autoritats de control i dels interessats.
5. La designació d'un representant del responsable o de l'encarregat del tractament s'ha d'entendre sens perjudici de les accions que es poden emprendre contra el mateix responsable o encarregat.

Article 28. Encarregat del tractament

1. Quan s'ha de fer un tractament per compte d'un responsable del tractament, s'ha d'escollir únicament un encarregat que ofereixi garanties suficients per aplicar les mesures tècniques i organitzatives adequades, de manera que el tractament sigui conforme als requisits d'aquest Reglament i garanteixi la protecció dels drets de l'interessat.
2. L'encarregat del tractament no ha de recórrer a un altre encarregat sense l'autorització prèvia per escrit, específica o general, del responsable. En aquest últim cas, l'encarregat ha d'informar el responsable de qualsevol canvi previst en la incorporació o la substitució d'altres encarregats i, d'aquesta manera, donar al responsable l'oportunitat d'oposar-se a aquests canvis.
3. El tractament efectuat per l'encarregat s'ha de regir per un contracte o per un altre acte jurídic conforme al dret de la Unió o dels estats membres. Aquest contracte ha de vincular l'encarregat respecte del responsable i ha d'establir l'objecte, la durada, la naturalesa i la finalitat del tractament, així com el tipus de dades personals i categories d'interessats i les obligacions i els drets del responsable. Aquest contracte o acte jurídic ha d'estipular, en particular, que l'encarregat:

- a) Tracta les dades personals únicament seguint instruccions documentades del responsable, fins i tot en relació amb les transferències de dades personals a un tercer país o a una organització internacional, tret que hi estigui obligat en virtut del dret de la Unió o dels estats membres al qual està subjecte l'encarregat. En aquest cas, l'encarregat ha d'informar el responsable d'aquesta exigència legal prèvia al tractament, tret que aquest dret ho prohibeixi per raons importants d'interès públic.
- b) Garanteix que les persones autoritzades per tractar dades personals s'han compromès a respectar-ne la confidencialitat o estan subjectes a una obligació de confidencialitat de naturalesa estatutària.
- c) Pren totes les mesures necessàries, de conformitat amb l'article 32.
- d) Respecta les condicions establertes als apartats 2 i 4, per recórrer a un altre encarregat del tractament.
- e) Assisteix el responsable sempre que sigui possible, d'acord amb la naturalesa del tractament i mitjançant les mesures tècniques i organitzatives adequades, sempre que sigui possible, perquè pugui complir amb l'obligació de respondre les sol·licituds que tinguin per objecte l'exercici dels drets dels interessats establerts en el capítol III.
- f) Ajuda el responsable a garantir el compliment de les obligacions que estableixen els articles 32 a 36, tenint en compte la naturalesa del tractament i la informació a disposició de l'encarregat.
- g) A elecció del responsable, suprimir o retornar totes les dades personals, una vegada finalitzada la prestació dels serveis de tractament, i suprimir les còpies existents, tret que sigui necessari conservar les dades personals en virtut del dret de la Unió o dels estats membres.
- h) Ha de posar a disposició del responsable tota la informació necessària per demostrar que compleix les obligacions que estableix aquest article. Així mateix, ha de permetre i contribuir a la realització d'auditories, incloses inspeccions, per part del responsable o d'un altre auditor autoritzat per aquest responsable.

En relació amb el que disposa la lletra h) del paràgraf primer, si l'encarregat considera que una instrucció infringeix aquest Reglament o altres disposicions en matèria de protecció de dades de la Unió o dels estats membres, n'ha d'informar immediatament el responsable.

4. Quan un encarregat del tractament recorre a un altre encarregat per dur a terme determinades activitats de tractament per compte del responsable, cal imposar a aquest altre encarregat, mitjançant un contracte o qualsevol altre acte jurídic establert de conformitat al dret de la Unió o dels estats membres, les mateixes obligacions de protecció de dades que les estipulades en el contracte o l'acte jurídic entre el responsable i l'encarregat a què es refereix l'apartat 3, especialment la prestació de garanties suficients d'aplicació de mesures tècniques i organitzatives adequades, de manera que el tractament sigui conforme a les disposicions d'aquest Reglament. Si aquest altre encarregat incompleix les obligacions de protecció de dades, l'encarregat inicial continua sent plenament responsable davant del responsable del tractament pel què fa al compliment de les obligacions de l'altre encarregat.

5. L'adhesió de l'encarregat del tractament a un codi de conducta, aprovat d'acord amb l'article 40 o d'acord amb un mecanisme de certificació aprovat segons l'article 42, es pot utilitzar com a element per demostrar que hi ha les garanties suficients a què es refereixen els apartats 1 i 4 d'aquest article.

6. Sens perjudici que el responsable i l'encarregat del tractament subscriuguin un contracte individual, el contracte o l'acte jurídic esmentat als apartats 3 i 4 d'aquest article es pot basar, totalment o parcialment, en les clàusules contractuals tipus a què es refereixen els apartats 7 i 8 d'aquest article, fins i tot si formen part d'una certificació concedida al responsable o a l'encarregat de conformitat amb els articles 42 i 43.

7. La Comissió pot fixar clàusules contractuals tipus per a les qüestions a què es refereixen els apartats 3 i 4 d'aquest article, d'acord amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.

8. Una autoritat de control pot adoptar clàusules contractuals tipus per a les qüestions a què es refereixen els apartats 3 i 4 d'aquest article, d'acord amb el mecanisme de coherència esmentat a l'article 63.

9. El contracte o l'acte jurídic a què es refereixen els apartats 3 i 4 ha de constar per escrit, inclòs en format electrònic.

10. Sens perjudici del que disposen els articles 82, 83 i 84, i un encarregat del tractament infringeix el present Reglament en determinar els fins i els mitjans del tractament, se l'ha de considerar responsable del tractament pel que fa a dit tractament.

Article 29. Tractament sota l'autoritat del responsable o de l'encarregat del tractament

L'encarregat del tractament i qualsevol persona que actua sota l'autoritat del responsable o de l'encarregat i té accés a dades personals només pot tractar aquestes dades seguint instruccions del responsable, tret que hi estigui obligat en virtut del dret de la Unió o dels estats membres.

Article 30. Registre de les activitats de tractament

1. Cada responsable, i si escau el seu representant, ha de portar un registre de les activitats de tractament efectuades sota la seva responsabilitat. Aquest registre ha de contenir tota la informació següent:

- a) El nom i les dades de contacte del responsable. Si escau, també del corresponent, del representant del responsable i del delegat de protecció de dades.
- b) Les finalitats del tractament.
- c) Una descripció de les categories d'interessats i de les categories de dades personals.
- d) Les categories de destinataris als quals s'han comunicat o es comunicaran les dades personals, inclosos els destinataris en tercers països o en organitzacions internacionals.

e) Si escau, les transferències de dades personals a un tercer país o a una organització internacional, inclosa la identificació d'aquest tercer país o organització internacional. En el cas de les transferències esmentades a l'article 49, apartat 1, paràgraf segon, a més, la documentació de garanties adequades.

f) Si és possible, els terminis previstos per suprimir les diferents categories de dades.

g) Si és possible, una descripció general de les mesures tècniques i organitzatives de seguretat a què es refereix l'article 32, apartat 1.

2. Cada encarregat, i si escau el seu representant, ha de portar un registre de totes les categories d'activitats de tractament efectuades per compte d'un responsable. El registre ha de contenir:

a) El nom i les dades de contacte de l'encarregat o dels encarregats i de cada responsable per compte del qual actua l'encarregat i, si escau, del representant del responsable o de l'encarregat i del delegat de protecció de dades.

b) Les categories de tractaments efectuats per compte de cada responsable.

c) Si escau, les transferències de dades personals a un tercer país o a una organització internacional, inclosa la identificació d'aquest tercer país o organització internacional. En el cas de les transferències esmentades a l'article 49, apartat 1, paràgraf segon, a més, la documentació de garanties adequades.

d) Si és possible, una descripció general de les mesures tècniques i organitzatives de seguretat esmentades a l'article 32, apartat 1.

3. Els registres a què es refereixen els apartats 1 i 2 han de constar per escrit, inclòs el format electrònic.

4. El responsable o l'encarregat del tractament, i si escau el seu representant, han de posar el registre a disposició de l'autoritat de control que ho sol·liciti.

5. Les obligacions que estableixen els apartats 1 i 2 no s'apliquen a cap empresa ni organització que tingui menys de 250 treballadors, tret que el tractament comporti un risc per als drets i les llibertats dels interessats, no sigui ocasional o inclogui les categories especials de dades personals esmentades a l'article 9, apartat 1, o les dades personals relatives a condemnes i infraccions penals a què es refereix l'article 10.

Article 31. Cooperació amb l'autoritat de control

El responsable i l'encarregat del tractament, i si escau els seus representants, han de cooperar en l'acompliment de les funcions de l'autoritat de control que ho sol·liciti.

Secció 2. Seguretat de les dades personals

Article 32. Seguretat del tractament

1. Tenint en compte l'estat de la tècnica, els costos d'aplicació i la naturalesa, l'abast, el context i les finalitats del tractament, així com els riscos de probabilitat i gravetat variables per als drets i les llibertats de les persones físiques, cal que el responsable i l'encarregat del tractament apliquin les mesures tècniques i organitzatives adequades per garantir un nivell de seguretat adequat al risc, que si escau inclogui, entre d'altres:

- a) La seudonimització i el xifrat de dades personals.
- b) La capacitat de garantir la confidencialitat, la integritat, la disponibilitat i la resiliència permanents dels sistemes i dels serveis de tractament.
- c) La capacitat de restaurar la disponibilitat i l'accés a les dades personals de manera ràpida, en cas d'incident físic o tècnic.
- d) Un procés per verificar, avaluar i valorar regularment l'eficàcia de les mesures tècniques i organitzatives establertes per garantir la seguretat del tractament.

2. En avaluar l'adequació del nivell de seguretat, cal tenir particularment en compte els riscos que presenta el tractament de dades, especialment com a conseqüència de la destrucció, la pèrdua o l'alteració accidental o il·lícita de dades personals transmeses, conservades o tractades d'una altra manera, o la comunicació o l'accés no autoritzats a aquestes dades.

3. L'adhesió a un codi de conducta, aprovat d'acord amb l'article 40, o a un mecanisme de certificació, aprovat segons l'article 42, pot servir d'element per demostrar que es compleixen els requisits que estableix l'apartat 1 d'aquest article.

4. El responsable i l'encarregat del tractament han de prendre mesures per garantir que qualsevol persona que actua sota l'autoritat del responsable o de l'encarregat i que té accés a dades personals només pot tractar aquestes dades seguint instruccions del responsable, tret que hi estigui obligada en virtut del dret de la Unió o dels estats membres.

Article 33. Notificació d'una violació de la seguretat de les dades personals a l'autoritat de control

1. En cas de violació de la seguretat de les dades personals, el responsable del tractament ha de notificar a l'autoritat de control competent, de conformitat amb l'article 55, sense dilació indeguda i, si és possible, en un termini màxim de 72 hores després que n'hagi tingut constància, tret que sigui improbable que aquesta violació de la seguretat constitueixi un risc per als drets i les llibertats de les persones físiques. Si la notificació a l'autoritat de control no es produeix en el termini de 72 hores, s'ha d'acompanyar amb la indicació dels motius de la dilació.

2. L'encarregat del tractament ha de notificar al responsable del tractament, sense dilació indeguda, les violacions de la seguretat de les dades personals de les quals té coneixement.

3. La notificació que preveu l'apartat 1 ha de contenir, com a mínim:

- a) Descriure la naturalesa de la violació de la seguretat de les dades personals, incloent-hi, si és possible, les categories i el nombre aproximat d'interessats afectats, i les categories i el nombre aproximat de registres de dades personals afectats.
 - b) Comunicar el nom i les dades de contacte del delegat de protecció de dades o d'un altre punt de contacte on es pot obtenir més informació.
 - c) Descriure les possibles conseqüències de la violació de la seguretat de les dades personals.
 - d) Descriure les mesures adoptades o proposades pel responsable del tractament per fer front a la violació de la seguretat de les dades personals, incloses, si escau, les mesures adoptades per mitigar-ne els possibles efectes negatius.
4. Si la informació no es pot facilitar simultàniament, i en la mesura que no ho sigui, la informació s'ha de facilitar de manera gradual sense dilació indeguda.
5. El responsable del tractament ha de documentar qualsevol violació de la seguretat de les dades personals, inclosos els fets que hi estan relacionats, els seus efectes i les mesures correctores que s'han adoptat. Aquesta documentació permetrà a l'autoritat de control verificar que es compleix el que disposa aquest article.

Article 34. Comunicació d'una violació de la seguretat de les dades personals a l'interessat

1. Quan la violació de la seguretat de les dades personals pot comportar un alt risc per als drets i les llibertats de les persones físiques, el responsable del tractament l'ha de comunicar a l'interessat sense dilació indeguda.
2. La comunicació a l'interessat que preveu l'apartat 1 d'aquest article ha de descriure la naturalesa de la violació de la seguretat de les dades personals, en un llenguatge clar i senzill, i ha de contenir com a mínim la informació i les mesures a què es refereix l'article 33, apartat 3, lletres b), c) i d).
3. La comunicació a l'interessat a què es refereix l'apartat 1 no és necessària si es compleix alguna de les condicions següents:
 - a) El responsable del tractament ha adoptat les mesures de protecció tècniques i organitzatives adequades i les ha aplicat a les dades personals afectades per la violació de la seguretat de les dades personals, en especial les que facin intel·ligibles les dades personals per a qualsevol persona que no estigui autoritzada a accedir-hi, com el xifrat.
 - b) El responsable del tractament ha pres mesures posteriors que garanteixen que ja no existeix la possibilitat que es materialitzi l'alt risc per als drets i les llibertats dels interessats a què es refereix l'apartat 1.
 - c) Suposa un esforç desproporcionat. En aquest cas, cal optar per una comunicació pública o una mesura semblant, que informi els interessats de manera igualment efectiva.
4. Quan el responsable encara no ha comunicat a l'interessat la violació de la seguretat de les dades personals, l'autoritat de control, una vegada considerada la probabilitat que

aquesta violació comporti un alt risc, pot exigir al responsable que ho faci o pot decidir que es compleix alguna de les condicions esmentades a l'apartat 3.

Secció 3. Avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades i consulta prèvia

Article 35. Avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades

1. Quan sigui probable que un tipus tractament, especialment si utilitza noves tecnologies, i tenint en compte la seva naturalesa, abast, context o finalitats, pot comportar un alt risc per als drets i les llibertats de les persones físiques, abans del tractament el responsable ha d'avaluar l'impacte de les operacions de tractament en la protecció de dades personals. Una única avaluació pot abordar una sèrie d'operacions de tractament similars que comportin alts riscos similars.

2. El responsable del tractament ha de demanar l'assessorament del delegat de protecció de dades, si l'ha designat, en el moment de realitzar l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades.

3. L'avaluació d'impacte relativa a la protecció de les dades a què es refereix l'apartat 1 s'ha de requerir, en particular, en cas de:

- a) Avaluació sistemàtica i exhaustiva d'aspectes personals de persones físiques basada en un tractament automatitzat, com l'elaboració de perfils, sobre la base de la qual es prenen decisions que produeixen efectes jurídics per a les persones físiques o que les afecten significativament de manera similar.
- b) Tractament a gran escala de les categories especials de dades a què es refereix l'article 9, apartat 1, o de les dades personals relatives a condemnes i infraccions penals a què es refereix l'article 10.
- c) Observació sistemàtica a gran escala d'una zona d'accés públic.

4. L'autoritat de control ha d'establir i publicar una llista dels tipus d'operacions de tractament que requereixen una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades, de conformitat amb l'apartat 1. L'autoritat de control ha de comunicar aquestes llistes al Comitè a què es refereix l'article 68.

5. L'autoritat de control també pot establir i publicar la llista dels tipus de tractament que no requereixen avaluacions d'impacte relatives a la protecció de dades. L'autoritat de control ha de comunicar aquestes llistes al Comitè.

6. Abans d'aprovar les llistes esmentades en els paràgrafs 4 i 5, l'autoritat de control competent ha d'aplicar el mecanisme de coherència a què es refereix l'article 63, si aquestes llistes inclouen activitats de tractament que tinguin relació amb l'oferta de béns o serveis als interessats o amb l'observació del seu comportament en diversos estats membres, o activitats de tractament que puguin afectar substancialment la lliure circulació de dades personals a la Unió.

7. L'avaluació ha d'incloure, com a mínim:

- a) Una descripció sistemàtica de les operacions de tractament previstes i de les finalitats del tractament, inclòs, si escau, l'interès legítim perseguit pel responsable del tractament.
 - b) Una avaluació de la necessitat i la proporcionalitat de les operacions de tractament, pel que fa a la seva finalitat.
 - c) Una avaluació dels riscos per als drets i les llibertats dels interessats a què es refereix l'apartat 1, i
 - d) Les mesures previstes per afrontar els riscos, incloses garanties, mesures de seguretat i mecanismes que garanteixen la protecció de dades personals i per demostrar la conformitat amb aquest Reglament, tenint en compte els drets i interessos legítims dels interessats i d'altres persones afectades.
8. El compliment dels codis de conducta aprovats a què es refereix l'article 40, pels responsables o encarregats corresponents, es tindrà degudament en compte en avaluar les repercussions de les operacions de tractament efectuades per aquests responsables o encarregats, en particular a l'efecte de l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades.
9. Si escau, el responsable ha de recollir l'opinió dels interessats o dels seus representants en relació amb el tractament previst, sens perjudici de la protecció d'interessos públics o comercials o de la seguretat de les operacions de tractament.
10. Si el tractament dut a terme d'acord amb l'article 6, apartat 1, lletres c) o e) té la base jurídica en el dret de la Unió o en el dret de l'estat membre al qual està subjecte el responsable del tractament, si aquest dret regula l'operació específica de tractament o el conjunt d'operacions en qüestió i ja s'ha fet una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades com a part d'una avaluació d'impacte general en el context de l'adopció d'aquesta base jurídica, els apartats 1 a 7 no s'apliquen, tret que els estats membres ho considerin necessari abans de les activitats de tractament.
11. Si cal, el responsable ha d'examinar si el tractament es fa d'acord amb l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades, com a mínim quan hi hagi un canvi del risc que representen les operacions de tractament.

Article 36. Consulta prèvia

1. El responsable consultarà a l'autoritat de control abans de procedir al tractament si una avaluació d'impacte relativa a la protecció de les dades, en virtut del que disposa l'article 35, mostra que el tractament comporta un alt risc, si el responsable no pren mesures per mitigar-lo.
2. Quan l'autoritat de control considera que el tractament a què es refereix l'apartat 1 pot infringir aquest Reglament, especialment quan el responsable ha identificat o mitigat suficientment el risc, l'autoritat de control, en un termini de vuit setmanes des de la sol·licitud de la consulta, ha d'assessorar el responsable per escrit, i si escau l'encarregat, i pot utilitzar qualsevol dels poders esmentats a l'article 58. Aquest termini es pot prorrogar sis setmanes, segons la complexitat del tractament previst. L'autoritat de control ha d'informar el responsable, i si escau l'encarregat, d'aquesta pròrroga, en el termini d'un mes

a partir de la recepció de la sol·licitud de consulta, i indicar-li els motius de la dilació. Aquests terminis es poden suspendre fins que l'autoritat de control obtingui la informació sol·licitada per a les finalitats de la consulta.

3. Quan consulti a l'autoritat de control de conformitat amb l'apartat 1, el responsable del tractament li ha de facilitar la informació següent:

- a) Si escau, les responsabilitats respectives del responsable, dels corresponsables i dels encarregats implicats en el tractament, especialment en cas de tractament dins d'un grup empresarial.
- b) Les finalitats i els mitjans del tractament previst.
- c) Les mesures i les garanties establertes per protegir els drets i les llibertats dels interessats, de conformitat amb aquest Reglament.
- d) Si escau, les dades de contacte del delegat de protecció de dades.
- e) L'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades que estableix l'article 35, i
- f) Qualsevol altra informació que sol·liciti l'autoritat de control.

4. Els estats membres han de consultar l'autoritat de control durant l'elaboració de qualsevol proposta de mesura legislativa relativa al tractament que hagi d'adoptar un parlament nacional, o de qualsevol mesura reglamentària que hi estigui basada.

5. No obstant el que disposa l'apartat 1, el dret dels estats membres pot obligar els responsables del tractament a consultar l'autoritat de control i a obtenir-ne l'autorització prèvia en relació amb el tractament efectuat per un responsable en l'exercici d'una missió realitzada en interès públic, en particular el tractament en relació amb la protecció social i la salut pública.

Secció 4. Delegat de protecció de dades

Article 37. Designació del delegat de protecció de dades

1. El responsable i l'encarregat del tractament han de designar un delegat de protecció de dades, quan:
 - a) El tractament l'efectua una autoritat o un organisme públic, tret dels tribunals que actuen en l'exercici de la seva funció judicial.
 - b) Les activitats principals del responsable o de l'encarregat consisteixen en operacions de tractament que, per raó de la seva naturalesa, del seu abast o de les seves finalitats, requereixen una observació habitual i sistemàtica d'interessats a gran escala, o
 - c) Les activitats principals del responsable o de l'encarregat consisteixen en el tractament a gran escala de categories especials de dades, de conformitat amb l'article 9, o de

dades personals relatives a condemnes i infraccions penals a què es refereix l'article 10.²⁶

2. Un grup empresarial pot nomenar un únic delegat de protecció de dades, sempre que sigui fàcilment accessible des de cada establiment.
3. Quan el responsable o l'encarregat del tractament és una autoritat o un organisme públic, es pot designar un únic delegat de protecció de dades per a diverses d'aquestes autoritats o organismes, tenint en compte l'estructura organitzativa i la grandària que tenen.
4. En casos diferents dels que preveu l'apartat 1, el responsable o l'encarregat del tractament o les associacions i altres organismes que representen a categories de responsables o d'encarregats poden designar un delegat de protecció de dades, o l'han de designar si així ho exigeix el dret de la Unió o dels estats membres. El delegat de protecció de dades pot actuar per compte d'aquestes associacions i d'altres organismes que representen responsables o encarregats.
5. El delegat de protecció de dades s'ha de designar atenent a les seves qualitats professionals i, especialment, als coneixements especialitzats del dret, a la pràctica en matèria de protecció de dades i a la capacitat per exercir les funcions esmentades a l'article 39.
6. El delegat de protecció de dades pot formar part de la plantilla del responsable o de l'encarregat del tractament o exercir les seves funcions en el marc d'un contracte de serveis.
7. El responsable o l'encarregat del tractament ha de publicar les dades de contacte del delegat de protecció de dades. Les ha de comunicar, també, a l'autoritat de control.

Article 38. Posició del delegat de protecció de dades

1. El responsable i l'encarregat del tractament han de garantir que el delegat de protecció de dades participa de manera adequada i en el moment oportú en totes les qüestions relatives a la protecció de dades personals.
2. El responsable i l'encarregat del tractament han de donar suport al delegat de protecció de dades, en l'acompliment de les funcions esmentades a l'article 39. Han de facilitar els recursos necessaris per complir aquestes tasques i per accedir a les dades personals i a les operacions de tractament, així com per mantenir el seu coneixement expert.
3. El responsable i l'encarregat del tractament s'han d'assegurar que el delegat de protecció de dades no accepta instruccions sobre l'exercici d'aquestes tasques. El responsable o l'encarregat no el pot destituir ni sancionar per exercir les seves funcions. El delegat de protecció de dades ha de rendir comptes directament al nivell jeràrquic més alt del responsable o de l'encarregat.

²⁶ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

4. Els interessats es poden posar en contacte amb el delegat de protecció de dades en relació amb totes les qüestions relacionades amb el tractament de les seves dades personals i per exercir seus drets, a l'empareda d'aquest Reglament.

5. El delegat de protecció de dades està obligat a mantenir el secret o la confidencialitat en tot el que es refereix a l'acompliment de les seves funcions, d'acord amb el dret de la Unió o dels estats membres.

6. El delegat de protecció de dades pot exercir altres tasques i funcions. El responsable o l'encarregat del tractament ha de garantir que aquestes tasques i funcions no donen lloc a conflicte d'interessos.

Article 39. Funcions del delegat de protecció de dades

1. El delegat de protecció de dades té, com a mínim, les funcions següents:

a) Informar i assessorar de les seves obligacions el responsable o l'encarregat del tractament i els empleats que s'ocupen del tractament, de conformitat amb aquest Reglament i amb altres disposicions de protecció de dades de la Unió o dels estats membres.

b) Supervisar el compliment del que disposa aquest Reglament, d'altres disposicions de protecció de dades de la Unió o dels estats membres i de les polítiques del responsable o de l'encarregat del tractament en matèria de protecció de dades personals, inclosa l'assignació de responsabilitats, la conscienciació i la formació del personal que participa en les operacions de tractament i les auditories corresponents.

c) Oferir l'assessorament que se li sol·licita sobre l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades i supervisar-ne l'aplicació, de conformitat amb l'article 35.

d) Cooperar amb l'autoritat de control.

e) Actuar com a punt de contacte de l'autoritat de control per a qüestions relatives al tractament, inclosa la consulta prèvia a què es refereix l'article 36, i fer consultes, si escau, sobre qualsevol altre assumpte.

2. El delegat de protecció de dades ha d'exercir les seves funcions prestant atenció als riscos associats a les operacions de tractament, tenint en compte la naturalesa, l'abast, el context i les finalitats del tractament.

Secció 5. Codis de conducta i certificació

Article 40. Codis de conducta

1. Els estats membres, les autoritats de control, el Comitè i la Comissió han de promoure l'elaboració de codis de conducta destinats a contribuir a la correcta aplicació d'aquest Reglament, tenint en compte les característiques específiques dels diferents sectors de tractament i les necessitats específiques de les microempreses i les petites i mitjanes empreses.

2. Les associacions i altres organismes que representen categories de responsables o d'encarregats del tractament poden elaborar codis de conducta, modificar-los o ampliar-los, per tal d'especificar l'aplicació d'aquest Reglament pel que fa, per exemple, a:

- a) El tractament lleial i transparent.
- b) Els interessos legítims perseguits pels responsables del tractament en contextos específics.
- c) La recollida de dades personals.
- d) La seudonimització de dades personals.
- e) La informació proporcionada al públic i als interessats.
- f) L'exercici dels drets dels interessats.
- g) La informació que es proporciona als nens i la protecció d'aquests, així com la manera d'obtenir el consentiment dels titulars de la pàtria potestat o de la tutela sobre el nen.
- h) Les mesures i els procediments a què es refereixen els articles 24 i 25 i a les mesures per garantir la seguretat del tractament a què es refereix l'article 32.
- i) La notificació de violacions de la seguretat de les dades personals a les autoritats de control i a la comunicació d'aquestes violacions als interessats.
- j) La transferència de dades personals a tercers països o a organitzacions internacionals, o
- k) Els procediments extrajudicials i altres procediments de resolució de conflictes per resoldre les controvèrsies entre els responsables del tractament i els interessats respecte del tractament, sens perjudici dels drets dels interessats de conformitat amb els articles 77 i 79.

3. A més de l'adhesió dels responsables o dels encarregats del tractament als quals s'aplica aquest Reglament, els responsables o els encarregats als quals no és d'aplicació, d'acord amb l'article 3, també es poden adherir a codis de conducta aprovats de conformitat amb l'apartat 5 d'aquest article i que tenen validesa general, de conformitat amb l'apartat 9 d'aquest article, per tal d'oferir les garanties adequades en el marc de les transferències de dades personals a tercers països o a organitzacions internacionals, de conformitat amb l'article 46, apartat 2, lletra e). Els responsables o els encarregats han d'assumir compromisos vinculants i exigibles, ja sigui per via contractual o mitjançant altres instruments jurídicament vinculants, per aplicar aquestes garanties adequades, incloses les relatives als drets dels interessats,

4. El codi de conducta a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article ha de contenir mecanismes que permetin a l'organisme esmentat a l'article 41, apartat 1, efectuar el control obligatori del compliment de les seves disposicions pels responsables o els encarregats de tractament que es comprometin a aplicar-lo sens perjudici de les funcions i els poders de les autoritats de control que siguin competents, de conformitat amb l'article 51 o 56.

5. Les associacions i altres organismes esmentats a l'apartat 2 d'aquest article que prevegin elaborar un codi de conducta, o modificar o ampliar un codi d'existent, han de presentar el projecte de codi o la modificació o ampliació a l'autoritat de control competent, d'acord amb l'article 55. L'autoritat de control ha de dictaminar si el projecte de codi o la modificació o ampliació és conforme a aquest Reglament i, ha d'aprovar aquest projecte de codi o la modificació o ampliació si considera que les garanties que ofereix són suficients.

6. Si el projecte de codi o la seva modificació o ampliació s'aprova de conformitat amb l'apartat 5 i el codi de conducta de què es tracti no es refereix a activitats de tractament en diversos estats membres, l'autoritat de control ha de registrar i publicar el codi.

7. Si un projecte de codi de conducta té relació amb activitats de tractament en diversos estats membres, l'autoritat de control competent en virtut del que disposa l'article 55 l'ha de presentar al Comitè pel procediment que estableix l'article 63, abans de la seva aprovació, o de la modificació o ampliació, el qual ha de dictaminar si aquest projecte modificació o ampliació és conforme a aquest Reglament o si ofereix les garanties adequades, en el supòsit que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

8. Si el dictamen a què es refereix l'apartat 7 confirma que la proposta, la modificació o l'ampliació del codi compleix el que disposa aquest Reglament o, en el supòsit que preveu l'apartat 3, ofereix les garanties adequades, el Comitè ha de presentar el seu dictamen a la Comissió.

9. La Comissió, mitjançant actes d'execució, pot decidir que el codi de conducta o la modificació o l'ampliació que s'han aprovat i presentat, de conformitat amb l'apartat 8 d'aquest article, tenen validesa general dins de la Unió. Aquests actes d'execució s'han d'adoptar de conformitat amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.

10. La Comissió ha de donar publicitat als codis aprovats als quals s'ha donat validesa general, d'acord amb l'apartat 9.

11. El Comitè ha d'arxivar en un registre tots els codis de conducta, les modificacions i les ampliacions que s'aproven i posar-los a disposició pública per qualsevol mitjà adequat.

Article 41. Supervisió de codis de conducta aprovats

1. Sens perjudici de les funcions i els poders de l'autoritat de control competent en virtut dels articles 57 i 58, la supervisió del compliment del codi de conducta, de conformitat amb l'article 40, la pot fer un organisme que tingui el nivell adequat de perícia (coneixements) en relació amb l'objecte del codi i que estigui acreditat amb aquesta finalitat per l'autoritat de control competent.

2. L'organisme a què es refereix l'apartat 1 pot estar acreditat per supervisar el compliment d'un codi de conducta, si:

a) Ha demostrat la seva independència i experiència en relació amb l'objecte del codi, a satisfacció de l'autoritat de control competent.

- b) Ha establert procediments que li permetin avaluar la idoneïtat dels responsables i els encarregats corresponents per aplicar el codi, per supervisar que se'n compleixen les disposicions i per examinar periòdicament la seva aplicació.
 - c) Ha establert procediments i estructures per tramitar les reclamacions relatives a infraccions del codi o a la manera en què un responsable o un encarregat del tractament ha aplicat o està aplicant el codi, i per fer que aquests procediments i aquestes estructures siguin transparents per als interessats i per al públic, i
 - d) Ha demostrat, a satisfacció de l'autoritat de control competent, que les seves tasques i funcions no donen lloc a conflicte d'interessos.
3. L'autoritat de control competent ha de sotmetre al Comitè, d'acord amb el mecanisme de coherència a què es refereix l'article 63, el projecte que estableix els requisits d'acreditació d'un organisme com l'esmentat a l'apartat 1 d'aquest article.²⁷
4. Sens perjudici de les funcions i els poders de l'autoritat de control competent i del que disposa el capítol VIII, un organisme com l'esmentat a l'apartat 1 d'aquest article, d'acord amb les garanties adequades, ha de prendre les mesures oportunes, inclosa la suspensió o l'exclusió d'aquest. Ha d'informar l'autoritat de control competent d'aquestes mesures i de les raons de les mateixes.
5. L'autoritat de control competent ha de revocar l'acreditació d'un organisme com l'esmentat a l'apartat 1, si los requisits d'acreditació no es compleixen o han deixat de complir-se o si l'actuació de l'organisme infringeix aquest Reglament.²⁸
6. Aquest article no s'aplica al tractament efectuat per autoritats i organismes públics.

Article 42. Certificació

1. Els estats membres, les autoritats de control, el Comitè i la Comissió han de promoure, en particular en l'àmbit de la Unió, la creació de mecanismes de certificació, segells i marques de protecció de dades que demostrin que les operacions de tractament dels responsables i dels encarregats compleixen el que disposa aquest Reglament. Cal tenir en compte les necessitats específiques de les microempreses i de les petites i mitjanes empreses.
2. A més de l'adhesió dels responsables o dels encarregats del tractament subjectes a aquest Reglament, es poden establir mecanismes de certificació, segells o marques de protecció de dades aprovades de conformitat amb l'apartat 5, per tal de demostrar que els responsables o els encarregats que no estan subjectes a aquest Reglament, d'acord amb l'article 3, poden demostrar l'existència de garanties adequades en el marc de transferències de dades personals a tercers països o a organitzacions internacionals, segons l'article 46, apartat 2, lletra f). Aquests responsables o encarregats han d'assumir compromisos vinculants i exigibles, ja sigui per via contractual o mitjançant altres

²⁷ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

²⁸ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

instruments jurídicament vinculants, per aplicar aquestes garanties adequades, incloses les relatives als drets dels interessats.

3. La certificació és voluntària i ha d'estar disponible a través d'un procés transparent.
4. La certificació a què es refereix aquest article no limita la responsabilitat del responsable o de l'encarregat del tractament respecte del compliment d'aquest Reglament. La certificació s'ha d'entendre sens perjudici de les funcions i els poders de les autoritats de control competents, en virtut del que disposa l'article 55 o 56.
5. La certificació en virtut del que disposa aquest article l'expedeixen els organismes de certificació esmentats a l'article 43 o l'autoritat de control competent, sobre la base dels criteris aprovats per aquesta autoritat, de conformitat amb l'article 58, apartat 3, o pel Comitè, de conformitat amb l'article 63. Quan els criteris els aprova el Comitè, la certificació pot ser comuna: el Segell Europeu de Protecció de Dades.
6. Els responsables o els encarregats que sotmeten el seu tractament al mecanisme de certificació han de donar a l'organisme de certificació esmentat a l'article 43, o si escau a l'autoritat de control competent, la informació i l'accés a les seves activitats de tractament que calguin per al procediment de certificació.
7. La certificació s'expedeix a un responsable o a un encarregat de tractament per un període màxim de tres anys i es pot renovar en les mateixes condicions, sempre que es continuïn complint els criteris pertinents. Quan no es compleixen o s'han deixat de complir els criteris, els organismes de certificació esmentats a l'article 43, o si escau l'autoritat de control competent, han de retirar la certificació.²⁹
8. El Comitè ha d'arxivar en un registre tots els mecanismes de certificació, els segells i les marques de protecció de dades i posar-los a disposició pública per qualsevol mitjà adequat.

Article 43. Organisme de certificació

1. Sens perjudici de les funcions i els poders de l'autoritat de control competent en virtut dels articles 57 i 58, els organismes de certificació que tenen un nivell adequat de coneixement en matèria de protecció de dades han d'expedir i renovar les certificacions una vegada n'han informat l'autoritat de control, per tal que aquesta autoritat pugui exercir, si escau, els seus poders en virtut del que disposa l'article 58, apartat 2, lletra h). Els estats membres han de garantir que aquests organismes de certificació estan acreditats per l'autoritat o l'organisme següent, o per ambdós:

- a) L'autoritat de control competent, en virtut del que disposa l'article 55 o 56.
- b) L'organisme nacional d'acreditació designat de conformitat amb el Reglament (CE) núm. 765/2008 del Parlament Europeu i del Consell³⁰, d'acord amb la norma EN ISO/IEC

²⁹ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

³⁰ Reglament (CE) núm. 765/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, pel qual s'estableixen els requisits d'acreditació i vigilància del mercat relatiu a la comercialització dels productes i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 339/93 (DO L 218, de 13.8.2008, p. 30).

17065/2012 i amb els requisits addicionals establerts per l'autoritat de control competent, en virtut del que disposa l'article 55 o 56.

2. Els organismes de certificació esmentats a l'apartat 1 únicament s'han d'acreditar si:
 - a) Han demostrat la seva independència i el seu coneixement en relació amb l'objecte de la certificació, a satisfacció de l'autoritat de control competent.
 - b) S'han compromès a respectar els criteris esmentats a l'article 42, apartat 5, i (que hagin estat) aprovats per l'autoritat de control competent en virtut del que disposa l'article 55 o 56, o pel Comitè, de conformitat amb l'article 63.
 - c) Han establert procediments per a l'expedició, la revisió periòdica i la retirada de certificacions, segells i marques de protecció de dades.
 - d) Han establert procediments i estructures per tractar (tramitar) les reclamacions relatives a infraccions de la certificació o a la manera en què un responsable o un encarregat del tractament aplica o ha aplicat la certificació, i per fer (que) aquests procediments i estructures (siguin) transparents per als interessats i per al públic.
 - e) Han demostrat que les seves tasques i funcions no donen lloc a conflicte d'interessos, a satisfacció de l'autoritat de control competent.
3. L'acreditació dels organismes de certificació esmentats als apartats 1 i 2 d'aquest article s'ha de realitzar sobre la base dels requisits aprovats per l'autoritat de control competent, en virtut del que disposa l'article 55 o 56, o pel Comitè, de conformitat amb l'article 63. En cas d'acreditació de conformitat amb l'apartat 1, lletra b), d'aquest article, aquests requisits complementen els que preveuen el Reglament (CE) núm. 765/2008 i les normes tècniques que descriuen els mètodes i els procediments dels organismes de certificació.³¹
4. Els organismes de certificació esmentats a l'apartat 1 són responsables de la correcta avaluació a l'efecte de certificació o de retirada de la certificació, sens perjudici de la responsabilitat del responsable o de l'encarregat del tractament respecte del compliment d'aquest Reglament. L'acreditació s'ha d'expedir per un període màxim de cinc anys i es pot renovar en les mateixes condicions, sempre que l'organisme de certificació compleixi els requisits que estableix aquest article.
5. Els organismes de certificació esmentats a l'apartat 1 han de comunicar a les autoritats de control competents les raons per expedir o per retirar la certificació.
6. L'autoritat de control ha de fer públics, d'una manera fàcilment accessible, els requisits esmentats a l'apartat 3 d'aquest article i els criteris esmentats a l'article 42, apartat 5. Les autoritats de control també han de comunicar aquests requisits i criteris al Comitè.³²
7. No obstant el que disposa el capítol VIII, l'autoritat de control competent o l'organisme nacional d'acreditació ha de revocar l'acreditació d'un organisme de certificació, d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article, quan les condicions de l'acreditació no es compleixen o

³¹ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

³² Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

s'han deixat de complir, o si l'actuació d'aquest organisme de certificació infringeix aquest Reglament.

8. La Comissió està facultada per adoptar actes delegats, de conformitat amb l'article 92, a fi d'especificar les condicions que s'han de tenir en compte per als mecanismes de certificació en matèria de protecció de dades esmentats a l'article 42, apartat 1.

9. La Comissió pot adoptar actes d'execució que estableixin normes tècniques per als mecanismes de certificació i per als segells i les marques de protecció de dades, així com mecanismes per promoure i reconèixer aquests mecanismes de certificació, segells i marques. Aquests actes d'execució s'han d'adoptar d'acord amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.

CAPÍTOL V. Transferències de dades personals a tercers països o a organitzacions internacionals

Article 44. Principi general de les transferències

Només s'han de fer transferències de dades personals que es tracten o que es tractaran quan es transfereixin a un tercer país o a una organització internacional si, sens perjudici de la resta de disposicions d'aquest Reglament, el responsable i l'encarregat del tractament compleixen les condicions que estableix aquest capítol, incloses les relatives a les transferències posteriors de dades personals des del tercer país o organització internacional a un altre tercer país o una altra organització internacional. Totes les disposicions d'aquest capítol s'apliquen per assegurar que no es menyscaba el nivell de protecció de les persones físiques que garanteix aquest Reglament.

Article 45. Transferències basades en una decisió d'adequació

1. Es pot fer una transferència de dades personals a un tercer país o a una organització internacional quan la Comissió hagi decidit que el tercer país, un territori o un o diversos sectors específics d'aquest tercer país o de l'organització internacional de què es tracti garanteixen un nivell de protecció adequat. Aquesta transferència no requereix cap autorització específica.

2. En avaluar l'adequació del nivell de protecció, la Comissió ha de tenir en compte, en particular, els elements següents:

a) L'estat de dret, el respecte dels drets humans i les llibertats fonamentals, la legislació pertinent, tant general com sectorial, inclosa la relativa a la seguretat pública, la defensa, la seguretat nacional i la legislació penal; l'accés de les autoritats públiques a les dades personals, així com l'aplicació d'aquesta legislació, les normes de protecció de dades, les normes professionals i les mesures de seguretat, incloses les normes sobre transferències posteriors de dades personals a un altre tercer país o organització internacional que es compleixen en aquest país o organització internacional, la jurisprudència, així com el reconeixement als interessats dels quals es transfereixen les dades personals, de drets efectius i exigibles i de recursos administratius i accions judicials que siguin efectius.

- b) L'existència i el funcionament efectiu d'una o diverses autoritats de control independents al tercer país o a les quals està subjecta una organització internacional, amb la responsabilitat de garantir i fer complir les normes en matèria de protecció de dades, inclosos els poders d'execució adequats, d'assistir i assessorar els interessats en l'exercici dels seus drets i de cooperar amb les autoritats de control de la Unió i dels estats membres, i
- c) Els compromisos internacionals assumits pel tercer país o organització internacional de què es tracti, o altres obligacions derivades d'acords o instruments jurídicament vinculants, així com de la seva participació en sistemes multilaterals o regionals, en especial en relació amb la protecció de les dades personals.

3. La Comissió, pot decidir, un cop avaluada l'adequació del nivell de protecció, mitjançant un acte d'execució, que un tercer país, un territori o un o diversos sectors específics d'un tercer país, o una organització internacional, garanteixen un nivell de protecció adequat, d'acord el que disposa l'apartat 2 d'aquest article. L'acte d'execució ha d'establir un mecanisme de revisió periòdica, almenys cada quatre anys, que tingui en compte tots els esdeveniments rellevants al tercer país o a l'organització internacional. L'acte d'execució ha d'especificar l'àmbit d'aplicació territorial i sectorial, i, si escau, determinar l'autoritat o autoritats de control a què es refereix l'apartat 2, lletra b), d'aquest article. L'acte d'execució s'ha d'adoptar de conformitat amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.

4. La Comissió ha de supervisar de manera continuada els esdeveniments en tercers països i en organitzacions internacionals que poden afectar l'aplicació efectiva de les decisions adoptades de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article i de les que s'han adoptat sobre la base de l'article 25, apartat 6, de la Directiva 95/46/CE.

5. Quan la informació disponible, especialment després de la revisió a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article, mostra que un tercer país, un territori o un sector específic d'aquest tercer país, o una organització internacional, ja no garanteix un nivell de protecció adequat d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, la Comissió, mitjançant actes d'execució ha de derogar, modificar o suspendre en la mesura necessària i sense efecte retroactiu, la decisió esmentada a l'apartat 3 d'aquest article. Aquests actes d'execució s'han d'adoptar d'acord amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.

Per raons imperioses d'urgència degudament justificades, la Comissió adoptarà actes d'execució immediatament aplicables, de conformitat amb el procediment que estableix l'article 93, apartat 3.

6. La Comissió ha d'iniciar consultes amb el tercer país o l'organització internacional, amb l'objectiu de solucionar la situació que dona lloc a la decisió adoptada de conformitat amb l'apartat 5.

7. Qualsevol decisió que és conforme a l'apartat 5 d'aquest article s'entén sens perjudici de les transferències de dades personals al tercer país, a un territori o a un o diversos sectors específics d'aquest tercer país o a l'organització internacional, en virtut del que disposen els articles 46 a 49.

8. La Comissió ha de publicar al Diari Oficial de la Unió Europea i al seu lloc web una llista de tercers països, territoris i sectors específics en un tercer país i d'organitzacions internacionals respecte dels quals ha decidit que es garanteix, o que ja no es garanteix, un nivell de protecció adequat.

9. Les decisions adoptades per la Comissió en virtut del que disposa l'article 25, apartat 6, de la Directiva 95/46/CE continuen en vigor fins que siguin modificades, substituïdes o derogades per una decisió de la Comissió, adoptada de conformitat amb els apartats 3 o 5 d'aquest article.

Article 46. Transferències mitjançant garanties adequades

1. Si no hi ha una decisió d'acord amb l'article 45, apartat 3, el responsable o l'encarregat del tractament només pot transmetre dades personals a un tercer país o a una organització internacional si ofereix garanties adequades i si els interessats compten amb drets exigibles i accions legals efectives.

2. Les garanties adequades, de conformitat amb l'apartat 1, es poden aportar sense que calgui l'autorització expressa d'una autoritat de control, mitjançant:

- a) Un instrument jurídicament vinculant i exigible entre les autoritats o els organismes públics.
- b) Normes corporatives vinculants, de conformitat amb l'article 47.
- c) Clàusules tipus de protecció de dades adoptades per la Comissió, de conformitat amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.
- d) Clàusules tipus de protecció de dades adoptades per una autoritat de control i aprovades per la Comissió, de conformitat amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.
- e) Un codi de conducta aprovat de conformitat amb l'article 40, juntament amb compromisos vinculants i exigibles del responsable o de l'encarregat del tractament que al tercer país s'apliquen les garanties adequades, incloses les relatives als drets dels interessats.
- f) Un mecanisme de certificació aprovat de conformitat amb l'article 42, juntament amb compromisos vinculants i exigibles del responsable o de l'encarregat del tractament que al tercer país s'apliquen les garanties adequades, incloses la relatives als drets dels interessats.

3. Si hi ha l'autorització de l'autoritat de control competent, les garanties adequades que preveu l'apartat 1 també es poden aportar mitjançant:

- a) Clàusules contractuals entre el responsable o l'encarregat i el responsable, l'encarregat o el destinatari de les dades personals al tercer país o organització internacional, o
- b) Disposicions incorporades en acords administratius entre les autoritats o els organismes públics, que incloguin drets efectius i exigibles per als interessats.

4. En els casos esmentats a l'apartat 3 d'aquest article, l'autoritat de control ha d'aplicar el mecanisme de coherència a què es refereix l'article 63.

5. Les autoritzacions atorgades per un estat membre o una autoritat de control, de conformitat amb l'article 26, apartat 2, de la Directiva 95/46/CE, continuen sent vàlides fins que aquesta autoritat les modifiqui, les substitueixi o les derogui, si cal, per aquesta autoritat de control. Les decisions adoptades per la Comissió en virtut del que disposa l'article 26, apartat 4, de la Directiva 95/46/CE continuen en vigor fins que si cal, les modifiqui, les substitueixi o les derogui una decisió de la Comissió, adoptada de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article.

Article 47. Normes corporatives vinculants

1. L'autoritat de control competent ha d'aprovar normes corporatives vinculants, de conformitat amb el mecanisme de coherència que estableix l'article 63, sempre que aquestes:

- a) Siguin jurídicament vinculants, s'apliquin i les compleixin tots els membres del grup empresarial o de la unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta, inclosos els seus empleats.
- b) Confereixin expressament als interessats drets exigibles en relació amb el tractament de les seves dades personals, i
- c) Compleixin els requisits que estableix l'apartat 2.

2. Les normes corporatives vinculants esmentades a l'apartat 1 han d'especificar, com a mínim, els elements següents:

- a) L'estructura i les dades de contacte del grup empresarial o de la unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta, i les de cadascun dels seus membres.
- b) Les transferències o conjunts de transferències de dades, incloses les categories de dades personals, el tipus de tractaments i les seves finalitats, el tipus d'interessats afectats i el nom del tercer o dels tercers països de què es tracti.
- c) El seu caràcter jurídicament vinculant, tant a nivell intern com extern.
- d) L'aplicació dels principis generals en matèria de protecció de dades, en particular: la limitació de la finalitat; la minimització de les dades; els períodes de conservació limitats; la qualitat de les dades; la protecció de les dades des del disseny i per defecte; la base del tractament; el tractament de categories especials de dades personals; les mesures destinades a garantir la seguretat de les dades i els requisits relatius a les transferències posteriors a organismes no vinculats per les normes corporatives vinculants.
- e) Els drets dels interessats en relació amb el tractament i els mitjans per exercir-los, especialment el dret a no ser objecte de decisions basades exclusivament en un tractament automatitzat, inclosa l'elaboració de perfils, de conformitat amb el que disposa l'article 22, el dret a presentar una reclamació davant l'autoritat de control competent i davant els tribunals competents dels estats membres, de conformitat amb

l'article 79, i el dret a obtenir una reparació, i si escau una indemnització, per violació de les normes corporatives vinculants.

- f) L'acceptació del responsable o de l'encarregat del tractament establerts al territori d'un estat membre de la responsabilitat per qualsevol violació de les normes corporatives vinculants per part de qualsevol membre no establert a la Unió. El responsable o l'encarregat només en quedarà exonerat, totalment o parcialment, si demostra que l'acte que va originar els danys i perjudicis no és imputable a aquest membre.
 - g) La manera en què es facilita als interessats la informació sobre les normes corporatives vinculants, especialment respecte de les disposicions que preveuen les lletres d), e) i f) d'aquest apartat, a més dels articles 13 i 14.
 - h) Les funcions de qualsevol delegat de protecció de dades, designat de conformitat amb l'article 37, o de qualsevol altra persona o entitat encarregada de la supervisió del compliment de les normes corporatives vinculants dins del grup empresarial o de la unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta, així com de la supervisió de la formació i de la tramitació de les reclamacions.
 - i) Els procediments de reclamació.
 - j) Els mecanismes establerts dins del grup empresarial o de la unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta per garantir que es verifica el compliment de les normes corporatives vinculants. Aquests mecanismes han d'incloure auditories de protecció de dades i mètodes per garantir accions correctores per protegir els drets de l'interessat. Els resultats d'aquesta verificació s'han de comunicar a la persona o a l'entitat esmentada a la lletra h) i al consell d'administració de l'empresa que controla un grup empresarial o de la unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta, i s'han de posar a disposició de l'autoritat de control competent que ho sol·liciti.
 - k) Els mecanismes establerts per comunicar i registrar les modificacions introduïdes a les normes i per notificar aquestes modificacions a l'autoritat de control.
 - l) El mecanisme de cooperació amb l'autoritat de control per garantir que el compliment de qualsevol membre del grup empresarial o de la unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta, en particular, posant a disposició de l'autoritat de control els resultats de les verificacions de les mesures que preveu la lletra j).
 - m) Els mecanismes per informar l'autoritat de control competent de qualsevol requisit jurídic que s'apliqui, en un tercer país, a un membre del grup empresarial o de la unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta, que probablement poden tenir un efecte advers sobre les garanties que estableixen les normes corporatives vinculants, i
 - n) La formació en protecció de dades per al personal que té accés permanent o habitual a dades personals.
3. La Comissió pot especificar el format i els procediments per intercanviar informació entre els responsables, els encarregats i les autoritats de control en relació amb les normes corporatives vinculants, d'acord amb el que disposa aquest article. Aquests actes

d'execució s'han d'adoptar de conformitat amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.

Article 48. Transferències o comunicacions no autoritzades pel dret de la Unió

Qualsevol sentència d'un òrgan jurisdiccional o decisió d'una autoritat administrativa d'un tercer país que exigeixin que un responsable o un encarregat del tractament transfereixi o comuniqui dades personals només es considera reconeguda o executable si es basa en un acord internacional com un tractat d'assistència jurídica mútua, vigent entre el tercer país requeridor i la Unió o un estat membre, sens perjudici d'altres motius per a la transferència a l'empara d'aquest capítol.

Article 49. Excepcions per a situacions específiques

1. Si no hi ha una decisió d'adequació de conformitat amb l'article 45, apartat 3, o de garanties adequades de conformitat amb l'article 46, incloses les normes corporatives vinculants, només s'ha de fer una transferència o un conjunt de transferències de dades personals a un tercer país o a una organització internacional si es compleix alguna de les condicions següents:

- a) L'interessat ha donat explícitament el seu consentiment a la transferència proposada, després d'haver-lo informat dels riscos d'aquestes transferències a causa de l'absència d'una decisió d'adequació i de garanties adequades.
- b) La transferència és necessària per executar un contracte entre l'interessat i el responsable del tractament o per executar mesures precontractuals adoptades a sol·licitud de l'interessat.
- c) La transferència és necessària per formalitzar o executar un contracte entre el responsable del tractament i una altra persona física o jurídica, en interès de l'interessat.
- d) La transferència és necessària per raons importants d'interès públic.
- e) La transferència és necessària per formular, exercir o defensar reclamacions.
- f) La transferència és necessària per protegir els interessos vitals de l'interessat o d'altres persones, quan l'interessat està físicament o jurídicament incapacitat per donar el consentiment.
- g) La transferència s'efectua des d'un registre públic que, de conformitat amb el dret de la Unió o dels estats membres, té per objecte facilitar informació al públic i està obert a la consulta del públic en general o de qualsevol persona que hi acrediti un interès legítim, però només si es compleixen, en cada cas particular, les condicions que estableix el dret de la Unió o dels estats membres per fer la consulta.

Quan una transferència no es pot basar en disposicions dels articles 45 o 46, incloses les disposicions sobre normes corporatives vinculants, i no s'hi pot aplicar cap de les excepcions per a situacions específiques esmentades al primer paràgraf d'aquest apartat, aquesta transferència només es pot dur a terme si, no és repetitiva, només afecta un nombre limitat d'interessats, és necessària per a les finalitats d'interessos legítims

imperiosos perseguits pel responsable del tractament, sobre els quals no prevalen els interessos o els drets i les llibertats de l'interessat, i el responsable del tractament ha avaluat totes les circumstàncies concurrents en la transferència de dades i, basant-se en aquesta avaluació, ha ofert garanties adequades respecte de la protecció de dades personals. El responsable del tractament ha d'informar l'autoritat de control de la transferència. A més de la informació esmentada als articles 13 i 14, el responsable del tractament ha d'informar l'interessat de la transferència i dels interessos legítims imperiosos perseguits.

2. Una transferència efectuada de conformitat amb l'apartat 1, paràgraf primer, lletra g), no ha d'abastar la totalitat de les dades personals ni categories senceres de dades personals contingudes en el registre. Si la finalitat del registre és que les persones que hi tinguin un interès legítim el consultin, la transferència només s'ha d'efectuar si aquestes persones ho sol·liciten o si en són les destinatàries.

3. A l'apartat 1, el paràgraf primer, lletres a), b) i c), i el paràgraf segon no s'apliquen a les activitats desenvolupades per les autoritats públiques en l'exercici dels seus poders públics.

4. L'interès públic que preveu l'apartat 1, paràgraf primer, lletra d), ha d'estar reconegut pel dret de la Unió o dels estats membres que s'aplica al responsable del tractament.

5. Si no hi ha una decisió que constata l'adequació de la protecció de les dades, per raons importants d'interès públic el dret de la Unió o dels estats membres pot establir, expressament, límits a la transferència de categories específiques de dades a un tercer país o a una organització internacional. Els estats membres han de notificar aquestes disposicions a la Comissió.

6. El responsable o l'encarregat del tractament han de documentar en els registres esmentats a l'article 30, l'avaluació i les garanties apropiades a què es refereix l'apartat 1, paràgraf segon, d'aquest article.

Article 50. Cooperació internacional en l'àmbit de la protecció de dades personals

En relació amb els tercers països i les organitzacions internacionals, la Comissió i les autoritats de control han de prendre les mesures adequades per:

- a) Crear mecanismes de cooperació internacional que facilitin l'aplicació eficaç de la legislació sobre protecció de dades personals.
- b) Prestar-se assistència mútua a escala internacional en l'aplicació de la legislació sobre protecció de dades personals, en particular mitjançant la notificació i la remissió de reclamacions, l'assistència en les investigacions i l'intercanvi d'informació, sens perjudici de les garanties per a la protecció de les dades personals i altres drets i llibertats fonamentals.
- c) Associar les parts interessades en la matèria als debats i a les activitats destinades a reforçar la cooperació internacional en l'aplicació de la legislació sobre protecció de dades personals.

- d) Promoure l'intercanvi i la documentació de la legislació i les pràctiques en matèria de protecció de dades personals, fins i tot en matèria de conflictes de jurisdicció amb tercers països.

CAPÍTOL VI. Autoritats de control independents

Secció 1. Independència

Article 51. Autoritat de control

1. Cada estat membre ha d'establir que la supervisió de l'aplicació d'aquest reglament sigui responsabilitat d'una o diverses autoritats públiques independents (d'ara endavant, autoritat de control), amb la finalitat de protegir els drets i les llibertats fonamentals de les persones físiques pel que fa al tractament i de facilitar la lliure circulació de dades personals a la Unió.
2. Cada autoritat de control ha de contribuir que aquest Reglament s'apliqui de manera coherent a tota la Unió. Amb aquesta finalitat, les autoritats de control han de cooperar entre si i amb la Comissió, de conformitat amb el que disposa el capítol VII.
3. Quan hi ha diverses autoritats de control en un estat membre, aquest estat membre ha de designar l'autoritat de control que les ha de representar en el Comitè, i ha d'establir el mecanisme per garantir que les altres autoritats compleixen les normes relatives al mecanisme de coherència esmentat a l'article 63.
4. Cada estat membre ha de notificar a la Comissió les disposicions legals que adopti de conformitat amb aquest capítol, com a màxim el 25 de maig de 2018, i sense dilació, qualsevol modificació posterior que afecti aquestes disposicions.

Article 52. Independència

1. Cada autoritat de control ha d'actuar amb total independència en l'acompliment de les seves funcions i en l'exercici dels seus poders, de conformitat amb aquest Reglament.
2. El membre o els membres de cada autoritat de control han de ser aliens a tota influència externa, ja sigui directa o indirecta, en l'acompliment de les seves funcions i en l'exercici dels seus poders de conformitat amb aquest Reglament, i no han de sol·licitar ni admetre cap instrucció.
3. El membre o els membres de cada autoritat de control s'han d'abstenir de qualsevol acció que sigui incompatible amb les seves funcions i no han de participar en cap activitat professional que sigui incompatible, remunerada o no, mentre duri el seu mandat.
4. Cada estat membre ha de garantir que cada autoritat de control disposa dels recursos humans, tècnics i financers, així com dels locals i les infraestructures necessàries per al compliment efectiu de les seves funcions i per a l'exercici dels seus poders, inclosos els que ha d'exercir en el marc de l'assistència mútua, la cooperació i la participació en el Comitè.

5. Cada estat membre ha de garantir que cada autoritat de control selecciona i disposa del seu propi personal, que està subjecte a l'autoritat exclusiva del membre o dels membres de l'autoritat de control interessada.

6. Cada estat membre ha de garantir que cada autoritat de control està subjecta a un control financer que no afecta la seva independència i que disposa d'un pressupost anual, públic i independent, que pot formar part del pressupost general de l'Estat o d'un altre àmbit nacional.

Article 53. Condicions generals d'aplicació als membres de l'autoritat de control

1. Els estats membres han de disposar que cada membre de les seves autoritats de control es nomeni mitjançant un procediment transparent:

- Pel seu parlament.
- Pel seu govern.
- Pel seu cap d'estat.
- Per un organisme independent encarregat del nomenament, en virtut del dret dels estats membres.

2. Cada membre ha de posseir la titulació, l'experiència i les aptituds, en particular en l'àmbit de la protecció de dades personals, necessàries per complir les seves funcions i exercir els seus poders.

3. Els membres finalitzen les seves funcions en cas de finalització del mandat, de dimissió o de jubilació obligatòria, de conformitat amb el dret de l'estat membre.

4. Un membre només serà destituït únicament en cas de conducta irregular greu o si deixa de complir les condicions exigides en l'acompliment de les seves funcions.

Article 54. Normes relatives a l'establiment de l'autoritat de control

1. Cada estat membre ha d'establir per llei tots els elements indicats a continuació:

- a) L'establiment de cada autoritat de control.
- b) Les qualificacions i les condicions d'idoneïtat necessàries per ser nomenats membres de cada autoritat de control.
- c) Les normes i els procediments per nomenar el membre o els membres de cada autoritat de control.
- d) La durada del mandat del membre o dels membres de cada autoritat de control per un període no inferior a quatre anys, tret del primer nomenament posterior al 24 de maig de 2016, part del qual pot ser més breu si és necessari per protegir la independència de l'autoritat de control per mitjà d'un procediment de nomenament escalonat.
- e) El caràcter renovable o no del mandat del membre o dels membres de cada autoritat de control i, si escau, el nombre de vegades que es pot renovar.

f) Les condicions per les quals es regeixen les obligacions del membre o dels membres i del personal de cada autoritat de control, així com les prohibicions relatives a accions, ocupacions i prestacions incompatibles amb el càrrec durant i després del mandat, i les normes que en regeixen el cessament.

2. De conformitat amb el dret de la Unió o dels estats membres, el membre o els membres i el personal de cada autoritat de control estan subjectes al deure de secret professional, tant durant el seu mandat com després del mateix, en relació amb les informacions confidencials de les quals tenen coneixement en el compliment de les seves funcions o en l'exercici dels seus poders. Durant el seu mandat, aquest deure de secret professional s'aplica especialment a la informació rebuda de persones físiques en relació amb infraccions d'aquest Reglament.

Secció 2. Competència, funcions i poders

Article 55. Competència

1. Cada autoritat de control és competent per desenvolupar les funcions que se li assignen i per exercir els poders que té conferits de conformitat amb aquest Reglament, al territori del seu estat membre.

2. Quan el tractament el duen a terme autoritats públiques o organismes privats que actuen de conformitat amb l'article 6, apartat 1, lletres c) o e), l'autoritat de control competent és la de l'estat membre de què es tracta. En aquests casos, l'article 56 no s'aplica.

3. Les autoritats de control no són competents per controlar les operacions de tractament efectuades pels tribunals en l'exercici de la seva funció judicial.

Article 56. Competència de l'autoritat de control principal

1. Sens perjudici del que disposa l'article 55, l'autoritat de control de l'establiment principal o de l'únic establiment del responsable o de l'encarregat del tractament és competent per actuar com a autoritat de control principal per al tractament transfronterer efectuat per aquest responsable o encarregat, de conformitat amb el procediment que estableix l'article 60.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, cada autoritat de control és competent per tractar una reclamació que li sigui presentada o una possible infracció d'aquest Reglament, en cas que es refereixi únicament a un establiment situat en el seu estat membre o només afecti de manera substancial interessats en el seu estat membre.

3. En els casos a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, l'autoritat de control n'ha d'informar l'autoritat de control principal, sense dilació sobre això. En el termini de tres setmanes a partir que ha estat informada, l'autoritat de control principal ha de decidir si tracta o no el cas, de conformitat amb el procediment que estableix l'article 60, i tenir en compte si hi ha un establiment del responsable o de l'encarregat del tractament a l'estat membre de l'autoritat de control que l'ha informat.

4. Si l'autoritat de control principal decideix tractar el cas, cal aplicar el procediment que estableix l'article 60. L'autoritat de control que ha informat l'autoritat de control principal pot presentar-li un projecte de decisió. L'autoritat de control principal ha de tenir al màxim en compte possible aquest projecte al preparar el projecte de decisió a què es refereix l'article 60, apartat 3.

5. En cas que l'autoritat de control principal decideixi no tractar el cas, l'autoritat de control que l'ha informat l'ha de tractar d'acord amb els articles 61 i 62.

6. L'autoritat de control principal ha de ser l'únic interlocutor del responsable o de l'encarregat en relació amb el tractament transfronterer efectuat per aquest responsable o encarregat.

Article 57. Funcions

1. Sens perjudici d'altres funcions en virtut del que disposa aquest Reglament, correspon a cada autoritat de control, al seu territori:

- a) Controlar i garantir l'aplicació d'aquest Reglament.
- b) Promoure la sensibilització del públic i la seva comprensió dels riscos, les normes, les garanties i els drets en relació amb el tractament. Les activitats adreçades específicament als nens han de ser objecte d'especial atenció .
- c) Assessorar, de conformitat amb el dret dels estats membres, el parlament nacional, el govern i altres institucions i organismes, sobre les mesures legislatives i administratives relatives a la protecció dels drets i les llibertats de les persones físiques pel que fa al tractament.
- d) Promoure la sensibilització dels responsables i els encarregats del tractament sobre les obligacions que els corresponen en virtut d'aquest Reglament.
- e) Prèvia sol·licitud, facilitar informació a qualsevol interessat sobre l'exercici dels seus drets, en virtut del que disposa aquest Reglament, i si escau cooperar amb les autoritats de control d'altres estats membres amb aquesta finalitat.
- f) Tractar les reclamacions presentades per un interessat o per un organisme, una organització o una associació, de conformitat amb l'article 80, i investigar, en la mesura oportuna, el motiu de la reclamació i informar el reclamant sobre el curs i el resultat de la investigació en un termini raonable, en particular si és necessària una nova investigació o una coordinació més estreta amb una altra autoritat de control.
- g) Cooperar, en particular compartint informació, amb altres autoritats de control, i prestar assistència mútua amb la finalitat de garantir la coherència en l'aplicació i l'execució d'aquest Reglament.
- h) Dur a terme Investigacions sobre l'aplicació d'aquest Reglament, en particular d'acord amb la informació rebuda d'una altra autoritat de control o d'una altra autoritat pública.

- i) Fer un seguiment de canvis rellevants, en la mesura en que tinguin incidència en la protecció de dades personals, en particular el desenvolupament de les tecnologies de la informació i la comunicació i les pràctiques comercials.
 - j) Adoptar les clàusules contractuals tipus esmentades a l'article 28, apartat 8, i a l'article 46, apartat 2, lletra d).
 - k) Elaborar i mantenir una llista relativa al requisit de l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades, en virtut de l'article 35, apartat 4.
 - l) Oferir assessorament sobre les operacions de tractament que preveu l'article 36, apartat 2.
 - m) Encoratjar l'elaboració de codis de conducta, de conformitat amb l'article 40, apartat 1, i dictaminar i aprovar els codis de conducta que ofereixen garanties suficients, de conformitat amb l'article 40, apartat 5.
 - n) Fomentar la creació de mecanismes de certificació de la protecció de dades i de segells i marques de protecció de dades, de conformitat amb l'article 42, apartat 1, i aprovar els criteris de certificació, de conformitat amb l'article 42, apartat 5.
 - o) Dur a terme, si escau, una revisió periòdica de les certificacions expedides en virtut del que disposa l'article 42, apartat 7.
 - p) Elaborar i publicar els requisits per acreditar els organismes de supervisió dels codis de conducta, de conformitat amb l'article 41, i dels organismes de certificació, de conformitat amb l'article 43.³³
 - q) Efectuar l'acreditació dels organismes de supervisió dels codis de conducta, de conformitat amb l'article 41, i els organismes de certificació, de conformitat amb l'article 43.
 - r) Autoritzar les clàusules contractuals i les disposicions a què es refereix l'article 46, apartat 3.
 - s) Aprovar normes corporatives vinculants, de conformitat amb el que disposa l'article 47.
 - t) Contribuir a les activitats del Comitè.
 - o) Portar registres interns de les infraccions d'aquest Reglament i de les mesures que s'han adoptat, de conformitat amb l'article 58, apartat 2.
 - v) Dur a terme qualsevol altra funció relacionada amb la protecció de les dades personals.
2. Cada autoritat de control ha de facilitar la presentació de les reclamacions que preveu a l'apartat 1, lletra f), mitjançant mesures com un formulari de presentació de reclamacions que també es pugui emplenar per mitjans electrònics, sense excloure altres mitjans de comunicació.

³³ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

3. L'acompliment de les funcions de cada autoritat de control és gratuït per a l'interessat i, si escau, per al delegat de protecció de dades.

4. Quan les sol·licituds són manifestament infundades o excessives, especialment a causa del seu caràcter repetitiu, l'autoritat de control pot establir una taxa raonable basada en els costos administratius o bé negar-se a actuar respecte de la sol·licitud. La càrrega de demostrar el caràcter manifestament infundat o excessiu de la sol·licitud correspon a l'autoritat de control.

Article 58. Poders

1. Cada autoritat de control disposa de tots els poders d'investigació indicats a continuació:

- a) Ordenar al responsable i a l'encarregat del tractament, i si escau al representant del responsable o de l'encarregat, que facilitin qualsevol informació que necessiti per complir les seves funcions.
- b) Dur a terme investigacions en forma d'auditories de protecció de dades.
- c) Dur a terme una revisió de les certificacions que s'expedeixen en virtut del que disposa l'article 42, apartat 7.
- d) Notificar al responsable o a l'encarregat del tractament les presumptes infraccions d'aquest Reglament.
- e) Obtenir del responsable i de l'encarregat del tractament l'accés a totes les dades personals i a tota la informació necessària per exercir les seves funcions.
- f) Obtenir l'accés a tots els locals del responsable i de l'encarregat del tractament, inclosos qualssevol equips i mitjans de tractament de dades, de conformitat amb el dret processal de la Unió o dels estats membres.

2. Cada autoritat de control disposa de tots els poders correctius indicats a continuació:

- a) Sancionar qualsevol responsable o encarregat del tractament amb un advertència, si les operacions de tractament previstes poden infringir el que disposa aquest Reglament.
- b) Sancionar qualsevol responsable o encarregat del tractament amb una amonestació, si les operacions de tractament han infringit el que disposa aquest Reglament.
- c) Ordenar al responsable o a l'encarregat del tractament que atengui les sol·licituds d'exercici dels drets de l'interessat, en virtut del que disposa aquest Reglament.
- d) Ordenar al responsable o l'encarregat del tractament que les operacions de tractament s'ajustin a les disposicions d'aquest Reglament, d'una determinada manera i dins d'un termini especificat, si escau.
- e) Ordenar al responsable del tractament que comuniqui a l'interessat les violacions de la seguretat de les dades personals.
- f) Imposar una limitació temporal o definitiva del tractament, inclosa la seva prohibició.

- g) Ordenar la rectificació o la supressió de dades personals o la limitació de tractament, de conformitat amb els articles 16, 17 i 18, i la notificació d'aquestes mesures als destinataris als quals s'han comunicat dades personals, de conformitat amb l'article 17, apartat 2, i amb l'article 19.
 - h) Retirar una certificació o ordenar a l'organisme de certificació que retiri una certificació emesa de conformitat amb els articles 42 i 43, o ordenar a l'organisme de certificació que no s'emeti si no es compleixen els requisits per la certificació o si es deixen de complir.
 - i) Imposar una multa administrativa de conformitat amb l'article 83, a més de les mesures esmentades en aquest apartat o en lloc d'aquestes, segons les circumstàncies de cada cas particular.
 - j) Ordenar la suspensió dels fluxos de dades cap a un destinatari situat en un tercer país o cap a una organització internacional.
3. Cada autoritat de control disposa de tots els poders d'autorització i consultius següents:
- a) Assessorar el responsable del tractament, d'acord amb el procediment de consulta prèvia que preveu l'article 36.
 - b) Emetre, per iniciativa pròpia o prèvia sol·licitud, dictàmens destinats al parlament nacional, al govern de l'estat membre o, d'acord amb el dret dels estats membres, a altres institucions i organismes així com al públic, sobre qualsevol assumpte relacionat amb la protecció de les dades personals,
 - c) Autoritzar el tractament esmentat a l'article 36, apartat 5, si el dret de l'estat membre requereix aquesta autorització prèvia.
 - d) Emetre un dictamen i aprovar projectes de codis de conducta, de conformitat amb el que disposa l'article 40, apartat 5.
 - e) Acreditar els organismes de certificació, de conformitat amb l'article 43.
 - f) Expedir certificacions i aprovar criteris de certificació, de conformitat amb l'article 42, apartat 5.
 - g) Adoptar les clàusules tipus de protecció de dades que preveuen l'article 28, apartat 8, i l'article 46, apartat 2, lletra d).
 - h) Autoritzar les clàusules contractuals esmentades a l'article 46, apartat 3, lletra a).
 - i) Autoritzar els acords administratius que preveu l'article 46, apartat 3, lletra b).
 - j) Aprovar normes corporatives vinculants, de conformitat amb el que disposa l'article 47.
4. L'exercici dels poders conferits a l'autoritat de control en virtut d'aquest article està subjecte a les garanties adequades, inclosa la tutela judicial efectiva i el respecte de les garanties processals, que estableix el dret de la Unió i dels estats membres, de conformitat amb la Carta.

5. Cada estat membre ha de disposar per llei que la seva autoritat de control estigui facultada per posar en coneixement de les autoritats judicials les infraccions d'aquest Reglament i, si escau, per iniciar o exercir d'una altra manera, accions judicials amb la finalitat de fer complir el que s'hi disposa.

6. Cada estat membre pot establir per llei que la seva autoritat de control tingui altres poders, a més dels que s'indiquen als apartats 1, 2 i 3. L'exercici d'aquests poders no ha de ser obstacle per l'aplicació efectiva del capítol VII.

Article 59. Informe d'activitat

Cada autoritat de control ha d'elaborar un informe anual de les seves activitats, que pot incloure una llista del tipus d'infraccions notificades i del tipus de mesures adoptades, de conformitat amb l'article 58, apartat 2. Els informes s'han de transmetre al parlament nacional, al govern i a les altres autoritats designades en virtut del dret dels estats membres. S'han de posar a disposició del públic, de la Comissió i del Comitè.

CAPÍTOL VII. Cooperació i coherència

Secció 1. Cooperació i coherència

Article 60. Cooperació entre l'autoritat de control principal i les altres autoritats de control interessades

1. L'autoritat de control principal ha de cooperar amb les altres autoritats de control interessades, d'acord amb aquest article, i s'ha d'esforçar per arribar a un consens. L'autoritat de control principal i les autoritats de control interessades s'han d'intercanviar qualsevol informació pertinent.

2. L'autoritat de control principal pot sol·licitar a altres autoritats de control interessades que prestin assistència mútua, de conformitat amb l'article 61, i pot dur a terme operacions conjuntes, de conformitat amb l'article 62, en especial per dur a terme investigacions o supervisar l'aplicació d'una mesura relativa a un responsable o a un encarregat del tractament establert en un altre estat membre.

3. L'autoritat de control principal ha de comunicar sense dilació a les altres autoritats de control interessades, la informació rellevant sobre aquesta qüestió. Cal que transmeti sense dilació un projecte de decisió a les altres autoritats de control interessades, per obtenir el seu dictamen sobre la qüestió i tenir-ne en compte els punts de vista.

4. En cas que qualsevol de les autoritats de control interessades formuli una objecció pertinent i motivada sobre el projecte de decisió en un termini de quatre setmanes a partir de la consulta, de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article, l'autoritat de control principal haurà de sotmetre l'assumpte, en cas que no segueixi el que indica en l'objecció pertinent i motivada o consideri que aquesta objecció no és pertinent o no està motivada, al mecanisme de coherència que preveu l'article 63.

5. Si l'autoritat de control principal preveu seguir el que indica l'objecció pertinent i motivada rebuda, haurà de presentar per al dictamen de les altres autoritats de control interessades,

un projecte de decisió revisat. Aquest projecte s'ha de sotmetre al procediment esmentat a l'apartat 4, en un termini de dues setmanes.

6. En cas que cap altra autoritat de control interessada hagi presentat objeccions al projecte de decisió transmès per l'autoritat de control principal el termini esmentat als apartats 4 i 5, cal considerar que l'autoritat de control principal i les autoritats de control interessades hi estan d'acord i hi queden vinculades.

7. L'autoritat de control principal ha d'adoptar la decisió i notificar-la a l'establiment principal o a l'establiment únic del responsable o de l'encarregat del tractament, si escau, i ha d'informar de la decisió, les autoritats de control interessades i el Comitè, incloent-hi un resum dels fets pertinents i de la motivació. L'autoritat de control davant la qual es presenti una reclamació ha d'informar el reclamant de la decisió.

8. No obstant el que estableix l'apartat 7, quan es desestima una reclamació, l'autoritat de control davant la qual s'ha presentat ha d'adoptar la decisió, notificar-la al reclamant i informar-ne el responsable del tractament.

9. En cas que l'autoritat de control principal i les autoritats de control interessades acordin desestimar o rebutjar determinades parts d'una reclamació i atendre'n d'altres, s'ha d'adoptar una decisió separada per a cadascuna d'aquestes parts de l'assumpte. L'autoritat de control principal ha d'adoptar la decisió respecte de la part referida a accions en relació amb el responsable del tractament, notificar-la a l'establiment principal o a l'únic establiment del responsable o de l'encarregat al territori del seu estat membre i informar-ne el reclamant, mentre que, l'autoritat de control del reclamant ha d'adoptar la decisió sobre la part relativa a la desestimació o el rebuig d'aquesta reclamació, notificar-la a aquest reclamant i informar-ne el responsable o l'encarregat.

10. Després de rebre la notificació de la decisió de l'autoritat de control principal, de conformitat amb els apartats 7 i 9, el responsable o l'encarregat del tractament ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir el compliment de la decisió respecte les activitats de tractament en el context de tots els seus establiments a la Unió. El responsable o l'encarregat han de notificar les mesures adoptades per donar compliment a aquesta decisió, a l'autoritat de control principal, que n'ha d'informar les autoritats de control interessades.

11. En circumstàncies excepcionals, quan una autoritat de control interessada té motius per considerar que és urgent intervenir per protegir els interessos dels interessats, cal aplicar el procediment d'urgència que estableix l'article 66.

12. L'autoritat de control principal i les altres autoritats de control interessades s'han de facilitar recíprocament la informació que requereix aquest article, per mitjans electrònics, utilitzant un formulari normalitzat.

Article 61. Assistència mútua

1. Cal que les autoritats de control es facilitin informació útil i es prestin assistència mútua per aplicar aquest Reglament de manera coherent i que prenguin mesures per garantir una cooperació efectiva entre elles. L'assistència mútua ha d'abastar, en particular, les

sol·licituds d'informació i les mesures de control, així com les sol·licituds per dur a terme les autoritzacions i les consultes prèvies, les inspeccions i les investigacions.

2. Cada autoritat de control ha d'adoptar les mesures oportunes que es requereixen per respondre una sol·licitud d'una altra autoritat de control, sense dilació indeguda, i com a màxim en el termini d'un mes a partir de la sol·licitud. Aquestes mesures poden incloure, en particular, la transmissió d'informació pertinent sobre el desenvolupament d'una investigació.

3. Les sol·licituds d'assistència han de contenir tota la informació necessària, entre d'altres, la finalitat i els motius de la sol·licitud. La informació que s'intercanvia s'ha d'utilitzar únicament per a la finalitat per a la qual s'ha sol·licitat.

4. L'autoritat de control requerida no es pot negar a respondre una sol·licitud, tret que:

a) No sigui competent en relació amb l'objecte de la sol·licitud o en relació amb les mesures de les quals se'n sol·licita l'execució.

b) El fet de respondre la sol·licitud infringeixi aquest Reglament o el dret de la Unió o dels estats membres al qual està subjecta l'autoritat de control a la qual s'adreça la sol·licitud.

5. L'autoritat de control requerida ha d'informar l'autoritat de control requeridora dels resultats obtinguts o, si escau, dels progressos registrats o de les mesures adoptades per respondre la seva sol·licitud. L'autoritat de control requerida ha d'explicar els motius de la negativa a respondre una sol·licitud, a l'empara de l'apartat 4.

6. Com a norma general, les autoritats de control requerides han de facilitar la informació sol·licitada per altres autoritats de control per mitjans electrònics, utilitzant un format normalitzat.

7. Les autoritats de control requerides no han de cobrar cap taxa per les mesures adoptades arran d'una sol·licitud d'assistència mútua. En circumstàncies excepcionals, les autoritats de control poden acordar normes d'indemnització recíproca per despeses específiques derivades de la prestació d'assistència mútua.

8. Quan una autoritat de control no facilita la informació esmentada a l'apartat 5 d'aquest article en el termini d'un mes a partir de la recepció de la sol·licitud d'una altra autoritat de control, l'autoritat de control requeridora pot adoptar una mesura provisional al territori del seu estat membre, de conformitat amb el que disposa l'article 55, apartat 1. En aquest cas, cal suposar que hi ha la necessitat urgent que preveu l'article 66, apartat 1, que exigeix una decisió urgent i vinculant del Comitè, en virtut del que disposa l'article 66, apartat 2.

9. La Comissió pot, mitjançant actes d'execució, especificar el format i els procediments d'assistència mútua que preveu aquest article, així com les modalitats de l'intercanvi d'informació per mitjans electrònics entre les autoritats de control i entre les autoritats de control i el Comitè, especialment el format normalitzat esmentat a l'apartat 6 d'aquest article. Aquests actes d'execució s'han d'adoptar de conformitat amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.

Article 62. Operacions conjuntes de les autoritats de control

1. Les autoritats de control han de dur a terme, si escau, operacions conjuntes, incloses investigacions conjuntes i mesures d'execució conjuntes, en les quals participin membres o personal de les autoritats de control d'altres estats membres.

2. Si el responsable o l'encarregat del tractament té establiments en diversos estats membres, o si és probable que un nombre significatiu d'interessats en més d'un estat membre es vegin afectats substancialment per les operacions de tractament, una autoritat de control de cadascun d'aquests estats membres tindrà dret a participar en operacions conjuntes. L'autoritat de control que sigui competent en virtut de l'article 56, apartats 1 o 4, ha de convidar l'autoritat de control de cadascun d'aquests estats membres a participar en les operacions conjuntes, i ha de respondre sense dilació la sol·licitud de participació que presenti una autoritat de control.

3. Una autoritat de control pot, de conformitat amb el dret del seu estat membre i amb l'autorització de l'autoritat de control d'origen, conferir poders, inclosos poders d'investigació, als membres o al personal de l'autoritat de control d'origen que participi en operacions conjuntes, o acceptar, en la mesura que ho permeti el dret de l'estat membre de l'autoritat de control d'acolliment, que els membres o el personal de l'autoritat de control d'origen exerceixin els seus poders d'investigació, de conformitat amb el dret de l'estat membre de l'autoritat de control d'origen. Aquests poders d'investigació només es poden exercir sota l'orientació i en presència de membres o de personal de l'autoritat de control d'acolliment. Els membres o el personal de l'autoritat de control d'origen estan subjectes al dret de l'estat membre de l'autoritat de control d'acolliment.

4. Quan, de conformitat amb l'apartat 1, el personal de l'autoritat de control d'origen participa en operacions en un altre estat membre, l'estat membre de l'autoritat de control d'acollida assumeix la responsabilitat pels danys i perjudicis que aquest personal causi en el transcurs de les operacions, d'acord amb el dret de l'estat membre en el territori en el qual es desenvolupen les operacions.

5. L'estat membre en el territori del qual es causen els danys i perjudicis n'assumeix la reparació, en les condicions que s'apliquen als danys i perjudicis causats pel seu propi personal. L'estat membre de l'autoritat de control d'origen el personal del qual ha causat danys i perjudicis a qualsevol persona al territori d'un altre estat membre ha de restituir íntegrament els imports que aquest últim ha abonat als drethavents.

6. En el cas que preveu l'apartat 1, els estats membres renuncien a sol·licitar d'un altre estat membre el reemborsament de l'import dels danys i perjudicis esmentats a l'apartat 4, sens perjudici que exerceixin els seus drets davant de tercers i tenint en compte l'excepció que estableix l'apartat 5.

7. Quan es prevegi una operació conjunta i en el termini d'un mes una autoritat de control no compleixi amb l'obligació que estableix l'apartat 2, segona frase, d'aquest article, les altres autoritats de control poden adoptar una mesura provisional al territori del seu estat membre, de conformitat amb l'article 55. En aquest cas, s'ha de presumir una necessitat urgent d'actuar segons l'article 66, apartat 1, i demanar un dictamen o una decisió vinculant urgent del Comitè, en virtut del que disposa l'article 66, apartat 2.

Secció 2. Coherència

Article 63. Mecanisme de coherència

A fi de contribuir a l'aplicació coherent d'aquest Reglament a tota la Unió, les autoritats de control han de cooperar entre si, i si escau amb la Comissió, en el marc del mecanisme de coherència que estableix aquesta secció.

Article 64. Dictamen del Comitè

1. El Comitè ha d'emetre un dictamen sempre que una autoritat de control competent prevegi adoptar alguna de les mesures que s'enumeren a continuació. Amb aquesta finalitat, l'autoritat de control competent ha de comunicar la proposta de decisió al Comitè, quan aquesta:

- a) Tingui per objecte establir una llista de les operacions de tractament supeditades al requisit de l'avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades, de conformitat amb l'article 35, apartat 4.
- b) Afecti un assumpte de conformitat amb l'article 40, apartat 7, l'objecte del qual és determinar si una proposta de codi de conducta o una modificació o ampliació d'un codi de conducta és conforme a aquest Reglament.
- c) Tingui per objecte aprovar els requisits per acreditar un organisme, de conformitat amb l'article 41, apartat 3, d'un organisme de certificació, de conformitat amb l'article 43, apartat 3, o els criteris aplicables a la certificació a que es refereix l'article 42, apartat 5.³⁴
- d) Tingui per objecte determinar les clàusules tipus de protecció de dades que preveuen l'article 46, apartat 2, lletra d), i l'article 28, apartat 8.
- e) Tingui per objecte autoritzar les clàusules contractuals esmentades a l'article 46, apartat 3, lletra a).
- f) Tingui per objecte aprovar normes corporatives vinculants, d'acord amb l'article 47.

2. Qualsevol autoritat de control, el president del Comitè o la Comissió poden sol·licitar que el Comitè examini i emeti un dictamen sobre qualsevol assumpte d'aplicació general o que tingui efecte en més d'un estat membre, especialment quan una autoritat de control competent incompleixi les obligacions relatives a l'assistència mútua, de conformitat amb l'article 61, o les operacions conjuntes, de conformitat amb l'article 62.

3. En els casos a què es refereixen els apartats 1 i 2, el Comitè ha d'emetre un dictamen sobre l'assumpte que se li ha presentat, tret que ja n'hagi emès un sobre el mateix assumpte. Aquest dictamen s'ha d'adoptar en el termini de vuit setmanes, per majoria simple dels membres del Comitè. Aquest termini es pot prorrogar sis setmanes més, segons la complexitat de l'assumpte. Un cop la proposta de decisió esmentada a l'apartat 1 s'ha distribuït als membres del Comitè, de conformitat amb l'apartat 5, si un membre no hi presenta objeccions en el termini raonable establert pel president es considera que està d'acord amb el projecte de decisió.

³⁴ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

4. Les autoritats de control i la Comissió han de comunicar sense dilació al Comitè, per via electrònica, utilitzant un format normalitzat, qualsevol informació útil, en particular, si escau, un resum dels fets, el projecte de decisió, els motius que fan necessària aquesta mesura i les opinions d'altres autoritats de control interessades.
5. La Presidència del Comitè ha d'informar, sense dilació indeguda, per mitjans electrònics:
- a) Els membres del Comitè i la Comissió de qualsevol informació pertinent que li hagi estat comunicada, utilitzant un format normalitzat. La Secretaria del Comitè ha de facilitar, si és necessari, traduccions de la informació que sigui pertinent, i
 - b) A l'autoritat de control contemplada, si escau, als apartats 1 i 2, i la Comissió del dictamen, i l'ha de fer pública.
6. L'autoritat de control competent a que es refereix l'apartat 1 no ha d'adoptar el seu projecte de decisió d'acord amb l'apartat 1 en el termini mencionat a l'apartat 3.³⁵
7. L'autoritat de control competent a que es refereix l'apartat 1 ha de tenir al màxim en compte possible el dictamen del Comitè, i en el termini de dues setmanes des de la recepció del dictamen, ha de comunicar per mitjans electrònics al president del Comitè si mantindrà o modificarà el seu projecte de decisió i, si n'hi ha, el projecte de decisió modificat, utilitzant un format normalitzat.³⁶
8. Quan l'autoritat de control competent a que es refereix l'apartat 1 informi el president del Comitè, en el termini esmentat a l'apartat 7 d'aquest article, que no preveu seguir el dictamen del Comitè, totalment o parcialment, i n'al·lega els motius corresponents, s'ha d'aplicar l'article 65, apartat 1.³⁷

Article 65. Resolució de conflictes pel Comitè

1. Amb la finalitat de garantir una aplicació correcta i coherent d'aquest Reglament en casos concrets, el Comitè ha d'adoptar una decisió vinculant, quan:
- a) En els casos esmentats a l'article 60, apartat 4, una autoritat de control interessada ha manifestat una objecció pertinent i motivada a una proposta de decisió de l'autoritat de control principal i aquesta no ha seguit l'objecció o ha rebutjat aquesta objecció perquè no és pertinent o no està motivada. La decisió vinculant afecta tots els assumptes a què es refereix l'objecció pertinent i motivada, en particular si s'infringeix aquest Reglament.³⁸
 - b) Hi ha punts de vista enfrontats sobre quina de les autoritats de control interessades és competent per a l'establiment principal.
 - c) Una autoritat de control competent no sol·licita dictamen al Comitè, en els casos que preveu l'article 64, apartat 1, o no segueix el dictamen del Comitè emès en virtut del que

³⁵ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

³⁶ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

³⁷ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

³⁸ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

disposa l'article 64. En aquest cas, qualsevol autoritat de control interessada o la Comissió n'ha d'informar el Comitè.

2. La decisió esmentada a l'apartat 1 s'ha d'adoptar per majoria de dos terços dels membres del Comitè, en el termini d'un mes a partir que es rep l'assumpte. Aquest termini es pot prorrogar un mes més, segons la complexitat de l'assumpte. La decisió esmentada a l'apartat 1, ha d'estar motivada i s'ha d'adreçar a l'autoritat de control principal i a totes les autoritats de control interessades, per a les quals és vinculant.

3. Quan el Comitè no ha pogut adoptar una decisió en els terminis esmentats a l'apartat 2, l'ha d'adoptar per majoria simple dels seus membres en un termini de dues setmanes, un cop ha expirat el segon mes establert a l'apartat 2. En cas d'empat, decideix el vot del president.

4. Les autoritats de control interessades no han d'adoptar cap decisió sobre l'assumpte que s'ha presentat al Comitè en virtut del que disposa l'apartat 1, durant els terminis de temps a què es refereixen els apartats 2 i 3.

5. El president del Comitè ha de notificar a les autoritats de control interessades la decisió esmentada a l'apartat 1, sense dilació indeguda. També n'ha d'informar la Comissió. La decisió s'ha de publicar al lloc web del Comitè, sense demora, quan una vegada l'autoritat de control hagi notificat la decisió definitiva a què es refereix l'apartat 6.

6. L'autoritat de control principal, o si escau l'autoritat de control davant la qual s'ha presentat la reclamació, ha d'adoptar la seva decisió definitiva d'acord amb la decisió esmentada a l'apartat 1 d'aquest article, sense dilació indeguda i com a màxim al cap d'un mes que la decisió s'ha notificat al Comitè. L'autoritat de control principal, o si escau l'autoritat de control davant la qual s'ha presentat la reclamació, ha d'informar el Comitè de la data en què ha notificat la decisió definitiva al responsable o a l'encarregat del tractament i a l'interessat, respectivament. La decisió definitiva de les autoritats de control interessades s'ha d'adoptar d'acord amb el que estableix l'article 60, apartats 7, 8 i 9. La decisió definitiva ha de fer referència a la decisió que preveu l'apartat 1 d'aquest article i ha d'especificar que aquesta última es publicarà al lloc web del Comitè, de conformitat amb l'apartat 5 d'aquest article. La decisió definitiva ha de portar adjunta la decisió esmentada a l'apartat 1 d'aquest article.

Article 66. Procediment d'urgència

1. En circumstàncies extraordinàries i com a excepció al mecanisme de coherència que preveuen els articles 63, 64 i 65 o al procediment esmentat a l'article 60, quan una autoritat de control interessada considera que és urgent intervenir per protegir els drets i les llibertats dels interessats, pot adoptar immediatament mesures provisionals destinades a produir efectes jurídics al seu propi territori, amb un període de validesa determinat que no pot ser superior a tres mesos. L'autoritat de control ha de comunicar sense dilació aquestes mesures i els motius per què s'han adoptat, a les altres autoritats de control interessades, al Comitè i a la Comissió.

2. Quan una autoritat de control adopti una mesura de conformitat amb l'apartat 1 i consideri que cal adoptar urgentment mesures definitives, pot sol·licitar amb caràcter

urgent, un dictamen o una decisió vinculant urgent del Comitè i motivar aquesta sol·licitud de dictamen o decisió.

3. Quan una autoritat de control competent no ha pres una mesura adequada en una situació en què és urgent intervenir per protegir els drets i les llibertats dels interessats, qualsevol autoritat de control pot sol·licitar del Comitè un dictamen o una decisió vinculant urgent, segons el cas. La sol·licitud s'ha de motivar, en particular la urgència de la intervenció.

4. No obstant el que disposen l'article 64, apartat 3, i l'article 65, apartat 2, els dictàmens o les decisions vinculants urgents esmentades als apartats 2 i 3 d'aquest article s'han d'adoptar en el termini de dues setmanes, per majoria simple dels membres del Comitè.

Article 67. Intercanvi d'informació

La Comissió pot aprovar actes d'execució d'àmbit general per especificar les modalitats d'intercanvi d'informació per mitjans electrònics entre les autoritats de control, i entre aquestes autoritats i el Comitè, especialment respecte del format normalitzat que preveu l'article 64.

Aquests actes d'execució s'han d'adoptar de conformitat amb el procediment d'examen que estableix l'article 93, apartat 2.

Secció 3. Comitè Europeu de Protecció de Dades

Article 68. Comitè Europeu de Protecció de Dades

1. Es crea el Comitè Europeu de Protecció de Dades (el Comitè) com a organisme de la Unió, que gaudeix de personalitat jurídica.

2. El Comitè està representat pel seu president.

3. El Comitè està compost pel director d'una autoritat de control de cada estat membre i pel supervisor Europeu de Protecció de Dades o els seus representants respectius.

4. Quan en un estat membre hi ha diverses autoritats de control encarregades de controlar l'aplicació de les disposicions d'aquest Reglament, s'ha de nomenar un representant comú de conformitat amb el dret d'aquest estat membre.

5. La Comissió té dret a participar en les activitats i les reunions del Comitè, sense dret a vot. La Comissió ha de designar un representant. El president del Comitè ha de comunicar les activitats del Comitè a la Comissió.

6. En els casos que preveu l'article 65, el Supervisor Europeu de Protecció de Dades només té dret a vot en les decisions relatives als principis i a les normes que són d'aplicació a les institucions, als òrgans i als organismes de la Unió que corresponen, pel què fa al fons, a aquelles contemplades en aquest Reglament.

Article 69. Independència

1. El Comitè ha d'actuar amb independència total en l'acompliment de les seves funcions o en l'exercici de les seves competències, de conformitat amb els articles 70 i 71.

2. Sens perjudici de les sol·licituds de la Comissió que preveu l'article 70, apartats 1 i 2, el Comitè no ha de sol·licitar ni admetre instruccions de ningú per complir les seves funcions o exercir les seves competències.³⁹

Article 70. Funcions del Comitè

1. El Comitè ha de garantir l'aplicació coherent d'aquest Reglament. A aquest efecte el Comitè, a iniciativa pròpia o, si escau, a instàncies de la Comissió, podrà, en particular:

- a) Supervisar i garantir que aquest Reglament s'aplica correctament en els casos que preveuen els articles 64 i 65, sens perjudici de les funcions de les autoritats de control nacionals.
- b) Assessorar la Comissió sobre qualsevol qüestió relativa a la protecció de dades personals a la Unió, en particular sobre qualsevol proposta de modificació d'aquest Reglament.
- c) Assessorar la Comissió sobre el format i els procediments per intercanviar informació entre els responsables, els encarregats i les autoritats de control, en relació amb les normes corporatives vinculants.
- d) Emetre directrius, recomanacions i bones pràctiques relatives als procediments per suprimir vincles, còpies o rèpliques de les dades personals procedents de serveis de comunicació a disposició pública esmentats a l'article 17, apartat 2.
- e) Examinar, a iniciativa pròpia o a instàncies d'un dels seus membres o de la Comissió, qualsevol qüestió relativa a l'aplicació d'aquest Reglament, i emetre directrius, recomanacions i bones pràctiques a fi de promoure'n l'aplicació coherent d'aquest Reglament.
- f) Emetre directrius, recomanacions i bones pràctiques, de conformitat amb la lletra e) d'aquest apartat, a fi d'especificar més els criteris i els requisits de les decisions basades en perfils, d'acord amb el que disposa l'article 22, apartat 2.
- g) Emetre directrius, recomanacions i bones pràctiques, d'acord amb la lletra e) d'aquest apartat, a fi de constatar les violacions de la seguretat de les dades i determinar la dilació indeguda, segons l'article 33, apartats 1 i 2, i també en relació amb les circumstàncies particulars en les quals el responsable o l'encarregat del tractament ha de notificar la violació de la seguretat de les dades personals.
- h) Emetre directrius, recomanacions i bones pràctiques, de conformitat amb la lletra e) d'aquest apartat, per aquelles circumstàncies en les quals la violació de les dades personals pugui comportar un alt risc pel drets i llibertats de les persones físiques relacionades a l'article 34, apartat 1.

³⁹ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

- i) Emetre directrius, recomanacions i bones pràctiques, d'acord amb la lletra e) d'aquest apartat, amb la finalitat d'especificar més els criteris i els requisits per a les transferències de dades personals, basades en normes corporatives vinculants a les quals s'han adherit els responsables del tractament i en normes corporatives vinculants a les quals s'han adherit els encarregats del tractament i, en els requisits addicionals necessaris per garantir la protecció de les dades personals dels interessats a què es refereix l'article 47.
- j) Emetre directrius, recomanacions i bones pràctiques d'acord amb la lletra e) d'aquest apartat, a fi d'especificar més els criteris i els requisits de les transferències de dades personals, d'acord amb l'article 49, apartat 1.
- k) Formular directrius per a les autoritats de control, relatives a l'aplicació de les mesures esmentades a l'article 58, apartats 1, 2 i 3, i a la fixació de multes administratives, de conformitat amb l'article 83.
- l) Examinar l'aplicació pràctica de les directrius, les recomanacions i les bones pràctiques.⁴⁰
- m) Emetre directrius, recomanacions i bones pràctiques, d'acord amb la lletra e) d'aquest apartat, a fi d'establir procediments comuns d'informació procedent de les persones físiques sobre infraccions d'aquest Reglament, en virtut de l'article 54, apartat 2.
- n) Encoratjar l'elaboració de codis de conducta i l'establiment de mecanismes de certificació de la protecció de dades i segells i marques de protecció de dades, de conformitat amb els articles 40 i 42.
- o) Aprovar els criteris de certificació en virtut del que disposa l'article 42, apartat 5 i portar un registre públic dels mecanismes de certificació i segells i marques de protecció de dades en virtut de l'article 42, apartat 8, i dels responsables o dels encarregats del tractament certificats establerts en tercers països, en virtut del que disposa l'article 42, apartat 7.⁴¹
- p) Aprovar els requisits que preveu l'article 43, apartat 3, amb la intenció d'acreditar els organismes de certificació, en virtut del que disposa l'article 43.⁴²
- q) Facilitar a la Comissió un dictamen sobre els requisits de certificació que preveu l'article 43, apartat 8.
- r) Facilitar a la Comissió un dictamen sobre les icones esmentades a l'article 12, apartat 7.
- s) Facilitar a la Comissió un dictamen per avaluar l'adequació del nivell de protecció en un tercer país o en una organització internacional, en particular per avaluar si un tercer país, un territori o un o diversos sectors específics d'aquest tercer país, o una organització internacional, ja no garanteixen un nivell de protecció adequat. Amb aquesta finalitat, la Comissió ha de facilitar al Comitè tota la documentació necessària,

⁴⁰ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

⁴¹ Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

⁴² Redacció donada per la correcció d'errades publicada al DOUE L 127 de 23.5.2018

inclosa la correspondència amb el govern del tercer país, que faci referència a aquest tercer país, al territori o sector específic o a aquesta organització internacional.

- t) Emetre dictàmens sobre els projectes de decisió de les autoritats de control, en virtut del mecanisme de coherència esmentat a l'article 64, apartat 1, sobre els assumptes presentats d'acord amb el que disposa l'article 64, apartat 2, i sobre les decisions vinculants en virtut del que disposa l'article 65, inclosos els casos esmentats a l'article 66.
 - u) Promoure la cooperació i l'efectiu intercanvi, bilateral i multilateral, d'informació i de bones pràctiques entre les autoritats de control.
 - v) Promoure programes de formació comuns i facilitar intercanvis de personal entre les autoritats de control i, si escau, amb les autoritats de control de tercers països o amb organitzacions internacionals.
 - w) Promoure l'intercanvi de coneixements i de documentació sobre legislació i pràctiques en matèria de protecció de dades amb les autoritats de control encarregades de la protecció de dades a escala mundial.
 - x) Emetre dictàmens sobre els codis de conducta que s'elaboren a escala de la Unió, de conformitat amb l'article 40, apartat 9.
 - y) Portar un registre electrònic, d'accés públic, de les decisions que adopten les autoritats de control i els tribunals sobre els assumptes tractats en el marc del mecanisme de coherència.
2. Si la Comissió sol·licita assessorament del Comitè, ha d'assenyalar un termini tenint en compte la urgència de l'assumpte.
 3. El Comitè ha de transmetre els seus dictàmens, directrius, recomanacions i bones pràctiques a la Comissió i al Comitè al què fa referència l'article 93, i els fa públics.
 4. Si escau, el Comitè ha de consultar les parts interessades i donar-los l'oportunitat de presentar els seus comentaris en un termini raonable. El Comitè ha de publicar els resultats del procediment de consulta, sens perjudici del que disposa l'article 76.

Article 71. Informes

1. El Comitè ha d'elaborar un informe anual en matèria de protecció de les persones físiques pel que fa al tractament a la Unió i, si escau, en tercers països i en organitzacions internacionals. L'informe s'ha de fer públic i s'ha de transmetre al Parlament Europeu, al Consell i a la Comissió.
2. L'informe anual ha d'incloure un examen de l'aplicació pràctica de les directrius, recomanacions i bones pràctiques esmentades a l'article 70, apartat 1, lletra l), així com de les decisions vinculants esmentades a l'article 65.

Article 72. Procediment

1. El Comitè pren les seves decisions per majoria simple dels seus membres, tret que aquest Reglament disposi una altra cosa.
2. El Comitè ha d'aprovar el seu reglament intern per majoria de dos terços dels seus membres i n'organitza les disposicions de funcionament.

Article 73. Presidència

1. El Comitè tria, d'entre els seus membres, per majoria simple, un president i dos vicepresidents.
2. El mandat del president i dels vicepresidents és de cinc anys de durada i es pot renovar una vegada.

Article 74. Funcions del president

1. El president ha d'exercir les funcions següents:
 - a) Convocar les reunions del Comitè i preparar-ne l'ordre del dia.
 - b) Notificar les decisions adoptades pel Comitè de conformitat amb l'article 65 a l'autoritat de control principal i a les autoritats de control interessades.
 - c) Garantir l'exercici puntual de les funcions del Comitè, en particular respecte del mecanisme de coherència que preveu l'article 63.
2. El Comitè determina la distribució de funcions entre el president i els vicepresidents en el seu reglament intern.

Article 75. Secretaria

1. El Comitè ha de tenir una Secretaria, de la qual se'n farà càrrec el Supervisor Europeu de Protecció de Dades.
2. La Secretaria ha d'exercir les seves funcions seguint exclusivament les instruccions del president del Comitè.
3. El personal del Supervisor Europeu de Protecció de Dades que participi en l'acompliment de les funcions que aquest Reglament confereix al Comitè haurà de dependre d'un superior jeràrquic diferent del personal que exerceixi les funcions conferides al Supervisor Europeu de Protecció de Dades.
4. Si escau, el Comitè i el Supervisor Europeu de Protecció de Dades han d'elaborar i publicar un Memoràndum d'entesa per aplicar aquest article i determinar els termes de la seva cooperació, aplicables al personal del Supervisor Europeu de Protecció de Dades que participa en l'acompliment de les funcions que aquest Reglament atribueix al Comitè.
5. La Secretaria ha de donar suport analític, administratiu i logístic al Comitè.
6. La Secretaria és responsable del següent:

- a) Els assumptes corrents del Comitè.
- b) La comunicació entre els membres del Comitè, el seu president i la Comissió.
- c) La comunicació amb altres institucions i amb el públic.
- d) La utilització de mitjans electrònics per a la comunicació interna i externa.
- e) La traducció de la informació pertinent.
- f) La preparació i el seguiment de les reunions del Comitè.
- g) La preparació, la redacció i la publicació de dictàmens, de decisions relatives a la solució de diferències entre autoritats de control i d'altres textos que adopta el Comitè.

Article 76. Confidencialitat

1. Els debats del Comitè han de ser confidencials, Quan el Comitè ho consideri necessari tal com ho estableixi el seu reglament intern.
2. L'accés als documents que es presenten als membres del Comitè, als experts i als representants de terceres parts es regeix pel Reglament (CE) núm. 1049/2001 del Parlament Europeu i del Consell⁴³.

CAPÍTOL VIII. Recursos, responsabilitat i sancions

Article 77. Dret a presentar una reclamació davant d'una autoritat de control

1. Sens perjudici de qualsevol altre recurs administratiu o acció judicial, qualsevol interessat té dret a presentar una reclamació davant una autoritat de control, en particular a l'estat membre en el qual té la residència habitual, el lloc de treball o el lloc on s'ha produït la suposada infracció, si considera que el tractament de dades personals que l'afecten infringeix aquest Reglament.
2. L'autoritat de control davant la qual s'ha presentat la reclamació ha d'informar el reclamant sobre el curs i el resultat de la reclamació, inclosa la possibilitat d'accedir a la tutela judicial en virtut del que disposa l'article 78.

Article 78. Dret a la tutela judicial efectiva contra una autoritat de control

1. Sens perjudici de qualsevol altre recurs administratiu o extrajudicial, qualsevol persona física o jurídica té dret a la tutela judicial efectiva contra una decisió jurídicament vinculant d'una autoritat de control que l'afecta.

⁴³ Reglament (CE) núm. 1049/2001 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2001, relatiu a l'accés del públic als documents del Parlament Europeu, del Consell i de la Comissió (DO L 145, de 31.5.2001, p. 43).

2. Sens perjudici de qualsevol altre recurs administratiu o extrajudicial, qualsevol interessat té dret a la tutela judicial efectiva, en cas que l'autoritat de control competent en virtut dels articles 55 i 56 no tramiti una reclamació o no informi l'interessat en el termini de tres mesos, sobre el curs o el resultat de la reclamació presentada en virtut de l'article 77.

3. Les accions contra una autoritat de control s'han d'exercir als tribunals de l'estat membre on està establerta l'autoritat de control.

4. Quan s'exerceixen accions contra una decisió d'una autoritat de control que ha estat precedida d'un dictamen o d'una decisió del Comitè, en el marc del mecanisme de coherència, l'autoritat de control ha de trametre aquest dictamen o aquesta decisió al tribunal.

Article 79. Dret a la tutela judicial efectiva contra un responsable o un encarregat del tractament

1. Sens perjudici dels recursos administratius o extrajudicials disponibles, inclòs el dret a presentar una reclamació davant una autoritat de control en virtut del que disposa l'article 77, qualsevol interessat té dret a la tutela judicial efectiva, si considera que els seus drets en virtut d'aquest Reglament s'han vulnerat com a conseqüència d'un tractament de les seves dades personals.

2. Les accions contra un responsable o un encarregat del tractament s'han d'exercir davant dels tribunals de l'estat membre en el qual el responsable o l'encarregat té un establiment. Alternativament, aquestes accions es poden exercir davant dels tribunals de l'estat membre on l'interessat té la residència habitual, tret que el responsable o l'encarregat sigui una autoritat pública d'un estat membre que actua en exercici dels seus poders públics.

Article 80. Representació dels interessats

1. L'interessat té dret a donar mandat a una entitat, una organització o una associació sense ànim de lucre, constituïda correctament de conformitat amb el dret d'un estat membre, que tingui objectius estatutaris d'interès públic i que actuï en l'àmbit de la protecció dels drets i les llibertats dels interessats en matèria de protecció de les seves dades personals, perquè en nom seu presenti la reclamació i, en nom seu exerceixi els drets que preveuen els articles 77, 78 i 79 i el dret a ser indemnitzat que preveu l'article 82, si així ho estableix el dret de l'estat membre.

2. Amb independència del mandat de l'interessat, qualsevol estat membre pot disposar que qualsevol entitat, organització o associació esmentada a l'apartat 1 d'aquest article tingui dret a presentar, en aquest estat membre, una reclamació davant l'autoritat de control que sigui competent en virtut del que disposa l'article 77, i a exercir els drets que preveuen els articles 78 i 79, si considera que els drets de l'interessat que preveu aquest Reglament s'han vulnerat com a conseqüència d'un tractament.

Article 81. Suspensió dels procediments

1. Quan un tribunal competent d'un estat membre tingui coneixement d'un procediment que està pendent en un tribunal d'un altre estat membre, relatiu a un mateix assumpte en relació amb el tractament pel mateix responsable o encarregat, s'ha de posar en contacte amb aquest tribunal de l'altre estat membre per confirmar l'existència d'aquest procediment.
2. Quan un procediment relatiu al mateix assumpte pel que fa al tractament del mateix responsable o encarregat estigui pendent en un tribunal d'un altre estat membre, qualsevol tribunal competent que no sigui el primer davant del qual s'ha exercit l'acció pot suspendre el procediment.
3. Quan aquest procediment estigui pendent en primera instància, qualsevol tribunal que no sigui el primer davant el qual s'ha exercit l'acció també pot inhibir-se, a instància d'una de les parts, en cas que el primer tribunal sigui competent per al seu coneixement i que la seva acumulació sigui conforme a dret.

Article 82. Dret a indemnització i responsabilitat

1. Qualsevol persona que ha sofert danys i perjudicis, materials o immaterials, com a conseqüència d'una infracció d'aquest Reglament, té dret a percebre una indemnització del responsable o de l'encarregat del tractament pels danys i perjudicis soferts.
2. Qualsevol responsable que participi en l'operació de tractament ha de respondre dels danys i perjudicis que ha causat, si aquesta operació no compleix el que disposa aquest Reglament. Un encarregat únicament ha de respondre dels danys i perjudicis causats pel tractament quan no hagi complert amb les obligacions d'aquest Reglament adreçades específicament als encarregats, o quan hagi actuat al marge o en contra de les instruccions legals del responsable.
3. El responsable o l'encarregat del tractament està exempt de responsabilitat, en virtut de l'apartat 2, si demostra que de cap manera no és responsable del fet que hagi causat els danys i perjudicis.
4. Quan més d'un responsable o d'un encarregat del tractament, o quan un responsable i un encarregat hagin participat en la mateixa operació de tractament i, d'acord amb els apartats 2 i 3, siguin responsables del dany o perjudici causat per aquest tractament, cada responsable o encarregat és responsable de tots els danys i perjudicis, a fi de garantir la indemnització efectiva de l'interessat.
5. Quan, de conformitat amb l'apartat 4, un responsable o un encarregat del tractament hagi pagat una indemnització total pel perjudici ocasionat, aquest responsable o encarregat té dret a reclamar als altres responsables o encarregats que hagin participat en aquesta mateixa operació de tractament, la part de la indemnització que correspon a la seva part de responsabilitat pels danys i perjudicis causats, de conformitat amb les condicions fixades a l'apartat 2.
6. Les accions judicials en exercici del dret a indemnització s'han de presentar davant dels tribunals competents, de conformitat amb el dret de l'estat membre que preveu l'article 79, apartat 2.

Article 83. Condicions generals per imposar multes administratives

1. Cada autoritat de control ha de garantir que la imposició de les multes administratives d'acord amb aquest article, per les infraccions d'aquest Reglament establertes en els apartats 4, 5 i 6, han de ser, en cada cas individual, efectives, proporcionades i dissuasives.

2. D'acord amb les circumstàncies de cada cas individual, les multes administratives s'imposen a títol addicional o a títol substitutiu de les mesures que preveu l'article 58, apartat 2, lletres a) a h) i j). En decidir la imposició d'una multa administrativa i la seva quantia, cal tenir en compte en cada cas individual:

- a) La naturalesa, la gravetat i la durada de la infracció, segons la naturalesa, l'abast o el propòsit de l'operació de tractament, així com el nombre d'interessats afectats i el nivell dels danys i perjudicis que hagin sofert.
- b) La intencionalitat o la negligència en la infracció.
- c) Qualsevol mesura presa pel responsable o l'encarregat del tractament per pal·liar els danys i perjudicis que han sofert els interessats.
- d) El grau de responsabilitat del responsable o de l'encarregat del tractament, tenint en compte les mesures tècniques o organitzatives que hagin aplicat en virtut del que disposen els articles 25 i 32.
- e) Qualsevol infracció anterior que hagi comès el responsable o l'encarregat del tractament.
- f) El grau de cooperació amb l'autoritat de control, amb la finalitat de posar remei a la infracció i mitigar-ne els possibles efectes adversos.
- g) Les categories de les dades de caràcter personal afectades per la infracció.
- h) La forma en què l'autoritat de control s'ha assabentat de la infracció, en particular si el responsable o l'encarregat ha notificat la infracció i, si és així, en quina mesura ho ha fet.
- i) El compliment de les mesures esmentades a l'article 58, apartat 2, si s'han ordenat prèviament contra el responsable o l'encarregat en relació amb el mateix assumpte.
- j) L'adhesió a codis de conducta, en virtut del que disposa l'article 40, o a mecanismes de certificació aprovats, de conformitat amb l'article 42, i
- k) Qualsevol altre factor agreujant o atenuant aplicable a les circumstàncies del cas, com els beneficis financers que s'han obtingut o les pèrdues que s'han evitat, directament o indirectament, a través de la infracció.

3. Si un responsable o un encarregat del tractament de manera intencionada o negligent, per a les mateixes operacions de tractament o operacions vinculades, incompleix diverses disposicions d'aquest Reglament, la quantia total de la multa administrativa no ha de ser superior a la quantia prevista per a les infraccions més greus.

4. Les infraccions de les disposicions següents se sancionen, d'acord amb l'apartat 2, amb multes administratives de 10.000.000 d'euros com a màxim o, en el cas d'una empresa, d'una quantia equivalent al 2%, com a màxim, del volum de negoci total anual global de l'exercici financer anterior, i entre les dues opcions, s'ha d'optar per la de més quantia:

- a) Les obligacions del responsable i de l'encarregat, d'acord amb els articles 8, 11, 25 a 39, 42 i 43.
- b) Les obligacions dels organismes de certificació, d'acord amb els articles 42 i 43.
- c) Les obligacions de l'autoritat de control, d'acord amb l'article 41, apartat 4.

5. Les infraccions de les disposicions següents se sancionen, d'acord amb l'apartat 2, amb multes administratives de 20.000.000 euros com a màxim o, en el cas d'una empresa, d'una quantia equivalent al 4%, com a màxim, del volum de negoci total anual global de l'exercici financer anterior, i entre les dues opcions, s'ha d'optar per la de més quantia:

- a) Els principis bàsics per al tractament, incloses les condicions per al consentiment, d'acord amb els articles 5, 6, 7 i 9.
- b) Els drets dels interessats, d'acord amb els articles 12 a 22.
- c) Les transferències de dades personals a un destinatari en un tercer país o a una organització internacional, d'acord amb els articles 44 a 49.
- d) Qualsevol obligació en virtut del que disposa el dret dels estats membres que s'adopti de conformitat amb el capítol IX.
- e) L'incompliment d'una resolució o d'una limitació temporal o definitiva del tractament o la suspensió dels fluxos de dades per part de l'autoritat de control, de conformitat amb l'article 58, apartat 2, o no facilitar-li l'accés, en incompliment de l'article 58, apartat 1.

6. L'incompliment de les resolucions de l'autoritat de control de conformitat amb l'article 58, apartat 2, se sanciona, d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article, amb multes administratives de 20.000.000 euros com a màxim o, en el cas d'una empresa, d'una quantia equivalent al 4%, com a màxim, del volum de negoci total anual global de l'exercici financer anterior, i entre les dues opcions, s'ha d'optar per la de més quantia.

7. Sens perjudici dels poders correctius de les autoritats de control, en virtut del que disposa l'article 58, apartat 2, cada estat membre pot establir normes sobre si es poden imposar multes administratives a autoritats i organismes públics establerts en aquest estat membre, i en quina mesura.

8. L'exercici dels poders d'una autoritat de control en virtut d'aquest article està subjecte a les garanties processals adequades, de conformitat amb el dret de la Unió i dels estats membres, entre les quals la tutela judicial efectiva i el respecte de les garanties processals.

9. Quan l'ordenament jurídic d'un estat membre no estableix multes administratives, aquest article es pot aplicar de manera que la incoació de la multa correspongui a l'autoritat de control competent, i la seva imposició correspongui als tribunals nacionals competents, i al mateix temps, es garanteixi que aquestes vies de dret siguin efectives i tinguin un efecte equivalent a les multes administratives imposades per les autoritats de control. En

qualsevol cas, les multes imposades han de ser efectives, proporcionades i dissuasives. Els estats membres de què es tracti, han de notificar a la Comissió les disposicions legislatives que adopten en virtut d'aquest apartat, com a màxim el 25 de maig de 2018 i, sense dilació, qualsevol llei de modificació o modificació posterior que li sigui aplicable.

Article 84. Sancions

1. Els estats membres han d'establir les normes en matèria d'altres sancions aplicables a les infraccions d'aquest Reglament, en particular les infraccions que no se sancionen amb multes administratives de conformitat amb l'article 83, i han d'adoptar totes les mesures necessàries per garantir-ne la seva observança. Aquestes sancions han de ser efectives, proporcionades i dissuasives.

2. Cada estat membre ha de notificar a la Comissió les disposicions legislatives que adopti de conformitat de l'apartat 1, com a màxim el 25 de maig de 2018 i, sense dilació, qualsevol modificació posterior que li sigui aplicable.

CAPÍTOL IX. Disposicions relatives a situacions específiques de tractament

Article 85. Tractament i llibertat d'expressió i d'informació

1. Els estats membres han de conciliar per llei el dret a la protecció de les dades personals, d'acord amb aquest Reglament, amb el dret a la llibertat d'expressió i d'informació, inclòs el tractament amb finalitats periodístiques i amb finalitats d'expressió acadèmica, artística o literària.

2. Per al tractament efectuat amb finalitats periodístiques o amb finalitats d'expressió acadèmica, artística o literària, els estats membres han d'establir exempcions o excepcions al que disposen els capítols II (principis), III (drets de l'interessat), IV (responsable i encarregat del tractament), V (transferència de dades personals a tercers països o a organitzacions internacionals), VI (autoritats de control independents), VII (cooperació i coherència) i IX (disposicions relatives a situacions específiques de tractament de dades), si són necessàries per conciliar el dret a la protecció de les dades personals amb la llibertat d'expressió i d'informació.

3. Cada estat membre ha de notificar a la Comissió les disposicions legislatives que adopti de conformitat amb l'apartat 2, i sense dilació, qualsevol modificació posterior de les mateixes, ja sigui legislativa o d'una altra mena.

Article 86. Tractament i accés del públic a documents oficials

Les dades personals de documents oficials que estan en possessió d'una autoritat pública, d'un organisme públic o d'una entitat privada per a la realització d'una missió en interès públic poden ser comunicades per aquesta autoritat, organisme o entitats de conformitat amb el dret de la Unió o dels estats membres que els hi sigui d'aplicació, a fi de conciliar l'accés del públic a documents oficials amb el dret a la protecció de les dades personals en virtut d'aquest Reglament.

Article 87. Tractament del número nacional d'identificació

Els estats membres poden determinar addicionalment les condicions específiques per al tractament d'un número nacional d'identificació o de qualsevol altre mitjà d'identificació de caràcter general. En aquest cas, el número nacional d'identificació o qualsevol altre mitjà d'identificació de caràcter general s'ha d'utilitzar únicament amb les garanties adequades per als drets i les llibertats de l'interessat, de conformitat amb aquest Reglament.

Article 88. Tractament en l'àmbit laboral

1. Els estats membres poden, a través de disposicions legislatives o de convenis col·lectius, establir normes més específiques per garantir la protecció dels drets i les llibertats en relació amb el tractament de dades personals dels treballadors en l'àmbit laboral, en particular a l'efecte de la contractació de personal, l'execució del contracte laboral, inclòs el compliment de les obligacions que estableix la llei o el conveni col·lectiu, la gestió, planificació i organització del treball, la igualtat i diversitat en el lloc de treball, la salut i seguretat en el treball, la protecció dels béns d'empleats o clients, l'exercici i gaudi, individual o col·lectiu, dels drets i les prestacions relacionades amb l'ocupació, i a efectes de l'extinció de la relació laboral.

2. Aquestes normes han d'incloure mesures adequades i específiques per preservar la dignitat humana dels interessats, així com els seus interessos legítims i els seus drets fonamentals, en particular, en relació amb la transparència del tractament, la transferència de les dades personals dins d'un grup empresarial o d'una unió d'empreses dedicades a una activitat econòmica conjunta i amb els sistemes de supervisió en el lloc de treball.

3. Cada estat membre ha de notificar a la Comissió les disposicions legals que adopta de conformitat amb l'apartat 1, com a màxim el 25 de maig de 2018 i, sense dilació, qualsevol modificació posterior de les mateixes.

Article 89. Garanties i excepcions aplicables al tractament amb finalitats d'arxiu en interès públic, finalitats de recerca científica o històrica o finalitats estadístiques

1. El tractament amb finalitats d'arxiu en interès públic, amb finalitats de recerca científica o històrica o amb finalitats estadístiques està subjecte a les garanties adequades per als drets i les llibertats dels interessats, de conformitat amb aquest Reglament. Aquestes garanties han d'assegurar que es disposa de mesures tècniques i organitzatives, en particular per garantir el respecte del principi de minimització de les dades personals. Aquestes mesures poden incloure la seudonimització, si així es poden aconseguir aquestes finalitats. Sempre que aquestes finalitats es puguin assolir mitjançant un tractament posterior que no permeti o ja no permeti la identificació dels interessats, aquests fins s'han d'assolir d'aquesta manera.

2. Quan es tracten dades personals amb finalitats de recerca científica o històrica o amb finalitats estadístiques, el dret de la Unió o dels estats membres pot establir excepcions als drets que preveuen els articles 15, 16, 18 i 21, subjectes a les condicions i garanties esmentades a l'apartat 1 del present article, sempre que sigui probable que aquests drets

impossibilitin o obstaculitzin greument l'assoliment de les finalitats específiques, i que aquestes excepcions siguin necessàries per assolir aquestes finalitats.

3. Quan es tracten dades personals amb finalitats d'arxiu en interès públic, el dret de la Unió o dels estats membres pot establir excepcions als drets que preveuen els articles 15, 16, 18, 19, 20 i 21, subjectes a les condicions i garanties esmentades a l'apartat 1 del present article, sempre que sigui probable que aquests drets impossibilitin o obstaculitzin greument l'assoliment de les finalitats específiques, i que aquestes excepcions siguin necessàries per assolir aquestes finalitats.

4. Si el tractament esmentat als apartats 2 i 3 serveix al mateix temps per a una altra finalitat, les excepcions només s'apliquen al tractament per a les finalitats que preveuen aquests apartats.

Article 90. Obligacions de secret

1. Els estats membres poden adoptar normes específiques per fixar els poders de les autoritats de control que estableix l'article 58, apartat 1, lletres e) i f), en relació amb els responsables o els encarregats subjectes de conformitat amb el dret de la Unió o dels estats membres o a les normes establertes pels organismes nacionals competents, a una obligació de secret professional o a altres obligacions de secret equivalents, quan sigui necessari i proporcionat per conciliar el dret a la protecció de les dades personals amb l'obligació de secret. Aquestes normes només s'apliquen a les dades personals que el responsable o l'encarregat del tractament hagi rebut com a resultat o en ocasió d'una activitat protegida per l'obligació de secret esmentada.

2. Cada estat membre ha de notificar a la Comissió les normes adoptades de conformitat amb l'apartat 1, com a màxim el 25 de maig de 2018 i, sense dilació, qualsevol modificació posterior de les mateixes.

Article 91. Normes vigents sobre protecció de dades de les esglésies i les associacions religioses

1. Quan en un estat membre, esglésies, associacions o comunitats religioses, apliquin en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, un conjunt de normes relatives a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament, les poden continuar aplicant sempre que estiguin d'acord amb aquest Reglament.

2. Les esglésies i les associacions religioses que apliquen normes generals de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article estan subjectes al control d'una autoritat de control independent, que pot ser específica, sempre que compleixi les condicions que estableix el capítol VI d'aquest Reglament.

CAPÍTOL X. Actes delegats i actes d'execució

Article 92. Exercici de la delegació

1. Els poders per adoptar actes delegats atorgats a la Comissió estan subjectes a les condicions que estableix aquest article.
2. La delegació de poders esmentada a l'article 12, apartat 8, i a l'article 43, apartat 8, s'atorga a la Comissió per temps indefinit, a partir del 24 de maig de 2016.
3. La delegació de poders esmentada a l'article 12, apartat 8, i a l'article 43, apartat 8 es pot revocar en qualsevol moment pel Parlament Europeu o el Consell. La decisió de revocació posa fi a la delegació dels poders que s'hi especifiquen. La decisió té efecte l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Unió Europea o en una data posterior indicada a la mateixa. No afecta la validesa dels actes delegats que ja estan en vigor.
4. Tan aviat com la Comissió adopti un acte delegat, l'ha de notificar simultàniament al Parlament Europeu i al Consell.
5. Els actes delegats que s'adopten en virtut del que disposen l'article 12, apartat 8, i l'article 43, apartat 8, només entren en vigor si, en un termini de tres mesos des que es van notificar al Parlament Europeu i al Consell, ni el Parlament Europeu ni el Consell hi formulen objeccions o si, abans que finalitzi aquest termini, ambdós informen la Comissió que no les formularan. El termini s'amplia en tres mesos, a iniciativa del Parlament Europeu o del Consell.

Article 93. Comitè

1. La Comissió ha d'estar assistida per un comitè. Aquest comitè ha de ser un comitè en el sentit del Reglament (UE) núm. 182/2011.
2. Quan es faci referència a aquest apartat, s'ha d'aplicar l'article 5 del Reglament (UE) núm. 182/2011.
3. Quan es faci referència a aquest apartat, s'ha d'aplicar l'article 8 del Reglament (UE) núm. 182/2011 en relació amb el seu article 5.

CAPÍTOL XI. Disposicions finals

Article 94. Derogació de la Directiva 95/46/CE

1. Es deroga la Directiva 95/46/CE, amb efecte a partir del 25 de maig de 2018.
2. Qualsevol referència a la directiva derogada s'ha d'entendre feta a aquest Reglament. Qualsevol referència al Grup de protecció de les persones pel que fa al tractament de dades personals que estableix l'article 29 de la Directiva 95/46/CE s'ha d'entendre feta al Comitè Europeu de Protecció de Dades que estableix aquest Reglament.

Article 95. Relació amb la Directiva 2002/58/CE

Aquest Reglament no imposa obligacions addicionals a les persones físiques o jurídiques en matèria de tractament, en el marc de la prestació de serveis públics de comunicacions

electròniques en xarxes públiques de comunicació de la Unió, en àmbits en els quals estiguin subjectes a obligacions específiques amb el mateix objectiu que estableix la Directiva 2002/58/CE.

Article 96. Relació amb acords subscrits anteriorment

Els acords internacionals que impliquen la transferència de dades personals a tercers països o a organitzacions internacionals, que els estats membres han subscrit abans del 24 de maig de 2016 i que compleixen el que disposa el dret de la Unió aplicable abans d'aquesta data, continuen en vigor fins que es modifiquin, se substitueixin o es revoquin.

Article 97. Informes de la Comissió

1. Com a màxim el 25 de maig de 2020 i posteriorment cada quatre anys, la Comissió ha de presentar al Parlament Europeu i al Consell un informe sobre l'avaluació i la revisió d'aquest Reglament. Els informes s'han de fer públics.

2. En el marc de les avaluacions i revisions que estableix l'apartat 1, la Comissió ha d'examinar en particular, l'aplicació i el funcionament del següent:

a) El capítol V, sobre la transferència de dades personals a tercers països o a organitzacions internacionals, especialment respecte de les decisions adoptades en virtut del que disposa l'article 45, apartat 3, d'aquest Reglament, i de les que s'han adoptat sobre la base de l'article 25, apartat 6, de la Directiva 95/46/CE.

b) El capítol VII, sobre cooperació i coherència.

3. A l'efecte de l'apartat 1, la Comissió pot sol·licitar informació als estats membres i a les autoritats de control.

4. En fer les avaluacions i les revisions que preveuen els apartats 1 i 2, la Comissió ha de tenir en compte les posicions i les conclusions del Parlament Europeu, del Consell i dels altres òrgans o fonts pertinents.

5. La Comissió ha de presentar, en cas necessari, les propostes oportunes per modificar aquest Reglament, en particular tenint en compte l'evolució de les tecnologies de la informació i a la vista dels progressos de la societat de la informació.

Article 98. Revisió d'altres actes jurídics de la Unió en matèria de protecció de dades

La Comissió ha de presentar, si escau, propostes legislatives per modificar altres actes jurídics de la Unió en matèria de protecció de dades personals, a fi de garantir la protecció uniforme i coherent de les persones físiques en relació amb el tractament. Es tracta, en particular, de les normes relatives a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament dut a terme per les institucions, els òrgans i els organismes de la Unió i a la lliure circulació d'aquestes dades.

Article 99. Entrada en vigor i aplicació

1. Aquest Reglament entra en vigor al cap de vint dies des de la seva publicació al Diari Oficial de la Unió Europea.

2. És d'aplicació a partir del 25 de maig de 2018.

Aquest Reglament és obligatori en tots els seus elements i directament aplicable en cada estat membre.

Fet a Brussel·les, el 27 d'abril de 2016.

Pel Parlament Europeu
El president
M. SCHULZ

Pel Consell
La presidenta
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT